

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992-1993

HANDELINGEN .

22-23-24-25-26-27-28

VERGADERINGENVANJANUARI1993

ACTUELE INTERPELLATIES

ACTUELE VRAGEN

DECREET OP DE PODIUMKUNSTEN

GEMEENTELIJK CULTURBELEID

INTERPELLATIES

NMBS

SINT-MICHIELSAKKOORD

SOCIAAL-ECONOMISCH BELEID BIJ EEN DALENDE CONJUNCTUUR

UNIVERSITAIR DECREET

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE

VRAGEN OM UITLEG

WELZIJS- EN GEZONDHEIDSVoorzieningen in Vlaanderen

Inhoud

Nr. 22 **Woensdag 13 januari 1993**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 877

Begroting

Indiening en verwijzing, blz. 877

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 877

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 877

Voorstellen van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 877

Verslag

Indiening, blz. 878

Jaarverslag

Indiening, blz. 878

Verzoekschriften

Indiening en verwijzing, blz. 878

Besluiten van de Vlaamse Executieve

Indiening en verwijzing, blz. 878

Ministeriele besluiten

Indiening en verwijzing, blz. 878

Opmerking van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 879

Brieven van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 879

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 879

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 879

Schriftelijke vragen

Indiening, blz. 879

Onderzoek naar taalgroep en woonplaats, blz. 880

Ontwerp van decreet houdende regeling van de subsidiëring voor de werking en de infrastructuur van organisaties voor podiumkunsten

– 155 (BZ 1992) – Nrs. 1 tot 4

Voorstel van decreet van mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van organisaties voor podiumkunsten

– 70 (BZ 1992) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 880

Sprekers : de heer S. De Clerck, verslaggever, de heren P. Dewael, L. Hancké, mevrouw S. Creyf, de heren L. Dierickx, H. Coveliers, minister H. Weckx

Artikelsgewijze bespreking, blz. 898

Regeling van de werkzaamheden, blz. 910

Nr. 23 **Woensdag 13 januari 1993**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 911

Samenstelling van een commissie

Wijzigingen onder de plaatsvervangende leden, blz. 911

Motie van orde

Voorstel tot wijziging van de agenda, blz. 911

Sprekers : de heren P. Van Grembergen, F. Dewinter, A. Denys, L. Hancké, E. Van Rompuy, J. Geysels

Motie van orde

Voorstel tot het verlenen van voorrang in openbare vergadering aan een voorstel van resolutie

Sprekers : de heren F. Dewinter, L. Hancké, E. Van Rompuy

Ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, van de wet van 3 augustus 1960 houdende toekenning van sociale voordelen aan de universiteiten en gelijkgestelde inrichtingen, van de wet van 24 december 1976 betreffende de budgettaire voorstellen 1976-1977, van de wet van 7 april 1971 houdende de oprichting en de werking van de Universitaire Instelling Antwerpen en van de wet van 28 mei 1971 houdende de oprichting en de werking van het Limburgs Universitair Centrum – 241 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 915

Sprekers : de heer G. Vanleenhove, verslaggever, mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck, de heren C. Moors, L. Appeltans, I. Verleyen, J. Tavemier, minister L. Van den Bossche

Artikelsgewijze bespreking, blz. 926

Voorstel van decreet van mevrouw A. Leysen en de heren H. Lauwers, L. Peeters en M. Van Peel houdende wijziging van het decreet van 24 juli 1991 houdende organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid – 231 (BZ 1992) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 939

Sprekers : de heer L. Peeters, minister H. Weckx

Artikelsgewijze bespreking, blz. 940

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer V. Vautmans tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het door de minister gevoerde beleid inzake de ruimtelijke ordening, blz. 940

Sprekers : de heren V. Vautmans, J. De Mol, A. Denys, J. Ulburghs, minister T. Kelchtermans

Motie van aanbeveling, blz. 947

Interpellatie van de heer F. Dewinter tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse

minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de deelname van scholieren aan betogingen, blz. 947

Sprekers : de heer F. Dewinter, minister L. Van den Bossche

Interpellatie van de heer J. Caudron tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de slechte behandeling van bejaarden in sommige Vlaamse rusthuizen, blz. 949

Sprekers : de heren J. Caudron, P. Tant, mevrouw M. Aelvoet, de heer G. Antheunis, minister W. Demeester-De Meyer

Regeling van de werkzaamheden, blz. 956

Nr. 24 **Donderdag 14 januari 1993**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 957

Interpellaties (Regl. art. 76) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer W. Verreycken tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de zogenaamde wallonisering van Vlaamse bedrijven

Interpellatie van de heer J. Laverge tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over verklaringen van de minister-voorzitter van het Waalse Gewest inzake de Vlaamse tewerkstelling in bedrijven, blz. 957

Sprekers : de heren W. Verreycken, J. Laverge, A. Denys, P. Van Grembergen, H. Candries, P. Deprez, minister-president L. Van den Brande

Interpellatie van de heer L. Barbé tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het beleid van de GIMV, blz. 965

Sprekers : de heren L. Barbé, A. Denys, minister-president L. Van den Brande

Motie van aanbeveling, blz. 969

Interpellatie van de heer A. Denys tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de beslissing van de EG-Commissie in verband met de NV Aquafin, blz. 970

Sprekers : de heren A. Denys, J. Geysels, minister N. De Batselier

Motie van aanbeveling, blz. 977

Interpellatie van de heer F. Vergote tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het beleid inzake de slachthuizen in het Vlaamse Gewest, blz. 977
Sprekers : de heren F. Vergote, J. Tavernier, H. Olaerts, minister N. De Batselier

Regeling van de werkzaamheden, blz. 981

**Nr. 25 Donderdag 15 januari 1993
Middagvergadering**

Berichten van verhindering, blz. 983

Samenstelling van commissies en werkgroepen

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 983

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer L. Peeters tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de federale terugvordering van voorschotten op de gemeentebelasting

Actuele vraag van de heer R. Van Hooland tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, en mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de federale terugvordering op de gemeentebelasting, blz. 983

Actuele vraag van de heer M. Maertens tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de baggerwerken in de Westerschelde, blz. 986

Actuele vraag van de heer L. Peeters tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de personeelsproblematiek bij de n.v. Zeekanaal-Brussel, blz. 987

Actuele vraag van de heer F. De Man tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de toepassing van de Cultuurpactwet op het Vlaams Blok, blz. 988

Actuele vraag van de heer F. De Man tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over Agalev-documentatie inzake de ecotaks in het onderwijs, blz. 988

Actuele vraag van de heer S. Platteau tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de laattijdige betaling van

de gescopremies aan de lokale besturen, blz. 989

Actuele vraag van de heer H. Olaerts tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over het werkgelegenheidsbeleid, blz. 991

Actuele vraag van de heer E. Schuermans tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over Europese middelen voor de sanering van de voormalige mijn-terreinen, blz. 992

Actuele vraag van de heer J. Geysels tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de verklaringen van de minister-president inzake de federalisering

Actuele vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de verklaringen van de minister-president inzake de federalisering

Actuele vraag van de heer J. Van Hauthem tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de verklaringen van de minister-president inzake de federalisering

Actuele vraag van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de verklaringen van de minister-president inzake de federalisering, blz. 994

Verwelkoming van een buitenlandse delegatie, blz. 999

Actuele vragen (Regl. art. 75) (Voortzetting)

Actuele vraag van de heer P. Hostekint tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de verbrandingsoven van IVIO te Izegem, blz. 999

Actuele vraag van mevrouw V. Dua tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de toekomstige structuur van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie, blz. 1000

Voorstel van resolutie van de heren F. Dewinter en J. Van Hauthem betreffende de verdere federalisering van België – 260 (1992-1993) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1001

Ontwerp van decreet houdende regeling van de subsidiëring voor de werking en de infrastructuur van organisaties voor podiumkunsten

– 155 (BZ 1992) – Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmingen, blz. 1002

Hoofdelijke stemming, blz. 1005

Sprekers : de heren P. Dewael, P. Van Grembergen, L. Dierickx

Ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, van de wet van 3 augustus 1960 houdende toekenning van sociale voordelen aan de universiteiten en gelijkgestelde inrichtingen, van de wet van 24 december 1976 betreffende de budgettaire voorstellen 1976-1977, van de wet van 7 april 1971 houdende de oprichting en de werking van de Universitaire Instelling Antwerpen en van de wet van 28 mei 1971 houdende de oprichting en de werking van het Limburgs Universitair Centrum

– 241 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4
Aangehouden stemmingen, blz. 1007
Hoofdelijke stemming, blz. 1009

Voorstel van decreet van mevrouw A. Leysen en de heren H. Lauwers, L. Peeters en M. Van Peel houdende wijziging van het decreet van 24 juli 1991 houdende organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid – 231 (BZ 1992) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming, blz. 1010

Actuele interpellaties (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer J. Tavernier tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de plannen in verband met de hervorming van het hoger onderwijs, blz. 1011

Sprekers : de heren J. Tavernier, J. Demeulenaere, L. Appeltans, C. Moors, H. Schiltz, minister L. Van den Bossche

Actuele interpellatie van mevrouw M. Aelvoet tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de afbouw van de productie-eenheid van Comelco-Rotselaar en mogelijke maatregelen tot behoud van de werkgelegenheid

Actuele interpellatie van de heer A. Schellens tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de aangekondigde sluiting van en de overheidsteun aan de melkerij Lacsoons te Rotselaar, blz. 1018

Sprekers : mevrouw M. Aelvoet, de heer A. Schellens, mevrouw T. Merckx- Van Goey, de heer L. Pierco, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1025

Nr. 26 **Dinsdag 26 januari 1993**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1027

Ontwerpen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 1027

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 1027

Voorstellen van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 1027
Intrekking, blz. 1027

Besluit van de Vlaamse Executieve
Indiening en verwijzing, blz. 1028

Ministeriele besluiten
Indiening en verwijzing, blz. 1028

Opmerkingen van het Rekenhof
Indiening en verwijzing, blz. 1028

Adviezen van de Minaraad
Indiening en verwijzing, blz. 1028

Arresten van het Arbitragehof
Indiening, blz. 1028

Kennisgevingen van het Arbitragehof
Indiening, blz. 3.029

Schriftelijke vragen
Indiening, blz. 1029

Samenstelling van commissies en van het Advies- en Overlegcomité Brussel en Vlaams-Brabant
Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden, blz. 1029

Interpellaties (Regl. art. 76)
Interpellatie van de heer H. Candries tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staats-hervorming, over het Vlaamsonvriendelijk beleid van de NMBS, blz. 1029

Sprekers : de heren H. Candries, J. Ansoms, J. De Mol, L. Van Nieuwenhuysen, H. Van Dienderen, M. Didden, P. Van Grembergen, A. Denys, minister J. Sauwens
Motie van aanbeveling, blz. 1040

Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de welzijns- en gezondheidsvoorzieningen in Vlaanderen

Interpellatie van de heer J. Ulburghs tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over het overheidsbeleid betreffende de integratiecentra in Vlaanderen, blz. 1040

Sprekers : de heren E. Van Vaerenbergh, E. De Groot, mevrouw L. Maximus, de heren J. Ulburghs, A. Arts, M. Didden, minister W. Demeester-De Meyer

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1048

Bijlage
Vragen om uitleg, blz. 1049

Nr. 27 **Dinsdag 26 januari 1993**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1057

Interpellaties (Regl. art. 76) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de verklaringen van de minister in de pers betreffende de toekomst van Vlaanderen

Interpellatie van de heer L. Dierickx tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over een interview van de minister in de pers betreffende de confederale toekomst van België

Interpellatie van de heer J. Gabriëls tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het gebrek aan samenhang binnen de Vlaamse regering

Interpellatie van de heer J. Van Hauthem tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de uitspraken van de minister inzake de verdere federalisering van België, blz. 1057

Sprekers : de heren P. Van Grembergen, A. Denys, L. Dierickx, J. Valkeniers, J. Gabriëls, J. De Roo, E. Van Rompuy, P. Dewael, mevrouw M. Aelvoet, de heren A. Arts, J. Geysels, G. Annemans, J. Van Hauthem, H. Schiltz, J. Sleecckx, L. Hancké, G. Moens, F. Vandenbroucke, J.-P. Van Rossem, H. Candries, minister-president L. Van den Brande

Motie van aanbeveling, blz. 1087

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1087

Nr. 28 **Woensdag 27 januari 1993**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1089

Actuele vragen (Regl. art. 75)
Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over een vragenlijst inzake de etnische herkomst van leerlingen, blz. 1089

Actuele vraag van de heer R. Van Hooland tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de Raad van het Pluralistisch Onderwijs, blz. 1091

Actuele vraag van de heer F. Dielens tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de Brusselse lokale radio's, blz. 1092

Actuele vraag van de heer P. Hostekint tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de subsidievoorschotten uit het Vlaams Sportfonds, blz. 1093

Actuele vraag van de heer W. Cortois tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de overname door de Vlaamse Maatschappij voor Afvalrecuperatie van de n.v. Grammet, blz. 1094

Actuele vraag van de heer J. Ulburghs tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de grondwaterkwaliteit in Limburg

Actuele vraag van de heer M. Didden tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de grondwaterkwaliteit in Limburg, blz. 1095

Actuele vraag van de heer J. Caudron tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de kwaliteit van de bruggen, blz. 1097

Voorstel van resolutie van de heren M. Olivier, J. De Mol, V. Vautmans, L. Van Nieuwenhuysen, R. Van Hooland en H. Van Dienderen betreffende het ondernemingsplan en de uitvoering van het tienjarrenplan van de NMBS
— 270 (1992-1993) — Nr. 1
Bespreking, blz. 1097

Sprekers : de heer E. Beysen, minister-president L. Van den Brande
Hoofdelijke stemming, blz. 1098

Motie van aanbeveling van de heer V. Vautmans tot besluit van de op 13 januari 1993 door de heer V. Vautmans gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het door de minister gevoerde beleid inzake de ruimtelijke ordening

— 261 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1099

Sprekers : de heren V. Vautmans, M. Didden, mevrouw M. Vogels

Motie van aanbeveling van de heer L. Barbé tot besluit van de op 14 januari 1993 door de heer L. Barbé gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het beleid van de GIMV

— 262 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1100

Sprekers : de heren L. Barbé, W. Verreycken, A. Denys

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1102

Actuele interpellatie (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer S. Platteau tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de eis tot schadevergoeding van het chemiebedrijf Grace, blz. 1102

Sprekers : de heer S. Platteau, minister-president L. Van den Brande

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer C. Lisabeth tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het sociaal-economisch beleid bij een dalende conjunctuur, blz. 1105

Sprekers : de heren C. Lisabeth, A.

Denys, D. Van Mechelen, P. Dewael, E. Van Rompuy, F. Wymeersch, J. Geysels, H. Candries, P. Van Grembergen, G. Annemans, minister-president L. Van den Brande

Motie van aanbeveling, blz. 1122

Interpellatie van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de stand van zaken betreffende een politiek gesprek met Nederland, blz. 1122

Sprekers : de heren P. Van Grembergen, G. Annemans, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1127

Bijlage

Vraag om uitleg, blz. 1129

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

- *De vergadering wordt geopend om 14.19 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

J. Dupré, H. Lauwers, J. Timmermans : gezondheidsredenen ;

F. Swaelen : buitenslands ;

P. Berben, H. De Croo, W. Seeuws : ambtsverplichtingen ;

G. Bossuyt : familieverplichtingen.

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES EN WERKGROEPEN

Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden

De voorzitter : Voor de CVP-fractie zijn :

- in de commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden de heer L. Dhoore als plaatsvervangend lid vervangen door de heer A. Arts ;

- in de commissie voor Cultuur de heer L. Dhoore als plaatsvervangend lid vervangen door de heer J. Vandeurzen ;

- in de commissie voor de Media de heer L. Dhoore als plaatsvervangend lid vervangen door de heer B. Vandendriessche ;

- in de commissie voor Welzijn en Gezondheid de heer A. Arts als vast lid vervangen door de heer B. Vandendriessche en de heer B. Vandendriessche als plaatsvervangend lid vervangen door de heer J. Vandeurzen ;

- in de werkgroep Migranten de heer L. Dhoore als plaatsvervangend lid vervangen door de heer J. Vandeurzen ;

- in de werkgroep Sport de heer L. Dhoore als vast lid vervangen door de heer J. Vandeurzen.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer L. Peeters tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de federale terugvordering van voorschotten op de gemeentebelasting

Actuele vraag van de heer R. Van Hooland tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare

re Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, en mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de federale terugvordering van voorschotten op de gemeentebelasting

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer Peeters tot de heer Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de federale terugvordering van voorschotten op de gemeentebelasting en van de heer Van Hooland tot de heer Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, en mevrouw Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de federale terugvordering van voorschotten op de gemeentebelasting.

De heer L. Peeters heeft het woord.

De heer L. Peeters : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, aangezien twee leden over dit onderwerp vragen stellen, zal ik mij tot het algemene vlak beperken.

De steden en gemeenten werden zopas geconfronteerd met een toch wel zeer belangrijke afhouding van 5 miljard frank, wat toch vele gevolgen heeft voor de rekening en de begroting van deze gemeenten. Dit is vrij onverwacht gekomen. De gemeenten hebben het kerstgeschenk dat hen

L. Peeters

eind 1990 werd gegeven, beschouwd als een betaling ter compensatie van de laattijdige doorstorting van de belastinggelden. Het werd dus beschouwd als een aanvulling van het genummerd koninklijk besluit 202, waarin reeds een bedrag van 27 miljard frank was bepaald.

Ook de manier waarop het allemaal is gebeurd, stoort mij. Er werd de lokale besturen quasi geen informatie gegeven. Zij hebben dit uit het rekeninguittreksel van de betalingsinstelling zelf moeten vernemen. De gemeentebesturen kregen geen enkele informatie.

Deze afhouding kwam ook op een zeer ongelukkig moment. Ze gebeurde op een ogenblik nadat de begrotingen voor 1993 in de gemeenteraden reeds waren goedgekeurd. Volgens mij moet ter zake een en ander worden ondernomen. Wij hebben minister Maystadt daarover reeds in de Kamer geïnterpelleerd. Hij heeft bevestigd dat dit probleem op het Overlegcomité regering-executieve zou worden behandeld.

Het is toch wel van belang van de minister te vernemen of hij destijds of nu op de hoogte was of in enigerlei mate betrokken was bij deze beslissing tot invordering. Graag vernam ik hoe de minister tegenover een dergelijke maatregel staat. Naar ik heb vernomen, zou deze materie dinsdag op het Overlegcomité zijn behandeld. Welk standpunt werd ingenomen en wat was het resultaat van dit overleg ?

Mijnheer de minister, tot slot wens ik te vernemen wat uw standpunt is in verband met het voorstel tot maandelijks doorstorting van deze gelden. Wij zijn inderdaad zinnens een dergelijk voorstel in te dienen voor de Kamer.

De voorzitter : De heer Van Hooiland heeft het woord.

De heer R. Van Hooiland : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, alvorens mijn vraag te stellen wens ik het volgende duidelijk te maken.

Zelfs indien ik geen burgemeester was, zou ik deze vraag aan de minister hebben gesteld omdat deze aanleggenheid de politieke en bestuurlijke ethiek raakt.

Ik richtte mijn vragen over dat onderwerp aan twee ministers, maar in feite had ik drie ministers moeten aanspreken. Inderdaad, ik had ter zake ook de voorganger van minister Kelchtermans moeten aanspreken, die het eerste deel van deze geschiedenis van afname meemaakte, met name het zogenaamde voorschot begin 1991.

Aansluitend bij de nu reeds gestelde vragen van collega Peeters wens ik nog bijkomend het volgende te vragen.

Ten eerste, gebeurde de onaangekondigde afhouding voor alle Belgische gemeenten op dezelfde wijze en op dezelfde dag ?

Ten tweede, welke was de aard van de afhouding ? Ging het om de terugname van een vroeger verschuldigd en verworven bedrag, zoals alle gemeenten — althans in Vlaanderen — dachten, of ging het om het terugnemen van een terugbetaalbaar voorschot ?

Ten derde, vraag ik mij af of deze operatie wel kon worden uitgevoerd. Immers, wanneer men er het reglement op de gemeentelijke comptabiliteit op nakijkt, dan blijkt er inderdaad geen rechtsgrond te bestaan waarop men zich in het betrokken geval kan baseren om de onaangekondigde afhouding te verrichten.

Ten vierde, er werd ter zake wel een mededeling gedaan, maar de inhoud van de mededeling van 1991 verschilt met die van begin 1993. De respectieve mededelingen luiden als volgt, ik citeer : Terugvordering voorschot opentienem 1990, einde citaat en ik citeer : Voorschot ontvangsten 1990-1991 personenbelasting. Einde citaat.

Ik ben ervan overtuigd dat de gemeenten hoe dan ook te goedertrouw van mening waren dat wat zij twee jaar geleden hadden ontvangen, verworven was als een inhaalbeweging voor wat vroeger diende te worden betaald.

Ten vijfde, pleegden minister Maystadt en de bevoegde Vlaamse ministers ter zake overleg ? Zo ja, waarom werd, ten behoeve van de gemeenten, van deze beslissing of het vooruitzicht geen melding gemaakt bij de instructies voor het opmaken van de begroting 1993 ?

Tot slot nog een vraag over de weerslag van deze operatie. Men heeft ongeveer vier percent onaangekondigd afgehouden van de gewone dienst, dit terwijl de begrotingen in veel gemeenten reeds vaak in een precair evenwicht waren goedgekeurd. Dat stelt nu zeker een evenwichtsprobleem voor heel wat gemeenten, ook voor die gemeenten die hun begroting nog moeten opmaken. Zullen de getroffen gemeenten een lening kunnen aangaan om het teruggevorderde bedrag te compenseren ? In principe is zulks voor de gewone dienst niet toegestaan, maar dan zullen de gemeenten die niet over een reserve beschikken, verplicht worden de belastingen te verhogen, de verantwoorde uitgaven te verlagen.

Mijnheer de minister, ik betreur niet enkel de budgettaire weerslag van deze zaak, maar vooral de gevolgen ervan op de politieke geloofwaardigheid. Het is werkelijk een droevig schouwspel. Volgens mij is het onheus dat ministers, weliswaar van een verschillend bestuursniveau, met elkaar in de clinch gaan. En het is al even droevig te moeten vaststellen hoe de burgemeesters, weliswaar noodgedwongen reageren tegen alle betrokken ministers.

Mijnheer de minister, wat bent u zinnens ter zake te ondernemen ?

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, collega's, laat ik maar al meteen direct zeggen dat de inning nationaal gebeurt.

De historiek is eigenlijk heel eenvoudig. Op 8 januari 1991 ontvingen de gemeenten een bijzonder voorschot van 5 miljard frank. Deze maatregel bouwde eigenlijk voort op een eerdere logica, namelijk een compensatie

Kelchtermans

voor late doorstortingen van reeds geïnde belastingen. Deze 5 miljard frank betekent voor de Vlaamse gemeenten globaal 2,8 miljard frank, voor de Waalse gemeenten 1,5 miljard frank en voor de Brusselse gemeenten 565 miljoen frank. Wij werden daar op dat moment over geïnformeerd maar werden er niet bij betrokken. Ik was op dat moment trouwens niet de verantwoordelijke minister.

Mevrouw Demeester, die via de pers haar mening over deze terugvordering bekend heeft gemaakt, was de toenmalige staatssecretaris voor Financiën. Zij bevestigt mij ook, aan de hand van documenten, dat toen meer dan de indruk is gewekt dat dit definitief zou zijn verworven. Het betreffende genummerde koninklijk besluit 202 diende nog in die richting te worden aangepast. De oorsprong en de achtergrond van het voorschot verwijst naar dat genummerd koninklijk besluit 202 van 25 juli 1983. Op dat ogenblik werd een enige en uitzonderlijke toelage — die achteraf nog twee keer is herhaald — aan de gemeenten toegekend. In 1983 is die toelage vastgesteld op een bedrag van 21 miljard frank en in 1986 geactualiseerd naar 27 miljard frank. Iedereen verwachtte dat de 5 miljard frank bij de 27 miljard frank zouden komen. Het voorschot zou op dat moment dus 32 miljard frank worden.

Ik beaam dat ik de recuperatie om inhoudelijke redenen ook als volstrekt onlogisch en onrechtvaardig beschouw. De gemeenten hebben niet alleen recht op deze aanvullende toelagen — in het kader van de voorschottenregeling — maar bovendien is de manier waarop, niet billijk. De onredelijkheid ligt ook in het feit dat — sedert 1979 — de bedrijfsvoorheffing op de personenbelasting wordt geheven met toevoeging van de aanvullende belasting van zes percent. De nationale overheid int dus in feite twee jaar eerder dan het moment waarop deze zes percent naar de gemeenten wordt doorgestort. Vandaar dit genummerd koninklijk besluit 202 dat daaraan wilde tegemoetkomen.

De overheid heeft in het jaar 1992 een bedrag geïnd van 700 miljard frank aan bedrijfsvoorheffingen aan de bron. De inning van het in het Wetboek van Inkomstenbelastingen bepaalde percentage van zes percent gemeentelijk aanvullende personenbelasting zou dus eigenlijk een bedrag van 42 miljard frank opleveren. Dit staat dus in schril contrast tot de 27 of 32 miljard frank.

De betrokkenheid van de Vlaamse regering in deze zaak is onbestaande. Wij zijn trouwens ook niet verwittigd dat **dit** zou gebeuren. Het is eigenlijk een niet-doorstorten van een verwacht aandeel dat de gemeenten toekomt. De terugname van de gelden is hen enkel meegedeeld via een uittreksel van het Gemeentekrediet van België. Wij hebben dit onmiddellijk op de agenda geplaatst van het Overlegcomité. In een brief hebben wij het probleem aangekaart en tegelijkertijd hebben wij van dit probleem gebruik gemaakt om een structurele en definitieve oplossing voor dit reeds lang bestaande probleem te bekomen.

Wij hebben voorgesteld in de toekomst maandelijks vaste bedragen aan de gemeenten over te maken.

De vergadering van het Overlegcomité, die heeft plaatsgevonden op 12 januari jongstleden, heeft beslist onmiddellijk een technische werkgroep op te starten met vertegenwoordigers van de federale en de gewestelijke overheid. Deze werkgroep krijgt de volgende drievoudige opdracht.

Ten eerste, een onderzoek naar de werkelijke inning en doorstorting van de door het Rijk ten voordele van de gemeenten geïnde belastingen, ten einde correct vast te stellen in welke mate er werkelijk een achterstand is ; dit is met andere woorden een inventarisatie van het probleem.

Ten tweede, een onderzoek met betrekking tot de duidelijkheid van de formulieren waarmee de gemeenten door het ministerie van Financiën worden geïnformeerd omtrent de centraal geïnde belastingen.

Ten derde, het uitwerken van een structurele regeling, waarbij aan de

gemeenten vaste maandelijkse doorstortingen van deze belastingen worden gewaarborgd, zonder dat zulks evenwel weegt op het door de staat netto te financieren saldo. U zal begrijpen dat de minister van Financiën dat laatste element heeft laten toevoegen.

Collega's, de Vlaamse regering heeft beslist deze aangelegenheid opnieuw te agenderen op 2 februari 1993.

U vraagt welke de invloed is van deze recuperatie van 5 miljard frank op de gemeentelijke begrotingen. De meeste gemeenten hebben hun begroting voor 1993 reeds goedgekeurd, of zouden ze reeds goedgekeurd moeten hebben. Zij hebben in hun **koptabel** het vermoedelijke overschot van de rekening 1992 reeds ingeschreven en in het feitelijke resultaat van de rekening 1993 zal deze recuperatie uiteindelijk haar weerslag vinden, tenminste als zij ondertussen niet teniet is gedaan. Op dat moment zal men kunnen uitmaken welke de weerslag is op het globale begrotingsresultaat van 1993.

Wij hebben nog geen initiatief genomen om een aanvullende omzendbrief aan de gemeenten te sturen met betrekking tot dit teruggevorderde voorschot. Wij wachten het Overlegcomité van 2 februari af, maar ik sta er op dat wij daaromtrent met de federale minister van Financiën een oplossing uitwerken.

De voorzitter : De heer Peeters heeft het woord.

De heer L. Peeters : Mijnheer de minister, het doet ons genoegen dat u het eens bent met onze zienswijze, die wij eveneens hebben geuit in een vraag aan minister Maystadt.

Wij noteren dat het probleem opnieuw geagendeerd wordt op het Overlegcomité van 2 februari.

Wat ook zeer belangrijk is, is het onderscheid tussen onroerende voorheffing en personenbelasting, u hebt gesproken van een gemiddelde van 6 percent aan personenbelasting. Inzake personenbelasting int de overheid gedurende het ganse jaar. Zij houdt deze gelden in reserve en de

Peeters

gemeenten moeten bijna anderhalf jaar wachten vooraleer ze ook maar enig resultaat te zien krijgen. In die zin is de berekening zeer correct en zijn de gemeenten ook in de overtuiging geweest dat dit een verdere aanvulling was van het genummerd koninklijk besluit 202.

Mijnheer de minister, ik heb daaromtrent nog een belangrijke vraag. U heeft gesproken over de gemeenten die hun begroting reeds hebben goedgekeurd – dit zijn inderdaad de meest ernstige gemeenten –, maar er zijn steden en gemeenten die hun begroting nog niet hebben goedgekeurd. Wat zal de richtlijn zijn die u aan deze gemeentebesturen zal sturen?

De voorzitter : De heer Van Hooland heeft het woord.

De heer R. Van Hooland : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord en vooral voor uw positieve reactie in deze kwalijke zaak van het federale niveau.

Ten eerste, u zegt dat het gaat om het niet uitbetalen van een verwachte schijf; het is erger dan dat. Het bankuittreksel vermeldt: storting te uwen gunste, min x-aantal miljoenen frank. Dat is toch iets anders dan een verrichting annuleren.

Ten tweede, u zegt dat u de indruk hebt dat voortgaande op een vroegere verklaring van de terzake bevoegde betrokken staatssecretaris, het bedrag van 5 miljoen frank verworven was, ik weet van een minister, die het van vroeger kan weten, dat er terzake een afspraak bestond over het verworven bedrag.

Wat zal u doen? In ieder geval is het een voorbeeld van slechte service, want de gemeenten betalen 3 procent aan de federale overheid voor de diensten welke deze inzake inningen doorstorten aan gemeentelijke belastingen.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, inzake de bijkomende

vraag van collega Peeters, deel ik hem mede dat de huidige begrotingsinstructie ongewijzigd blijft. Zij zal slechts herroepen worden wanneer het Overlegcomité ook definitief zijn conclusies heeft voorgesteld en deze al dan niet worden aanvaard.

Thans kom ik tot de bedenking van collega Van Hooland.

De vraag is natuurlijk welke inkomsten de gemeenten verwachtten voor de betrokken maand, welke de raming was en of zij daardoor in een negatieve afhouding komt of tot een beperkt overschot. Wat van maand tot maand wordt overgemaakt, is immers verschillend van gemeente tot gemeente.

Ten slotte werd er desbetreffend een duidelijke afspraak gemaakt tussen de staatssecretaris van Financiën en de minister van Financiën. Deze afspraak werd evenwel niet gevolgd door een formele wijziging van het genummerd koninklijk besluit 202, wat noodzakelijk was.

Ik beschik dus enkel over het eerste argument om het tweede nog te bereiken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer M. Maertens tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de baggerwerken in de Westerschelde.

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Maertens tot de heer Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de baggerwerken in de Westerschelde.

De heer Maertens heeft het woord.

De heer M. Maertens : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het Verdrongen Land van

Saeftinge, op Nederlands grondgebied net over onze grens, is het grootste brakwaterschorgebied van ongeveer 3000 hectaren groot in Europa. Dit uniek natuurgebied, dat ook zeer veel Belgische natuurliefhebbers aantrekt, is sedert 1987 zeer snel aan het verzanden. Op sommige plaatsen is er een verzanding tot één meter, omdat ter hoogte van de Konijnenschor baggerspecie wordt gestort, afkomstig van de baggerwerken in de Westerschelde. Deze baggerwerken, die de vaargeul naar Antwerpen op diepte moeten houden, gebeuren onder uw verantwoordelijkheid. De directie Zeeland van Rijkswaterstaat blijkt bij monde van minister Maij-Weggen de Belgische overheid te hebben gevraagd het storten in meer westelijke richting te verplaatsen om de schade te beperken.

De Belgische overheid blijkt er niet te zijn op ingegaan, zodat de Zeeuwse milieufederatie zich alle rechten wil voorbehouden om de toegebrachte schade aan het natuurgebied, via Rijkswaterstaat, te verhalen. Uiteraard zal de Vlaamse Gemeenschap daarvoor verantwoordelijk worden gesteld.

Ter zake wens ik volgende vragen te stellen: ten eerste, hadden er contacten plaats met minister Maij-Weggen? Zo ja, wanneer?

Ten tweede, welke waren de inhoudelijke punten van het overleg?

Ten derde, welke zijn de oorzaken van het feit dat de Belgische overheid het baggerstort niet verplaatst in meer westelijke richting?

Ten vierde, werd er omtrent deze baggerwerken een milieu-effectrapport opgemaakt?

Ten vijfde, werd er een raming gemaakt van de schade aan een natuurgebied? Zo ja, welke is de kostprijs?

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer Maertens, het is niet mevrouw Maij-Weggen die daarover contact heeft opgenomen. Op 27 maart 1992 vond wel een ambtelijk overleg plaats tus-

Kelchtermans

sen de heer Belmans, inspecteur-generaal van de Antwerpse Zeehaven-dienst, en de hoofdingenieur-directeur van de directie Zeeland van de Nederlandse Rijkswaterstaat. Nederland heeft via zijn administratie gevraagd om de verplaatsing van de stortlocatie Konijnenschor bij boei 63 naar het 15 kilometer meer westwaarts gelegen Middelgat in overweging te nemen. Daardoor zou de aanzanding van het Verdronken Land van Saeftinge kunnen afnemen en op die manier zouden op langere termijn overigens ook de baggerwerken op de meer oostelijk gelegen drempels in de Schelde kunnen worden verminderd.

Ter hoogte van het Verdronken Land van Saeftinge bevindt zich reeds gedurende een tiental jaren een Belgische stortplaats; volgens de bevoegde diensten is het helemaal niet bewezen is dat haar ligging schade met zich zou brengen voor het natuurgebied. De bewijskracht voor deze hypothese moet nog worden aangebracht.

De Nederlandse overheid heeft met toepassing van de wet op de verontreiniging van het oppervlaktewater een stortvergunning afgeleverd. Het is ons niet bekend of daaraan een milieu-effectrapport te pas kwam. Het Verdronken Land van Saeftinge is een natuurlijk schorregebied dat ook van nature aanzandt. Een schaderaming ligt dus niet voor de hand, want er kan niet zo maar worden uitgemaakt of de aanzanding een natuurlijk verloop kent dan wel door de baggerwerken wordt versterkt.

De verplaatsing van de stortplaats zou kunnen worden opgenomen in het verdiepingsprogramma 48-43 voet, vakjargon dat thuishoort in de Waterverdragen. De Nederlandse overheid heeft daaromtrent een aantal milieubezwaren geformuleerd; besprekingen daarover zijn aan de gang. De verplaatsing van de stortplaats zou 400 miljoen Belgische frank kosten en tevens resulteren in een blijvende onderhoudskost.

De definitieve oplossing voor de ver-

plaatsing van deze stortplaats zal deel uitmaken van afspraken in het kader van de Waterverdragen. Het dossier wordt voorbereid, onder andere met het oog op het bekomen van een bijkomende stortvergunning van Nederland.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer L. Peeters tot de heer T. Kelchtermans, Vlaams minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de personeelsproblematiek bij de n.v. Zeekanaal-Brussel

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Peeters tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de personeelsproblematiek bij de n.v. Zeekanaal-Brussel.

De heer Peeters heeft het woord.

De heer L. Peeters : Mijnheer de minister, ik wil u niet opzettelijk een tweede lastige vraag voor de voeten gooien, de onrust in de kanaalzone van Brussel tot de Schelde kwam er immers niet door mijn toedoen.

De nieuwsberichten maakten zo net weer melding van het stremmen van de scheepvaart door gesloten sluisen en van hinder voor het wegverkeer door het openstaan van de kanaalbruggen. De chaos in de regio is compleet.

Het personeel van de n.v. Zeekanaal verkeert in de onzekerheid omtrent een definitieve regeling van zijn statuut bij de overheveling naar het Vlaamse Gewest, die nu reeds drie jaar lang aansleept. De onrust is groot omdat het statuut van het personeel dat naar het Brusselse Gewest werd overgeheveld, in november bij ordonnantie werd geregeld. Er moet zeer dringend werk worden gemaakt van een oplossing aan Vlaamse zijde

want langs deze waterweg zijn 80 grote bedrijven gevestigd, waarvan de economische activiteit ernstig wordt gestoord.

De burgemeesters van de kanaalgemeenten zijn vanmorgen nog bijeen geweest en hebben een gemeenschappelijk standpunt ingenomen, dat ik u straks zal overhandigen. Zij **pleiten** voor een autonome maatschappij die, zoals dat nu geval is, flexibel kan functioneren en waarbij een parastatale zal worden uitgebouwd. Het gaat om een gemeenschappelijk standpunt, over partijgrenzen heen, van burgemeesters van de regio, ondersteund door tal van instanties.

Mijnheer de minister, er was ons beloofd dat er een voorstel zou worden voorgelegd in de maand november van vorig jaar en dat de burgemeesters daarover zouden worden geraadpleegd. Tot op heden hebben wij daarvan nog niets gemerkt. Wat moet er nu gebeuren? Welke initiatieven plant u? Hoe zal deze zaak worden aangepakt? Ik verwacht van u een concreet antwoord want de onzekerheid moet toch wel dringend worden weggenomen.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer Peeters, het probleem zelf kadert in de opsplitsing van de n.v. Zeekanaal. U hebt dat zelf vermeld. Het is juist dat wij daaromtrent de zaken vrij grondig wensen aan te pakken en wij hebben dat dus ook degelijk voorbereid. Er is met de kanaalburgemeesters, waarnaar u verwijst, op 3 september 1992 overeengekomen dat het wenselijk was een aantal voorstellen te laten uitwerken door een werkgroep. Die werkgroep bestond uit vertegenwoordigers van de n.v. Zeekanaal, van de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen en van mijn kabinet. We zouden daar een analyse maken van de mogelijkheden voor een optimale integratie van het kanaal Brussel-Rupel in het Vlaamse waterwegennet. Dat verslag is ingediend in november 1992 en gaf op **zijn beurt aanleiding tot een aantal** bij komende vragen waarvoor **inmid-**

Kelchtermans

dels de nodige antwoorden zijn verstrekt.

Er worden drie mogelijke scenario's voorgesteld. Ten eerste wordt voorgesteld een aparte entiteit op te richten, een parastatale B, zoals het vroeger was. Een tweede mogelijkheid is de integratie in de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezenen. Een derde mogelijkheid is de integratie in een bestaande dienst, zij het dat het hier noodzakelijkerwijze de dienst voor de scheepvaart moet zijn.

Bij de beoordeling zelf moeten wij ons ook laten leiden door het project dat moet worden beheerd. Het gaat hier om een kanaaltracé van amper 30 km dat moet worden geïntegreerd op de minst kostelijke en meest pragmatische wijze in een globaal waterwegennet van 1.000 km. Ik moet over deze aangelegenheid bovendien nog overleg plegen met de minister van Ambtenarenzaken en met de minister bevoegd voor de begroting. Wij zullen hierover aanstaande woensdag in de Vlaamse regering een mededeling doen. Er is ook afgesproken met de werknemersorganisaties van de sector dat wij voor einde februari een beslissing zouden nemen. Met dezelfde sector was afgesproken dat zij overeenkomstig deze afspraak geen verdere acties zouden ondernemen. Het verwondert mij bijgevolg dat zij zich niet hebben gehouden aan deze afspraak.

De voorzitter : De heer Peeters heeft het woord.

De heer L. Peeters : Mijnheer de minister, blijkbaar blijft de ongerustheid hierover zeer groot. Wij hebben dat zelf kunnen vaststellen. Ik herhaal dat wij een gemeenschappelijk standpunt hebben ingenomen dat ik u straks zal overhandigen. Ik hoop dat daarmee rekening zal worden gehouden. Ik zou het probleem toch niet willen minimaliseren. Men moet de kwalitatieve en kwantitatieve criteria ook eens anders proberen te benaderen. Dat is niet onbelangrijk in het dossier.

Mijnheer de minister, u zegt dat er

een verslag beschikbaar is. Is dat verslag ook ter beschikking van de parlementsleden ?

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer Peeters, dat verslag is zeker bekend bij de burgemeesters die bij de werkgroep aanwezig waren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer F. De Man tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de toepassing van de Cultuurpactwet op het Vlaams Blok

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Man tot de heer Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de toepassing van de Cultuurpactwet op het Vlaams Blok.

De heer De Man heeft het woord.

De heer F. De Man : Mijnheer de voorzitter, het gaat hier om de de facto uitsluiting van het Vlaams Blok uit de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie. Eind december werd een klacht van onze partij over een gemeentelijke commissie in Lokeren onontvankelijk verklaard met het argument dat ze onontvankelijk was omdat ze van het Vlaams Blok kwam. Wat denkt de minister hierover ? Aanvaardt hij dat de bescherming die de ideologische minderheden op basis van de wet van 1973 genieten, wegvalt ? Zal het Vlaams Blok in de toekomst niet meer worden uitgenodigd om te zetelen in diverse adviesraden, en in de raden van bestuur opgericht om het cultureel beleid in Vlaanderen te ondersteunen ?

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx : Mijnheer de voorzitter, de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie is een orgaan waarvan de leden door de verschil-

lende raden van de gemeenschappen worden aangewezen. De uitvoerende macht heeft ter zake geen enkele bevoegdheid en er is evenmin sprake van voogdij.

Sinds mijn aantreden als minister van Cultuur, heb ik geprobeerd het Cultuurpact zo getrouw mogelijk, naar de letter en naar de geest na te leven. Ik heb dus, bij het samenstellen van raden en commissies die onder mijn bevoegdheid ressorteren rekening gehouden met alle ideologische en filosofische strekkingen. Zoals het in de geest van het Cultuurpact hoort, heb ik ook steeds rekening gehouden met de bekwaamheid van de betrokkenen. Ik blijf de Cultuurpactwet en het Cultuurpactdecreet naar de geest en de letter respecteren en zie geen reden om mijn houding te veranderen.

De voorzitter : De heer De Man heeft het woord.

De heer F. De Man : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord, maar moet toch vaststellen dat de personen aangewezen door de partij van de minister in de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie niet zo fair zijn om de vierde partij van Vlaanderen de plaats te gunnen waarop ze recht heeft.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer F. De Man tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over Agalev-documentatie inzake de ecotaks in het onderwijs

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Man tot de heer Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over Agalev-documentatie inzake de ecotaks in het onderwijs.

De heer De Man heeft het woord.

De heer F. De Man : Mijnheer de voorzitter, mijn vraag betreft een pakket zogenaamde achtergrondin-

De Man

formatie die door Agalev aan alle leerkrachten moraal, godsdienst en technologie wordt toegestuurd. Dit propagandapakket handelt over wat in Vlaanderen algemeen als de Agalev-taks wordt omschreven. Volgens een begeleidend schrijven van senator Lozie bevat dit pakket informatie voor het samenstellen van één of meerdere lessen over de Agalev-taks.

Ik heb de indruk dat Agalev hierdoor op een bijzonder onbeschaamde manier zijn zienswijze in deze problematiek aan de schoolgaande jeugd probeert op te dringen. Agalev vraagt bovendien dat dit propagandamateriaal ook ter beschikking zou worden gesteld van de ouderverenigingen, de participatieraden, de schoolraden en de directiecomités.

Mijnheer de minister, meent u dat leerkrachten zich op een dergelijk propagandapakket kunnen baseren en zult u uw mening aan de scholen effectief mededelen ?

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister L. Van den Bossche : Mijnheer de voorzitter, de brochure is niet gericht aan alle leerkrachten maar alleen aan de leerkrachten moraal, godsdienst en technologie met een begeleidende brief met een hoofding van Agalev.

Het is juist dat de brief vermeldt dat het om een basisinformatie gaat. Uit een enquête van mijn administratie blijkt dat het pakket naar twaalf scholen werd verstuurd.

In elk geval blijkt dat het vooralsnog niet gaat om een breed opgezette campagne. Er wordt geen specifiek onderwijsnet gevisieerd, hoewel vooral het gemeenschapsonderwijs werd aangesproken. De gecontacteerde scholen blijken geografisch zeer gespreid te zijn : twee scholen uit de regio Aarschot-Diest zouden in december enkele info-krantjes toegestuurd gekregen hebben, terwijl de tien overige scholen die een informatiebrochure hebben ontvangen, zich situeren in Antwerpen-stad, Mechelen, Willebroek, Brasschaat, Oude-

naarde, Lede, Lebbeke, Lokeren, Genk en Maaseik.

Het resultaat van de steekproef bevestigt dus gedeeltelijk de vraag : een bepaalde partij richt zich inderdaad naar verschillende scholen, op heden nog niet naar alle.

Op juridisch vlak hoef ik niets speciaals te doen, aangezien hier niets nieuws aan de hand is. Er zijn precedentes : enkele maanden geleden is een schoolcatalogus Verpakking en Milieu van de dienst schoolinfo van Tetrapak naar alle scholen verstuurd ; er is ook een Fechiplas-brochure van de vereniging van de chemische nijverheid — en waar de PVC-nijverheid bij betrokken is — naar alle scholen verstuurd en ook het driemaandelijks tijdschrift Mens dat een dossier bevatte Verpakking of Ballast werd naar de scholen verstuurd.

In al die gevallen heb ik gedaan wat ik nu heb gedaan, namelijk een onderzoek gevraagd van de inspectie om na te gaan of artikel 41 van de Schoolpactwet dat politieke informatie verbiedt, gerespecteerd wordt. Er mogen dus lessen gegeven worden op basis van een informatiepakket op voorwaarde dat dit past binnen het curriculum en dat er een volledige voorlichting is over alle standpunten omtrent dat thema. Eenzijdige informatie is in hoofde van de leerkracht in strijd met artikel 41 en verplicht mij tot het vragen van een advies aan de bevoegde commissie. Als uit het onderzoek blijkt dat er een overtreding is, kan ik een sanctie nemen tegen de school en de werkingsmiddelen verminderen.

De voorzitter : De heer De Man heeft het woord.

De heer F. De Man : Mijnheer de minister, binnen welke termijn zal u een antwoord hebben nopens dat onderzoek ?

Minister L. Van den Bossche : Normaliter antwoordt men altijd binnen de twee maanden. Natuurlijk kan alleen verslag worden uitgebracht over hetgeen in de loop van die twee maanden werd vastgesteld.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer S. Platteau tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de laattijdige betaling van de gescopremies aan de lokale besturen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Platteau tot mevrouw Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de laattijdige betaling van de gescopremies aan de lokale besturen.

De heer Platteau heeft het woord.

De heer S. Platteau : Mevrouw de minister, de laatste tijd worden onze gemeenten op zijn zachtst gezegd op een onheuse manier behandeld door de voorgedij-overheid.

We kennen de problematiek op nationaal niveau : de gemeenten stellen vast dat hun rekening zonder de minste verwittiging werd gedebiteerd voor een totaal bedrag van vijf miljard frank. Ofschoon u hiervoor niet verantwoordelijk is, is ook de Vlaamse regering niet achtergebleven. De terugbetaling van de subsidies voor de gesco's heeft een vertraging opgelopen van zes maanden. Ondertussen moeten de gemeenten voldoen aan hun verplichtingen tegenover hun personeel en zodoende bankier spelen voor de gewestregering.

De reden hiervoor zou zijn dat het stortingssysteem werd gewijzigd.

Mevrouw de minister, was het absoluut noodzakelijk om op een ander stortingssysteem over te schakelen ? Had men de gemeenten hiervan niet vooraf kunnen verwittigen ? Moest die wijziging van het stortingssysteem noodzakelijkerwijze dergelijke vertraging teweegbrengen ?

De gemeenten hebben ernstige schade geleden, sommige gemeenten moeten 12 percent betalen aan het

Platteau

Gemeentekrediet voor kaskrediet omdat de extra-uitgaven bij het opmaken van de begroting niet konden worden gepland. Wat zal de Vlaamse regering doen om de gemeenten hiervoor te vergoeden ?

De voorzitter : Minister Detiège heeft het woord.

Minister L. Detiège : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, de uitbetaling van de gescopremies heeft inderdaad een vertraging opgelopen. Dit is niet te wijten aan de wijziging van het stortingssysteem, dat integendeel een versnelling zou moeten teweegbrengen, maar aan een samenloop van omstandigheden.

Het systeem is vereenvoudigd in die zin dat er een partner van het doorgeefluik werd uitgeschakeld. Door het genummerd koninklijk besluit 474 van 1986 werd de RVA belast met de doorstorting naar Rszppo, die op zijn beurt aan de gemeenten stortte. Deze werkwijze werd in 1989 behouden, toen de VDAB de plaats innam van de RVA.

Bij de bespreking van de begroting 1992 in juni en juli van vorig jaar werd de werkwijze gewijzigd waardoor de gescopremies bij decreet onmiddellijk door Rszppo aan de lokale besturen kunnen worden gestort. Er wordt dus een trap uitgeschakeld.

Door een samenloop van omstandigheden is er een vertraging opgelopen. Enerzijds werd op dat ogenblik het pilootproject van de sociale zekerheid van kracht, waarbij men op een andere manier RSZ-nummers aan de besturen heeft toegekend.

Hierdoor zijn er aparte aangiften voor de gemeentelijke administratie, scholen, rustoorden, ziekenhuizen, en dergelijke vereist. Indien we de andere werkwijze behouden zouden hebben, zou deze vertraging ook opgelopen zijn. De problemen op structureel vlak zijn nu echter zo goed als weggewerkt.

Een tweede element in de vertraging van de uitbetaling vormen de voorlo-

pige kredieten waarmee men vorig jaar heeft moeten werken ingevolge de begrotingsperikelen naar aanleiding van onder andere de verkiezingen. Ook dit veroorzaakte rond het midden van het jaar uitbetalingsproblemen.

Een derde aspect is dat wij werken met toelagebesluiten. Dit is een omslachtige techniek die een bepaald tijdverlies tot gevolg heeft.

De vertraging is dus opgelopen door het systeem van toelagebesluiten en niet door het uitschakelen van een tussenschakel. Integendeel, de uitbetaling zou zelfs sneller moeten gebeuren van zodra de perikelen als gevolg van de omschakeling in het Rszppo voorbij zijn. Dit geldt dus uiteraard ook voor de voorlopige kredieten.

In samenwerking met de administraties van Financiën, het Rekenhof en andere onderzoeken we op welke wijze we het systeem kunnen versnellen en de uitbetalingstechnieken kunnen vereenvoudigen.

We verwachten echter dat alles, na

het beëindigen van de pilootprojecten en de problemen bij Rszppo, sneller zal verlopen.

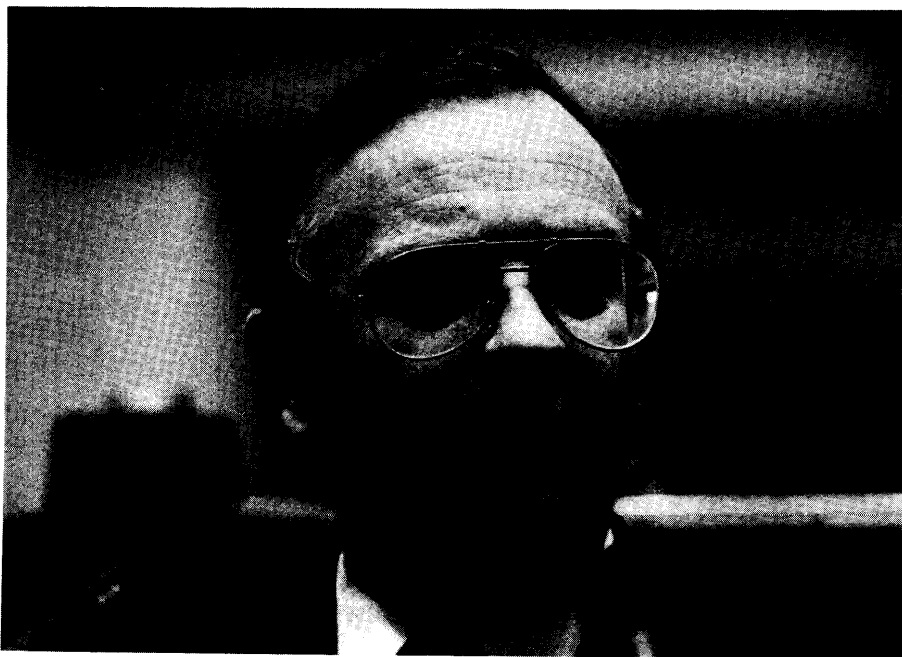
De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer S. Platteau : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister heeft in feite niet op mijn laatste vraag geantwoord. Ik vroeg namelijk welke maatregelen de regering overweegt om de gemeenten te vergoeden die ernstig nadeel hebben ondervonden waarmee zij geen rekening konden houden, ook niet in hun begroting.

Ik moet ook vaststellen dat een bestaand systeem, ondanks de doelstelling om het te vereenvoudigen, in feite complexer is geworden.

De voorzitter : Minister Detiège heeft het woord.

Minister L. Detiège : Neen, mijnheer Platteau, het is niet complexer geworden ; het is vereenvoudigd. We hebben alleen te kampen gehad met een samenloop van omstandigheden, zoals de voorlopige kredieten.

Minister-president L. Van den Brande (CVP) werd uitvoerig ondervraagd over zijn verklaringen aan La Libre Belgique inzake de federalisering

Detiège

Wat de andere aspecten betreft, zijn we niet van plan maatregelen te nemen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer H. Olaerts tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over het werkgelegenheidsbeleid

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Olaerts tot mevrouw Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over het werkgelegenheidsbeleid.

De heer Olaerts heeft het woord.

De heer H. Olaerts : Mijnheer de voorzitter, graag had ik het even gehad over de groeiende werkloosheid en de toenemende onzekerheid. De werkloosheid in België is immers jammer genoeg toegenomen met 55.000 personen. Deze stijging is op jaarbasis het grootste sinds 1982. Bovendien nam de werkloosheid sterker toe in Vlaanderen. Vrouwen waren vroeger reeds het slachtoffer, maar nu voegen zich daarbij ook de werklozen jonger dan 25 jaar.

Mevrouw de minister, welk tewerkstellingsbeleid zal u uitwerken, rekening houdend met de nieuwe solidariteit en de non-profitsector, en met een wakend oog voor valse concurrentie ?

In dit beleid dient men eveneens aandacht te besteden aan het ambtenarenbeleid — kwaliteit of kwantiteit —, aan de middelen van het Sint-Michielsakkoord en aan de financiële toestand in het jaar 2000. Uiteraard moet men ook oog hebben voor de werkloosheid van jongeren en vrouwen, voor de duizenden tot op heden nog niet ingevulde werkaanbiedingen en voor de werkvergunningen.

De voorzitter : Minister Detiège heeft het woord.

Minister L. Detiège : Mijnheer de voorzitter, er werd medegedeeld dat er in Vlaanderen eind december 1992 ongeveer 200.000 uitkeringsgerechtigde volledig werklozen zijn. Dat is een stijging met ongeveer 18 percent vergeleken met 1991.

De mannen- en de jongerenwerkloosheidscijfers vallen op. Deze zijn het gevolg van bepaalde omstandigheden. Er is een grotere stijging in Vlaanderen dan in Wallonië omdat er in Vlaanderen een andere economische situatie bestaat. Er waren een aantal sluitingen in de mijnsector en in de scheepsbouw. Er werden in verschillende sectoren herstructureringen doorgevoerd. Ik denk hier aan de rationalisering in de automobielin-dustrie. Er waren ook enkele faillissementen die het gevolg zijn van de conjuncturele toestand op wereldvlak en in Europa. In verband met de jongeren kunnen wij verwachten dat er in de toekomst een stijging zal zijn van het aanbod op de arbeidsmarkt.

Ingevolge die toestand heeft de Vlaamse regering op het eind van vorig jaar beslist om een werkgelegenheidsconferentie te houden. De hoorzittingen vinden momenteel plaats. Verschillende werkgroepen gaan in samenwerking met de sociale partners na of voorstellen die werden ingediend ondermeer naar aanleiding van de bespreking van de begroting mogelijke oplossingen kunnen bieden.

De sociale partners hebben ook van hun kant verschillende voorstellen gedaan. Ook deze worden besproken. Wij verwachten half februari tot resultaten te kunnen komen. In verband met het scheppen van werkgelegenheid gaan wij ervan uit dat er een tewerkstellingsinjectie komt in de quartaire-, de non-profit sector, omdat er daar in verschillende onderdelen een grotere vraag bestaat dan het aanbod. Wij denken hier aan de verpleegsector, de bejaardenzorg enzovoorts waar nog mogelijkheden moeten bestaan.

In de nota staan er ook een aantal maatregelen betreffende een selectieve relance die in de begroting staan ingeschreven namelijk in verband

met de sociale huisvesting. Daar zijn er de programma's die door minister De Batselier werden voorgesteld in het kader van het sociaal urgentieprogramma waarvan wij verwachten dat zij een impuls zullen zijn voor de tewerkstelling. Ook in verband met infrastructuur zijn er mogelijkheden zoals de milieu-investeringsprogramma's en dergelijke. Daarnaast denken wij ook aan voorstellen in het kader van het economische programma van minister-president Van den Brande. De sociale economie wordt daar aan bod gebracht als een oplossing voor een beperkte groep van personen die dan in moeilijke omstandigheden tewerkgesteld kunnen worden .

Ook de herverdeling van de beschikbare arbeid werd ter sprake gebracht. Alle elementen moeten immers aan bod komen. Er is nog het probleem van de arbeidsallocatie, het beter aanpassen van de opleiding aan de behoeften van de arbeidsmarkt. Daar wordt gezocht naar een specifieke benadering zoals de begeleiding, de Vijf voor Twaalf actie, de Weer Werk actie enzovoort. Wij denken ook aan nieuwe systemen in verband met ingroeibanen. Daarbij zouden wij in samenwerking met de patroons kunnen komen tot systemen waarbij mensen met aanpassingsmoeilijkheden of die het moeilijk hebben om op de arbeidsmarkt aan hun trekken te komen, tijdelijk kunnen worden begeleid om hetzelfde rendement te kunnen bekomen dan andere werknemers.

Het zijn allemaal kleine elementen in een algemeen kader waarvan wij menen dat zij in het belang zullen zijn van ondermeer de groepen die u hebt aangehaald zoals de vrouwen, gehandicapten, jongeren en migranten.

In 1994 verwachten wij een toename van de jongerenwerkloosheid ingevolge de afschaffing van de legerdienst en andere maatregelen. Verschillende categorieën jongeren zullen zich samen op de arbeidsmarkt aanbieden. Daar dringen zich maatregelen op.

Naast het begeleidingsplan van minister Smet waarop ook de gewesten

Detiège

hebben ingespeeld, bestaat er onze eigen Vijf voor Twaalf-actie, die specifiek op jongeren is gericht die gedurende meer dan zes maanden werkloos zijn. Er is nog discussie omtrent de eventuele bij komende middelen voortvloeiend uit het Sint-Michielsakkoord. Er zijn ook onze eigen tewerkstellingsprogramma's waarin op dit ogenblik zo'n 60.000 mensen zijn tewerkgesteld, waarvan ongeveer 40.000 voltijds. Een zeker aantal werkt reeds gedurende een tiental jaar in bepaalde tewerkstellingsprogramma's. Ter zake moet een verschuiving gebeuren naar andere sectoren als bijkomende impuls voor tewerkstelling. Dit plan moet verder worden uitgewerkt teneinde meer zekerheid in die richting te creëren. Ik meen dus dat wij op dat vlak een aantal positieve zaken verrichten.

Zoals reeds meegedeeld bij de bespreking van de begroting 1993, zullen wij naar aanleiding van de werkgelegenheidsconferentie een debat ter zake in de Vlaamse Raad voeren.

De voorzitter : De heer Olaerts heeft het woord.

De heer H. Olaerts : Mevrouw de minister, ik dank u voor het uitvoerige antwoord. Ik weet dat het een zeer complexe materie is. Toch had ik graag een antwoord bekomen op twee vragen, waarop u trouwens al ten dele bent ingegaan. U heeft inderdaad reeds gesproken over de middelen die eventueel naar aanleiding van het Sint-Michielsakkoord zouden beschikbaar zijn.

In mijn vraag heb ik ook verwezen naar de budgettaire problemen die zouden kunnen ontstaan rond het jaar 2000.

Een tweede belangrijk aspect zijn de duizenden niet-voldane werkaanbiedingen die wij al jaren kennen en die soms nauw verband houden met arbeidsvergunningen. Ik wil hier nu niet verder op ingaan maar dit onderwerp levert sinds jaren conflicten op.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister L. Detiège : Mijnheer de

voorzitter, ik verontschuldig mij dat ik relatief lang moet antwoorden, maar het is ook een zeer complexe en omvangrijke zaak om in het kader van een actuele vraag te behandelen. Wat de budgettaire problemen betreft, bestaat op Europees vlak ook een budgettaire bekommernis. Onlangs nog heeft de Europese Top in Edinburgh aandacht besteed aan de problemen van tewerkstelling. Ik zal nogmaals herhalen wat ik heb gezegd naar aanleiding van de bespreking van de begroting 1993. In de verklaring van 20 oktober staat uitdrukkelijk dat de middelen bij voorrang zullen worden besteed aan de begroting, maar dat wij ook aandacht moeten hebben voor de problemen van tewerkstelling.

Er zijn verschillende mogelijkheden. Op het ogenblik dat het Sint-Michielsakkoord is goedgekeurd, zullen wij nagaan in welke mate die verdeling kan gebeuren. Wij dringen er echter op aan tewerkstelling als een van de prioriteiten te beschouwen.

Wat de knelpuntberoepen betreft, zijn er in Vlaanderen ongeveer 12.000 plaatsen die niet kunnen worden ingevuld omdat, wat de beroepsopleiding betreft, er nog altijd bepaalde leemten blijven bestaan. Onderwijs, bemiddeling en beroepsopleiding zullen daarop moeten inspelen en hun aandacht richten naar bepaalde opleidingen binnen het beroepsonderwijs in plaats van naar andere sectoren. Dit is ook een van de elementen dat aan bod moet komen in de discussie en bij het beleid dat de VDAB moet voeren. Wij proberen aan dat probleem een oplossing te geven.

Anderzijds hebben wij reeds vorig jaar gezegd dat uitsluitend contingents worden toegestaan wanneer op de arbeidsmarkt in Vlaanderen leemten bestaan die niet kunnen worden ingevuld. Wij hebben vorig jaar geen contingents toegekend, behalve twee kleinere, één in de fruitsector en één voor vrachtwagenchauffeurs, waar het toen over een twintigtal mensen ging. Voor de rest zijn er in de loop van vorig jaar geen contingents ingevuld.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer E. Schuermans tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over Europese middelen voor de sanering van de voormalige mijnterreinen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Schuermans tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over Europese middelen voor de sanering van de voormalige mijnterreinen

De heer Schuermans heeft het woord.

De heer E. Schuermans : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik wil deze actuele vraag kaderen in een verwachtingspatroon ten aanzien van KS en de rol die de regering in deze kan spelen.

Zonder de historiek te willen schetsen van het KS-dossier, moet ik toch teruggaan tot einde 1986 toen de toenmalige nationale regering besliste het zogenaamde plan-Gheyselinck goed te keuren.

Dit plan beoogde drie grote doelstellingen : ten eerste, de herstructurering van de steenkoolnijverheid op een niveau dat de verliezen sterk zouden worden gereduceerd ; ten tweede, de realisatie van een sociaal begeleidingsplan voor de betrokken KS-werknemers ; ten derde — en daarover gaat het vandaag — het stimuleren van de reconversie-ontwikkeling in Limburg.

Mijnheer de voorzitter, ik hoef niet aan te tonen dat de eerste twee doelstellingen in belangrijke mate zijn ge-

Schuermans

realiseerd ; meer zelfs, de mijnen zijn niet alleen geherstructureerd, maar de activiteiten zijn stopgezet. Ook op het vlak van de sociale begeleiding werd intens gewerkt.

De derde doelstelling, met name het stimuleren van de reconversie, baart vandaag bijzondere zorgen. Wij hebben vastgesteld dat in een eerste fase, vooral door de economische hoogconjunctuur, er opvallend goed is gereageerd en heel wat negatieve gevolgen konden worden opgevangen. Vandaag, op een ogenblik dat een stagnatie in de economische groei optreedt, bevinden wij ons in een totaal nieuwe situatie. Meer dan ooit wordt dan ook uitgekeken naar de rol van KS in dit dossier en, naar ons gevoel terecht, worden ook bepaalde verwachtingen gekoesterd.

Wat allereerst de sanering van de mijnterreinen betreft, vervalt in 1993 de mogelijkheid van aanwending van Europese en Vlaamse middelen om deze miljardenkostende operatie te financieren. Men kan voor 1,6 miljard frank saneringsdossiers indienen ; KS heeft tot op heden slechts voor 50 miljoen frank dossiers voor subsidiëring voorgesteld.

Mijnheer de minister-president, wij vragen dan ook dringend impulsen te geven ten aanzien van KS om dit belangrijk dossier verder aan te pakken. Dit is niet alleen van belang voor de betrokken mijngemeenten maar ook voor de Vlaamse belastingbetaler. Inderdaad, er zal hoe dan ook moeten worden gesaneerd en de totale kostprijs wordt begroot op nagenoeg 8 miljard frank.

Een tweede luik heeft betrekking op de industriële strategie. Wij stellen vast dat KS vandaag vooral in de belangstelling komt als industriële holding wanneer het gaat over overname of participatie in bestaande bedrijven. Met de grote problemen op het gebied van tewerkstelling, kan vandaag toch meer worden verwacht en moeten nieuwe arbeidsplaatsen worden gecreëerd.

Deze ambitieuze doelstelling kan en

kel worden gerealiseerd wanneer in de raad van bestuur van KS de ondernemerswereld meer vertegenwoordigd is dan vandaag het geval is. Op dit ogenblik is die vertegenwoordiging nagenoeg onbestaande om het derde en belangrijke deel op een andere manier aan te pakken. Ik vraag daarom aan u, als minister-president, maar ook als minister die bevoegd is voor deze materie, welke impulsen er vanuit de regering naar deze twee belangrijke domeinen uitgaan ?

De voorzitter : Minister Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande

: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, de heer Schuermans heeft terecht een aantal problemen aangehaald die door de Vlaamse regering en door mij, als minister van Economie, van dichtbij worden gevolgd. We hebben halfweg het toekomstcontract een evaluatie gemaakt van wat er reeds werd gerealiseerd en welke impulsen er in de tweede periode van 5 jaar noodzakelijk zullen zijn op het vlak van de reconversie in Limburg. De uitzonderlijke strategie ten aanzien van de sluiting — het ging hier toch om duizenden arbeiders wier verdiensten voor de economie van het land en van Vlaanderen we niet genoeg kunnen onderkennen — heeft, als gevolg van de regionalisering van de nationale sectoren, mogelijkheden gecreëerd die zonder die regionalisering onmogelijk zouden zijn geweest. Reeds in 1981 was ik ervan overtuigd dat alleen door deze maatregel er een toekomstgerichte economische mogelijkheid voor Limburg mogelijk was die ook positief was en is voor Vlaanderen. Mijnheer Schuermans, op een ogenblik dat de conjunctuur niet meer te vergelijken valt met deze van 1987 en 1988, is het minder eenvoudig om op het terrein een aantal investeringen aan te trekken en derhalve duurzame werkgelegenheid tot stand te brengen. Sedert ik deze bevoegdheid bekleed, heb ik gepoogd alle noodzakelijke impulsen te geven om het tweede deel van het toekomstcontract te realiseren. Het overleg met de provinciale verantwoordelijken in het kader van de permanente werkgroep Lim-

burg, en met de hele Limburgse gemeenschap is van groot belang. Het is niet Brussel, ook al is het de Vlaamse hoofdstad, dat een nieuwe dynamiek kan tot stand brengen in Limburg. Het is allereerst de verantwoordelijkheid van de Limburgers om in te spelen op de bestaande belangrijke middelen. Overigens, wat werkloosheid en werkgelegenheid betreft, dienen de middelen die men heeft moeten dienen om te investeren en niet om ze op te potten. Investeren en werkgelegenheid gaan immers samen. Wij proberen hier de impulsen te geven, maar de verantwoordelijkheid ligt ook op het terrein.

Wat uw vraag over de sanering van de mijnterreinen betreft, is het inderdaad correct dat de voorziene Europese middelen tot het einde van dit jaar zijn vastgesteld. Op dit ogenblik kent niemand de middelen die zullen worden aangewend vanaf 1 januari 1994 omdat het verdrag van Maastricht in een Cohesiefonds voorziet, dat vooral zal bestemd zijn voor de vier perifere lidstaten, namelijk Ierland, Portugal, Spanje en Griekenland. We moeten de Europese middelen dus goed in het oog houden.

Concreet heeft de sanering van de mijnterreinen drie aspecten, namelijk de milieusanering, de technische sanering en het probleem van de nabestemming. Wij hebben op de bijeenkomst van het EFRO-coördinatiecomité op 1 december 1992 uitdrukkelijk gevraagd om een aantal bijkomende programma's in te dienen. Er is een nieuwe bijeenkomst van het EFRO-coördinatiecomité op 20 januari 1993. Ik heb uitdrukkelijk aan de verantwoordelijken van de KS, die een naamloze vennootschap is, en derhalve haar eigen dynamiek moet ontwikkelen, gevraagd om bij komende dossiers in te dienen. Op die manier moeten wij met de permanente werkgroep Limburg beslissingen kunnen nemen en dossiers goedkeuren, zodat de middelen die globaal voorhanden zijn, ten volle worden benut om via het saneringsgevegeven tot resultaten te komen.

De voorzitter : De heer Schuermans heeft het woord.

De heer E. Schuermans : Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw anticiperen op mijn vraag. Ik begrijp dat u bij de KS reeds hebt aangedrongen op het saneren van de mijnterreinen en het aanwenden van de Europese middelen ter zake. Ik hoop dat u ook onze wenk betreffende de samenstelling van de raad van bestuur ter harte zal nemen.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Ik geloof dat mijn antwoord volledig was. Ik geloof dat we op het vlak van de toekomstcontracten en in het bijzonder op het vlak van de sanering van de mijnterreinen alle schikkingen hebben getroffen om deze dynamiek te activeren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer J. Geysels tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de verklaringen van de minister-president inzake de federalisering

Actuele vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de verklaringen van de minister-president inzake de federalisering

Actuele vraag van de heer J. Van Hauthem tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de verklaringen van de minister-president inzake de federalisering

Actuele vraag van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, mi-

nister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de verklaringen van de minister-president inzake de federalisering

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer Geysels tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de verklaringen van de minister-president inzake de federalisering ; van de heer Van Grembergen tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de verklaringen van de minister-president inzake de federalisering ; van de heer Van Hauthem tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de verklaringen van de minister-president inzake de federalisering en van de heer Denys tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de verklaringen van de minister-president inzake de federalisering.

De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren van de regering, collega's, zoals vele anderen hier heb ik met belangstelling de pittige uitspraken van de minister-president in de unitaire krant La Libre Belgique van maandag gelezen.

Mijnheer de minister-president, ik wou u daarover een aantal vragen stellen, in de eerste plaats als lid van deze Raad. Ik vind namelijk dat het aan deze Raad toekomt de ministers van de regering te interpellieren en met hen te discussiëren. Naar mijn mening is dat niet de taak van de Koning, die misschien wordt omringd

door de restanten van unitaristische bolwerken.

Ik stel u ook een aantal vragen als lid van een fractie die deelneemt aan de discussies rond het Sint-Michielsakkoord. Het moet mij van het hart dat ik een aantal van uw uitspraken en de teneur van uw interview, evenals wat u gisteren volgens Belgabereichten zei, inhoudelijk onaanvaardbaar vind. Het gaat hier dan met name om een aantal uitspraken over de sociale zekerheid, de werkloosheid en de vervangingsinkomens. Ik vind dat u daarmee verwarring zaait in het debat omtrent de noodzaak van een fundamentele hervorming van de sociale zekerheid. U degradeert dit debat zowel op het niveau van de inkomenszijde als van de bestedingswijze en de structuur tot een communautaire opbodpolitiek. Naar onze mening gaat het er op dit ogenblik niet om de werkloosheid, laat staan de werklozen te federaliseren. Het gaat erom de werkloosheid op te lossen.

Mijn tweede opmerking gaat over een aantal uitspraken van u over het confederalisme die intellectueel – eufemistisch uitgedrukt – betwistbaar zijn. Volgens het Belgabericht, zei u gisteren dat confederalisme het tegengestelde is van separatisme. Op basis van historische studies, van wat er rond ons in de wereld gebeurt en van de situatie in België, moet ik u zeggen dat dat een flater van jewelste is. U glijdt niet uit, u begeeft zich op de glijbaan van het separatisme.

Ten derde vind ik een aantal van uw uitspraken politiek onverantwoord. Ik vind ze onaanvaardbaar omdat de tijd van de slogans voorbij is. U hebt dat hier zelf talloze keren gezegd naar aanleiding van actuele vragen van mensen van het Vlaams Blok en de VLD. En nu begaat u dezelfde fout met eventuele gevolgen door de goedkeuring van het Sint-Michielsakkoord dat de bedoeling heeft een verrottingsproces tegen te houden en het avontuur van het separatisme, zoals de heer Van Rompuy dat in de Gazet van Antwerpen noemde, tegen te gaan.

Treedt u met deze vlucht naar voren juist dit avontuur niet tegemoet ?

Geysels

Mijnheer de minister-president, in een aantal interviews zegt u samen met de Vlaamse regering te werken aan het Project 2002, een visie te geven op Vlaanderen 2002. Die pretentie wil ik u niet ontnemen. Toch bent u er niet in geslaagd uw positie te bepalen in 1993. U verwacht een toekomstproject met een vlucht naar voor, die op geen enkele manier tegemoetkomt aan fundamentele maatschappelijke uitdagingen en waarbij andermaal de zwakkeren, ook in Vlaanderen, het gelag zullen betalen.

Staat de Vlaamse regering achter uw verklaringen? Minimaal bestaat hierover enig misverstand. Gisterenmiddag las ik in een verslag van het persagentschap Belga over een nieuwjaarsreceptie van de Vlaamse regering, dat u daar gezegd zou hebben dat uw collega's uit de regering het met u eens zouden zijn. Gisterenavond om tien uur hoor ik dan op het radionieuws van de BRT dat mevrouw Detiège, een andere mening heeft. Kunt u ons nu laten weten of de Vlaamse regering achter uw, in het interview van maandag, verwoorde standpunt staat? Zo niet, welke consequenties trekt u daaruit? Steunt men u en, indien niet, wat zal u dan doen?

Indien de Vlaamse regering het wel met u eens is, vraag ik u namens mijn fractie het regeerakkoord aan te passen en het aangepaste regeerakkoord aan de Vlaamse Raad voor te leggen. Wij zullen dan kunnen zien welke fracties u steunen. Het is immers gemakkelijker luidruchtig te applaudiseren voor een bepaalde speech of denkrichting op een nieuwjaarsreceptie, dan hier kleur te bekennen. Wij zullen dan kunnen zien wie federalist is en wie separatist.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, als partij die deelneemt aan de Vlaamse regering en daarin dus ook een minister heeft, willen wij eerst zeggen dat er geen twijfel over kan bestaan dat wij

achter de minister-president staan. Onze minister in uw regering sluit zich aan bij de door u geformuleerde gedachtengang, mijnheer de minister-president.

Volgens ons hebt u gezegd dat er in Vlaanderen geen stilstaand water bestaat en dat dus de evolutie van het denken niet ophoudt na de goedkeuring van het Sint-Michielsakkoord. U zegt correct dat er zich daarna inderdaad nog evoluties moeten en kunnen voordoen.

Wij huldigen zelfs het standpunt dat stilstaand water stinkt. Stilstaand water bevond zich destijds vooral rond paleizen, het kan dus wel zijn dat rond paleizen water stinkt. Ik zeg dit zeer duidelijk, men begrijpt mij.

Het Sint-Michielsakkoord bevat niet de federalisering van de sociale zekerheid. Wij hebben echter altijd gezegd dat het debat hierover in de toekomst onvermijdelijk zou zijn, zowel in Vlaanderen als in de Belgische staat. Trouwens, in academische kringen in Vlaanderen, in vakbondskringen in Vlaanderen, in de politieke partijen in Vlaanderen is het debat reeds bezig, zelfs al bestaat er geen eensgezindheid ter zake. Wij ontkomen hier niet aan.

Wie zegt dat men daar niet wil over praten, kijkt alleen naar het verleden.

Wij zeggen dus duidelijk dat het St-Michielsakkoord voor ons belangrijk is, maar het is niet het eindpunt.

Mijnheer de minister-president, wij zijn het met u eens dat daarna nieuwe stappen moeten kunnen worden gezet. Wij hebben steeds gezegd dat het verwezenlijken van nieuwe structuren en een staatsvorming niet anders kan gebeuren dan door overleg, akkoorden en afspraken.

U bent maar aan één instelling verantwoordigd, met name aan de Vlaamse Raad.

U bent de minister-president van de Vlaamse regering, aangeduid door de Vlaamse Raad. Via getrapte verkiezing werd u door uw collega's verkozen tot minister-president. Niemand

anders heeft volgens ons aan u enige zeggingschap. Niemand anders kan u vorderen. Iedereen kan met u praten, maar niemand kan u vorderen en niemand kan u de levieten lezen.

Wij hebben vier korte, heel duidelijke vragen.

Ten eerste, omdat daarover geen onduidelijkheid mag bestaan: is er buiten de Vlaamse Raad een ander gesteld lichaam, van welke kwalificatie ook, dat u kan vorderen of u ter verantwoording kan roepen, zo ja het welke?

Ten tweede, als het neen is, wat wij veronderstellen, wie schendt de bondstrouw als andere gestelde lichamen menen u te moeten vorderen of u lessen te moeten spellen?

Ten derde, is de sociale zekerheid, is de ontwikkelingssamenwerking, zijn andere bevoegdheidssterreinen eventueel na het Sint-Michielsakkoord materie voor federalisering? Is het denken daarover vrij in de politieke lichamen van Vlaanderen? Zijn wij vrij hier in de Vlaamse Raad over alles wat de toekomst van Vlaanderen betreft te praten of menen anderen dat zij ons daarover de lessen moeten spellen? Wij menen dat wij vrij zijn. Ik denk dat wij daarop een antwoord moeten krijgen.

Ten vierde, tot onze verbazing stellen wij vast dat men in bepaalde middens in Wallonië, maar ook in Brussel, blijkbaar wakker is geworden naar aanleiding van het interview dat u hebt gegeven aan de Libre Belgique. In dit artikel stond echter niets nieuws, het waren verklaringen die u reeds in het verleden in andere middens in Vlaanderen had gezegd, maar die men in bepaalde middens in Wallonië en Brussel blijkbaar voor het eerst las in de Libre Belgique.

Blijkbaar is dus een voorlichtingscampagne noodzakelijk in Wallonië en in bepaalde Brusselse middens, zodat ze bij het ontbijt, bij het eten van hun eitje niet moeten vaststellen dat ze verrast zijn.

Vindt de Vlaamse regering het niet noodzakelijk dat er een ernstige voorlichtingscampagne wordt geor-

Van Grembergen

ganiseerd, zodat men weet wat er in Vlaanderen leeft en wat de politieke evolutie is in Vlaanderen ?

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, ik betreur dat over deze materie, ondanks de vraag van drie fracties gisteren, geen actualiteitsdebat kan plaatsvinden. Wij kunnen dus, mijnheer de minister-voorzitter, met u daarover geen echt debat aangaan en dat hebt u aan uw eigen fractie te danken. Dat kan blijkbaar wel in de krant of op een CVP-receptie, maar in het Vlaamse parlement is dat blijkbaar iets moeilijker.

Ten eerste, mijnheer de minister-voorzitter, met uw uitspraken — wij vinden dat ze in de goede richting gaan, maar ze gaan uiteraard nog niet ver genoeg — doet u afbreuk aan uw tienpuntenprogramma. U zegt hiermee dat uw tienpuntenprogramma minimalistisch en voorbijgestreefd is, iets wat wij van in den beginne gezegd hebben.

Ten tweede, ik vraag mij af waarom u juist nu met uw eisen en voorstellen op de proppen komt. U was veel geloofwaardiger geweest indien u dat had gedaan toen u als voorzitter van de Vlaamse regering aan de Dialoog van gemeenschap tot gemeenschap deelnam. Nu de teksten van het Sint-Michielsakkoord ter bespreking liggen, is het veel gemakkelijker stoere uitspraken te doen. Op welk forum wil u die eisen kracht bijzetten ? Blijft het alleen maar bij woorden of volgen er ook nog daden ? Waar ziet u die voorstellen ooit gerealiseerd, hetzij nu, hetzij in de toekomst ? Deze vragen rijzen, zeker na het lezen van wat professor Perrin daarover vandaag zegt. U bent dus te laat met uw uitspraken en uw eisen.

Ten derde, u bent naar de man in Laken geroepen, geconvocerd, op het matje geroepen, bij de laatste anti-democratische pijler van deze staat. Wij vinden, mijnheer de minister-voorzitter, dat die man over uw

doen en laten alleen het recht heeft om te zwijgen. Hij heeft niet het recht u te convoceren. In uw plaats had ik die uitnodiging naast mij neergelegd. Die man heeft met u niets te maken. Volgens bepaalde persberichten werd u daar bijzonder zwaar aangepakt, en hiermee citeer ik letterlijk. Ik kan moeilijk aannemen dat het uw bedoeling is de rol van pa-leisdweil te spelen.

Ten vierde, ik heb ook een vraag naar de eensgezindheid binnen de Vlaamse regering. Mevrouw Detiège zegt achter uw woorden te staan, maar nadien stuurt zij een bericht de wereld in waaruit geen enkel standpunt blijkt. Wat is de houding van de Vlaamse regering en vooral van de socialistische ministers ten opzichte van uw uitspraken ?

Ten vijfde, hebt u ook de uitspraak van SP-minister Claes gehoord, waar hij de hoop uitsprak dat u uw uitspraken zou nuanceren ? U krijgt vandaag de kans om die hoop definitief de kop in te drukken.

Ten zesde, als het bij woorden blijft, is het opnieuw een gemiste kans. U bent in feite te laat. Als u uw geloofwaardigheid wil behouden, dan moet u de realisatie van deze eisen laten afhangen van het Sint-Michielsakkoord. Anders is het voor de zoveelste keer een gemiste kans.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, het incident-Van den Brande vertoont twee aspecten : enerzijds, het aspect van de koninklijke audiëntie en, anderzijds, het inhoudelijke aspect. Mevrouw Neyts zal volgende week in de Kamer van Volksvertegenwoordigers in een interpellatie op het eerste aspect dieper ingaan. Ik zal het dan nu niet behandelen.

Het tweede aspect kan in één grote zin worden samengevat : Geen nieuws, maar veel rumoer. Zoals de heer Van Grembergen reeds zei, zijn de woorden van de heer Van den Brande geen nieuws. Hij brengt niets nieuws, en toch is er veel rumoer. Ik

denk dat de heer Van Grembergen de Franstalige pers onderschat als hij zegt dat zij onze standpunten niet kent. Ik weet dat de RTBF, La Libre Belgique en Le Soir geregeld de Vlaamse standpunten weergeven.

Er is geen nieuws, maar er is wel iets anders. Er is een andere houding van de heer Van den Brande bijgevolg denkt men ook langs Franstalige zijde dat er een andere houding van de CVP is.

De heer Van den Brande gaf slechts een brede interpretatie van wat wij naar voren brachten tijdens de Dialoog van gemeenschap tot gemeenschap, te weten de verruiming van het pakket tot de sociale zekerheid en de fiscale autonomie. Toen werden wij echter uitgescholden. Toen werd gezegd dat de PW aan communautair opbod deed. Al degenen die destijds verder durfden gaan dan de bepalingen van het Sint-Michielsakkoord werden, door de CVP en de heer Van den Brande op kop, uitgescholden voor extremisten en separatisten.

Nu stelt men plotseling een andere houding vast en precies dat creëert de grote verwarring en lokt het grote rumoer uit. Ik zal dan ook een paar vragen stellen in verband met die andere houding.

Mijnheer de minister-president, komt uw standpunt ter zake overeen met dat van de volledige Vlaamse regering ? Gezien de enorme verdeeldheid die gisteren heerste naar aanleiding van de communicéslag twijfel ik hieraan. Toch hield ik eraan u die vraag te stellen.

Of — en dat is de tweede mogelijkheid, mijnheer de minister-president — is het misschien de houding zoals in de loop van deze week werd beschreven door de heer Langendries, fractieleider van de PSC, tijdens de vergadering van de commissie voor de Grondwet ? De heer Langendries noemde u de franc-tireur van de CVP. Collega's, u weet dat de CVP er een traditie van franc-tireurs op **nahoudt**. Deze franc-tireurs worden bovengehaald vanaf het ogenblik dat een akkoord moet worden gewijzigd

Denys

of moet worden vernietigd. Mijnheer de minister-president, is de interpretatie van de heer Langendries al dan niet correct ?

Een andere mogelijkheid is dat de minister-president ernstig heeft nagedacht over de toekomst, over de wijze waarop de staat en onze samenwerking in dit land moeten evolueren en over de plaats die Vlaanderen hierbij moet innemen.

Mijnheer de minister-president, **hopelijk** is laatstgenoemde **mogelijkheid** de juiste, maar dan stel ik mij wel vragen omtrent de strategie die u in uw interview vooropstelt en waarbij u ervan uitgaat eerst het Sint-Michielsakkoord goed te keuren alvorens nieuwe eisen te stellen.

Het Sint-Michielsakkoord wordt zowel in Vlaanderen als in Wallonië verkocht als zijnde het ultieme akkoord voor de pacificatie ; het Sint-Michielsakkoord zal zorgen voor een rustpunt, zodanig dat wij ons met andere, meer ernstige zaken kunnen bezighouden. Welnu, de voorstellen van de minister-president druisen hiertegen regelrecht in aangezien hij alles opnieuw wil faseren, waardoor nog steeds geen eind zal komen aan de communautaire discussies.

Hierbij nodig ik de Vlaamse Raad uit in te gaan op ons voorstel om de zaken globaal te behandelen, teneinde een definitieve regeling te treffen. De staatshervorming moet eens en voor goed worden geregeld, zodat ook correcte afspraken kunnen worden gemaakt en nagekomen ten opzichte van het Franstalig landsgedeelte. Volgens mij is dat de beste strategie.

Mijnheer de minister-president, naast een antwoord op de gestelde vragen vernam ik graag uw visie aangaande ons voorstel.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik dank alle interpellanten voor de verschillende beschouwingen die zij hebben gemaakt en voor de vragen die zij hebben gesteld.

Ten eerste, het is vanzelfsprekend

dat de enige legitimatie die wij als ministers in de Vlaamse regering hebben, door en uit deze Vlaamse Raad komt. Dit is immers zo bepaald in de Grondwet, de bijzondere wetten en de andere regels. In tegenstelling tot de federale ministers worden wij niet op voordracht door de Koning aangesteld, maar voorgedragen door politieke beleidsfracties. In een democratisch bestel is dit trouwens een heel sterke regel. Wij leggen onze eed af in het eigen Vlaamse parlement. Het is dus vanzelfsprekend dat de politieke verantwoordelijkheid, die wij hebben door en uit en krachtens de Vlaamse Raad, enkel en alleen kan worden getoetst door het Vlaamse parlement. Dit houdt in dat de standpunten die wij innemen, de beslissingen die wij nemen — als Vlaamse regering of als bevoegd minister — enkel kunnen worden getoetst in onze eigen Vlaamse Raad.

Ten tweede, ik meen dat het constitutionele debat over federalisme, confederalisme en separatisme enkel kan worden gezien in onze eigen context. Zij die beweren dat confederalisme enkel een bestaansreden heeft vanuit twee of meer onafhankelijke staten, die vanuit hun volstrekte, internationaal-rechterlijke onafhankelijkheid zouden in staat zijn om samen afspraken te maken, geven een onjuiste constitutionele interpretatie van de Belgische werkelijkheid.

Indien nodig wens ik uitdrukkelijk mijn standpunt te geven. Daaraan is de afgelopen twintig jaar trouwens niets veranderd. Ik kom niet op voor een constitutioneel onafhankelijk Vlaanderen maar wel voor een structuur in ons koninkrijk waar de bevoegdheden over middelen en de verantwoordelijkheden liggen bij de deelstaten. Het is een onafwendbaar proces dat deze deelstaten in de toekomst zullen bepalen wat we verder samen doen.

Ten derde, ik herhaal en bevestig hier in de Vlaamse Raad dat het **Sint-Michielsakkoord** een belangrijk akkoord is. Het Sint-Michielsakkoord is afgewogen en getoetst aan het Vlaamse tienpuntenprogramma en het wordt ook nu vandaag politiek en beleidsmatig beschouwd als een be-

langrijk nieuw gegeven om Vlaanderen toe te laten bijkomende bevoegdheden te kunnen uitoefenen en grotere verantwoordelijkheden te kunnen opnemen. Het standpunt blijft dan ook overeind dat het Sint-Michielsakkoord snel moet worden omgezet in grondwettelijke teksten en in de bijzondere wet moet worden ingevoerd. Ik ben van mening dat het uitermate belangrijk is, met het oog op de toekomst van Vlaanderen, dit in stappen te realiseren. Bovendien herhaal en bevestig ik evenzeer dat het niet enkel ons recht maar ook onze plicht is om verder te denken en een project uit te tekenen voor Vlaanderen, en niet alleen op het vlak van de staatsvorming maar ook op andere domeinen. Het is dan ook niet enkel mijn recht maar ook mijn plicht om een aantal dingen naar voor te brengen.

Ik herhaal en bevestig onverkort dat het Sint-Michielsakkoord beantwoordt aan het tienpuntenprogramma van de Vlaamse regering en ik wens dan ook dat het in wetten en bijzondere wetten kan worden omgezet. In de komende jaren is het niet enkel onafwendbaar, maar veeleer een natuurlijk proces dat belangrijke domeinen in de sociale zekerheid, in de economie, in de fiscaliteit en in de algemene wetgeving verder zullen moeten worden geregionaliseerd en dus tot de bevoegdheden van Vlaanderen moeten behoren.

Wat het innemen van een standpunt betreft kan ik het volgende zeggen. Ik heb deze uitspraken gedaan — en ik heb in de afgelopen uren en dagen de gelegenheid gehad ze te herhalen — in het verlengde van wat in de evolutie van de verschillende stappen in de staatshervorming mijn opvatting is. Het is niet gebruikelijk dat een vraaggesprek, een uitlating of een geheel van uitlatingen op de agenda van de Vlaamse regering wordt geplaatst.

Ik heb in de afgelopen dagen niet gezegd dat er een formele besluitvorming is geweest. Integendeel, ik heb gisterenmiddag nog in alle klaarheid gezegd dat er geen formele besluitvorming geweest is in de Vlaamse regering — wat ook niet zou kunnen

Van den Brande

omdat het niet geagendeerd was -, maar dat ik geen enkel probleem heb ondervonden in de individuele contacten die ik heb gehad met de collega's. Ik kan wel in alle duidelijkheid zeggen dat de CVP-ministers deze opvattingen zijn toegedaan. Ik heb van de fractieleider van de Volksunie gehoord dat dit ook geldt voor haar minister. Het behoort de Raad toe de opinie van de andere ministers te vragen, maar ik herhaal dat er geen formele besluitvorming is geweest.

Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wens te zeggen dat wij Vlaanderen niet in een verdere staatsvorming zullen brengen wanneer wij niet cultureel, economisch en sociaal kwalitatief het huis bouwen dat wij wensen.

Mijnheer Geysels, ik heb in het vraaggesprek met La Libre Belgique nergens gesproken over transfers. Ik heb enkel verwezen naar de opdracht, die wij aan een aantal professoren hebben gegeven, om dit probleem te bestuderen. Een aantal belangrijke elementen moeten in een navolgende termijn en in het licht van het project Vlaanderen 2002 — want dat was de vraag — worden bekeken, vanuit de zorg voor de kwaliteit van de Vlaamse samenleving. Wanneer wij bijvoorbeeld de gezondheidszorg hebben aangehaald, dan is het uit de diepe overtuiging dat het vanuit sociaal, kwalitatief en ethisch standpunt belangrijk is te weten hoe wij door middel van samenhangende bevoegdheidspakketten een beleid kunnen voeren. Wij vragen autonomie voor Vlaanderen — dit is de droom geweest van zovele generaties en ook voor een stuk de onze —, niet alleen omwille van de structuren, maar, om dat wat wij zelf kunnen doen ook kwalitatief beter te kunnen doen. **(Applaus op verschillende banken)**

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mijnheer de voorzitter, de minister-president heeft, zij het op een iets minder pittige manier dan maandag in La Libre Belgique, herhaald wat zijn standpunten van de laatste twintig jaar

zijn, maar hij heeft niet geantwoord op mijn vraag. Ik zal ze dan ook onverkort herhalen : staan de collega's van de Vlaamse regering achter het standpunt, de teneur en de boodschap die u vorige maandag heeft uitgesproken ?

U hebt gezegd dat er geen formele besluitvorming is geweest. Ik interpreteer liever niet in deze zaak, vandaar dat ik mijn vraag onverkort herhaal. Wat is uw antwoord op de eerste vraag ?

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik wens de minister-president te feliciteren voor zijn antwoord, omdat hij duidelijk heeft gesteld : ten eerste, dat de Koning ten opzichte van de Vlaamse gestelde lichamen, en regering en Vlaamse Raad, slechts een ceremoniële functie vervult.

Ten tweede, dat wij op dit ogenblik reeds in een vorm van confederale structuur zijn beland.

Ten derde, dat wij zelf als Raad en als Vlaams parlement onze eigen evolutie bepalen en dat zij niet door iemand anders wordt bepaald.

Ten vierde, dat er inzake de inhoudelijke discussie, inzake sociale zekerheid en andere materies, in de toekomst geen taboes zijn. Hoe zou het trouwens kunnen ?

De voorzitter : Collega's, ik vraag uw aandacht voor de uiteenzetting van de heer Van Grembergen. Er werd immers een debat gevraagd ; wij bespreken ernstige zaken.

De heer P. Van Grembergen : Ten vijfde, er komt dus geen Canossa, want in Vlaanderen aanvaardt men dit niet meer. Het is een bevestiging van de macht van dit Vlaamse parlement. Op dat vlak zullen wij in ieder geval niet toegeven. **(Applaus bij de leden van de VU)**

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem : Mijnheer

de voorzitter, mijnheer de minister-president, in uw antwoord heeft u herhaald wat u in La Libre Belgique heeft verklaard. Voor het overige hebt u niet op concrete vragen, ook van tactische aard, geantwoord. Blijkbaar schort er toch iets aan de communicatie in uw regering !

Het Belgabericht citeert het volgende : De Vlaamse regering staat op één lijn. In het vorige bericht heeft minister-president Van den Brande gezegd dat al zijn collega's in de Vlaamse regering, ook de socialistische, achter zijn uitspraken over confederalisme staan. Einde citaat.

Waar haalt de journalist dit ? Ik kan toch niet aannemen dat hij op de receptie net iets te lang is gebleven. Trouwens het feit dat de socialisten na uw antwoord niet hebben geapplaudisseerd, spreekt boekdelen. Daarom ook mocht er vandaag geen actualiteitsdebat plaatsvinden.

Mijnheer de minister-president, met uw uitspraken zal u dus niets doen in het kader van de goedkeuring van het Sint-Michielsakkoord. De heer Perin heeft gelijk te stellen dat het Sint-Michielsakkoord zal worden goedgekeurd en — zo zegt hij — dan kunnen de Vlamingen zoveel eisen als ze maar willen, de Walen kunnen ze laten sudderen. Dus u gaat verder sudderen.

Mijnheer de minister-president, u zwakt uw uitspraken al af ; u maakt er zelfs geen regeringszaak meer van. Ik had graag gezien dat u een poging had gedaan om tenminste al uw ministers op één lijn te krijgen. Dit is geen zachte buiklanding meer ; dit is een regelrechte crash ! **(Applaus bij de leden van het VB)**

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, dit kort debat heeft ons alvast twee zaken duidelijk gemaakt :

Ten eerste, dat de heer Van den Brande een grote stap moet terugzetten. Tot vandaag liet hij de openbare opinie weten dat de ganse Vlaamse regering achter zijn standpunt stond. Ik geloof dat het niet applaudiseren

Denys

van de SP duidelijk heeft gemaakt hoe groot desbetreffend de verdeeldheid in de Vlaamse regering is.

Ten tweede, de essentie is te weten welke tactiek wij, als Vlamingen, wensen te volgen ten aanzien van de Franstaligen om een aantal zaken te realiseren.

Er werden twee verschillende suggesties gedaan : de ene door de heer Van den Brande en de andere door ons. Door de minister-president werd voorgesteld : een stapsgewijze weg, na het Sint-Michielsakkoord een nieuwe stap. Wij stelden een globale oplossing voor, voorgoed en ineens.

Mijnheer de minister, ik hoop dat u ook zal gelezen hebben wat de heer Perin in De Standaard heeft gezegd. Hij stelde : laten wij als Franstaligen het Sint-Michielsakkoord goedkeuren en de deur sluiten, want de Vlamingen verspelen elke troefkaart als zij het Sint-Michielsakkoord goedkeuren. Bijgevolg krijgen de Franstaligen hun geld en voor de overblijvende dossiers, die u hebt opgenoemd, zijn wij als Vlamingen vragende partij en zeker niet de Franstaligen.

Met het goedkeuren van het Sint-Michielsakkoord verspelen wij onze laatste troefkaart. Het is niet denkbaar dat wij bij een volgende stap nogmaals geld uit de federale schatkist naar de deelgebieden zullen kunnen transfereren. Dit kan een laatste keer. Als we dat laten gebeuren, moeten we maken dat alle dossiers afgerond zijn.

Mijnheer de minister-president, u past een verkeerde strategie toe. Dat is de essentie van het debat. **(Applaus bij VLD en VB)**

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb een poging gedaan om op alle beschouwingen en vragen te antwoorden. In de replieken werden geen nieuwe elementen aangebracht, tenzij dan dit. Zij die geloven dat de

staatsvorming in een land als het onze geen eigen dynamiek ontwikkelt, nu en in de toekomst, vergissen zich. Dat is mijn persoonlijke benadering. **(Applaus bij CVP en VU)**

De voorzitter : Het incident is gesloten.

VERWELKOMING VAN EEN BUITENLANDSE DELEGATIE

De voorzitter : Collega's, ik begroet in onze tribune een delegatie van het Groenlandse Landsting onder leiding van voorzitter Bendt Frederiksen.

Ik wens hen hartelijk welkom in ons Vlaams parlement.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 75) (Voortzetting)

Actuele vraag van de heer P. Hostekint tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de verbrandingsoven van IVIO te Izegem

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Hostekint tot de heer De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de verbrandingsoven van IVIO te Izegem.

De heer Hostekint heeft het woord.

De heer P. Hostekint : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de laatste weken is in de streek van Izegem nogal wat te doen rond de plaatselijk verbrandingsoven die wordt uitgebaat door de intercommunale IVIO.

De verbrandingsoven dateert uit de jaren zeventig, is verouderd en geeft aanleiding tot tal van klachten over ernstige milieuhinder. Volgens het

afvalstoffenplan van OVAM moet de verbrandingsoven te Izegem worden gesloten, net als de installaties van Heist-op-den-Berg, Knokke, Merkssem en Ronse. De uitbatingsvergunning van IVIO verstrekt op 17 juli 1993.

De raad van bestuur van IVIO heeft een verlenging van de uitbatingsvergunning aangevraagd bij de bestendige deputatie van West-Vlaanderen. Deze werd geweigerd op 5 november 1992. Tegen deze beslissing werd door IVIO beroep aangetekend.

Mijnheer de minister, aangezien tegenstrijdige geruchten de ronde doen in verband met de mogelijke sluiting, wil ik u de volgende vragen stellen.

Ten eerste, hebt u reeds een beslissing genomen in dit dossier ?

Ten tweede, welke zijn de alternatieven voor de huisvuilverwerking van de bij de intercommunale aangesloten gemeenten, indien de verbrandingsoven zou worden gesloten ?

Ten derde, voor welk beleid opteert u ? Bent u gewonnen voor grotere installaties per provincie ?

Ik dank u bij voorbaat voor uw antwoord.

De voorzitter : Minister De Batselier heeft het woord.

Minister N. De Batselier : Collega, zoals u weet is het beroepsdossier pas overgezonden aan mijn diensten. Het bevindt zich nog niet op mijn kabinet. De wetgeving is duidelijk wat betreft de procedure. De Vlarem-procedure stelt dat alle adviezen moeten worden ingewacht. Dat betekent dat wij voor 30 april 1993 een beslissing mogen verwachten. Ik kan uiteraard niet op de decretaal bepaalde Vlarem-procedure vooruitlopen.

Ten tweede, inzake de mogelijkheden voor West-Vlaanderen weet u dat de huisvuilproblematiek volgens de wetgever nog altijd een verantwoordelijkheid is van de gemeenten zelf. Zij moeten in eerste instantie zelf de nodige maatregelen nemen. Ik heb meerdere gemeentebesturen in West-Vlaanderen aangeraden gezamenlijk initiatieven te nemen.

De Batselier

Als antwoord op uw derde vraag kan ik u zeggen dat u in extenso in de beleidsbrief van 22 oktober 1992 kunt vinden dat ik een voorstander ben van een preventief beleid, maar dat er toch maatregelen moeten zijn voor een selectieve ophaling en verwerking van het huisvuil. Ik raad West-Vlaanderen bijgevolg aan ook hier actief te zijn.

Inzake verbrandingsovens staat in mijn beleidsbrief dat er tot in 1995 geen bijkomende verbrandingscapaciteit zal komen. Er kan dus wel een vervangende capaciteit komen, maar geen verruimende verbrandingscapaciteit. Zulks betekent dat de West-vlaamse gemeenten zich ook op dat vlak onderling akkoord kunnen verklaren om een grotere capaciteit te bereiken als blijkt dat dit, op basis van een ecologische en economische kosten-batenanalyse voordeliger is. Het is ook aan hen om mij op dat vlak voorstellen te doen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw V. Dua tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de toekomstige structuur van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Dua tot de heer De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de toekomstige structuur van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie.

Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw V. Dua : Mijnheer de voorzitter, het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie vervult een aantal belangrijke milieu-opdrachten. Het zijn de departementen Water en Lucht die instaan voor de metingen

van de luchtverontreiniging en de watervervuiling en die deze gegevens toetsen aan de normen die door de creten en Europese reglementeringen zijn voorgeschreven.

Het gaat dus om een belangrijk instituut voor het Vlaams milieubeleid. Het is echter vooralsnog een volledig nationaal instituut. Het wordt gefinancierd door de nationale overheid. Er is wel een bijdrage van de gewesten en gemeenschappen voor de taken die aansluiten op geregionaliseerde materies. Er doet zich nu echter een nieuw feit voor. Het instituut moet de gebouwen waarin het is ondergebracht, ontruimen. Minister Onkelinx heeft al laten weten dat voor de departementen Lucht en Water niet wordt ingestaan voor een alternatieve huisvesting en zij wenst niet langer een financiële bijdrage te geven voor de werking van deze departementen. Het komt er dus op neer dat deze departementen zullen worden geregionaliseerd.

Mijnheer de minister, in de praktijk zullen hierbij toch wel een aantal problemen ontstaan. Deze departementen werken met zeer gespecialiseerde en dure toestellen die niet zomaar kunnen worden opgedeeld in drie delen. Hetzelfde geldt voor het personeel. Er is zeer gespecialiseerd en getraind personeel tewerkgesteld. Als we deze opdelen naargelang de taalrol waartoe ze behoren en doorschuiven naar de gewesten, kan het instituut haar taak niet langer volwaardig vervullen.

Mijnheer de minister, wat denkt u van deze nieuwe toestand ? Zal de Vlaamse regering opteren voor de uitbouw van een volwaardig nieuw Vlaams milieu-instituut, wat met zich meebrengt dat er nieuwe kredieten beschikbaar moeten zijn voor investeringen en bijkomende aanwervingen of wordt er gekozen voor een tussenoplossing, namelijk een centraal gelegen instituut dat wordt beheerd door de drie gewesten. Ik wens er wel nog aan toe te voegen, welk antwoord u mij ook zal verstrekken, dat het voor ons in ieder geval belangrijk is dat de taken die nu worden waargenomen door beide departementen op een volwaardige manier moeten worden voortgezet.

De voorzitter : Minister De Batselier heeft het woord.

Minister N. De Batselier : Mijnheer de voorzitter, het gaat hier alleen over twee secties binnen het IHE, namelijk over de secties Lucht en Water. Het Brusselse Gewest heeft aan de nationale regering meege-deeld dat zij het gebouw waarin de afdelingen Lucht en Water zijn gehuisvest, claimt. Het gebouw moet derhalve worden ontruimd, wat dus een huisvestingsprobleem geeft.

Dientengevolge heeft mevrouw Onkelinx onmiddellijk een splitsing van het IHE voorgesteld. Volgens haar nota aan het Overlegcomité regering-executieven zijn er twee opties, namelijk centralisatie en decentralisatie. Zij is voorstander van een decentralisatie.

Als vertegenwoordigers van de drie gewesten samen, hebben de heer Lutgen, de heer Gosuin en ikzelf een unaniem standpunt ingenomen, waarbij er evenwel een nuance is tussen de standpunten van het Waalse Gewest en het Vlaamse Gewest enerzijds en dat van het Brusselse Gewest anderzijds. Wij menen echter gezamenlijk dat wij in dit dossier niet overhaast mogen beslissen, maar met kennis van zaken. Wij hebben dan ook aan mevrouw Onkelinx gevraagd ons een volledig dossier te bezorgen met inlichtingen over het patrimonium – zowel het materiële als het immateriële – , over de personeelsleden en hun kwalificaties en taalrol, over de budgettaire middelen en de financieringsproblematiek. Pas als wij over deze gegevens beschikken, zullen wij een eindconclusie trekken. Mevrouw Onkelinx heeft ons gemeld dat wij deze gegevens vlug zullen ontvangen, zodat wij voor begin februari een beslissing ter zake kunnen nemen.

Intussen heeft het Brusselse Gewest zich akkoord verklaard om aan de nationale regering uitstel te geven tot 1 mei 1993 voor het verlaten van het gebouw.

De voorzitter : Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw V. Dua : Mijnheer de voorzitter, kan de minister ons mededelen of de nationale kredieten voor de verschillende secties naar de gewesten worden overgeheveld ?

Minister N. De Batselier : Mevrouw Dua, dat is juist het probleem. Het antwoord van mevrouw Onkelinx hierop is negatief, maar wanneer deze materie naar de gewesten wordt overgeheveld, zullen de gewesten ook de bijhorende kredieten willen.

De Vlaamse Milieumaatschappij voert zelf gedeeltelijk metingen uit, dit betekent dat het meetinstrumentarium wordt uitgebreid. VITO is in Vlaanderen vragende partij om als referentielaboratorium voor Lucht en Water te fungeren. Op dat vlak begrijp ik het standpunt van het IHE, maar dit betekent ook dat de kredieten, het personeel en het instrumentarium moet worden overgeheveld.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren F. Dewinter en J. Van Hauthem betreffende de verdere federalisering van België - 260 (1992-1993) - Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter : Dames en heren, gisteren werd door de heer Dewinter de spoedbehandeling gevraagd voor het voorstel van resolutie van de heren Dewinter en Van Hauthem betreffende de verdere federalisering van België.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer F. Dewinter (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, wij hebben gisteren inderdaad een voorstel van resolutie ingediend na met ergernis te hebben moeten vaststellen, samen met andere oppositiepartijen waaronder de Volksunie, dat het niet mogelijk was, ingevolge de verdragingsmanoeuvres van de socialisten en de christendemocraten, een debat te houden over de recente uitspraken van de minister-president.

Tijdens het vragenuurtje van daarnet is er dan toch een debat in mineur gekomen. Ik dank de voorzitter daarvoor uitdrukkelijk en ook voor het feit dat hij de sprekers voldoende lang aan het woord heeft gelaten. Na mondelinge vragen kunnen echter geen moties worden ingediend, wat wel kan na een debat of een interpellatie.

Om aan de verschillende fracties toch de mogelijkheid te geven zich uit te spreken over de draagwijdte van de uitspraken van de minister-president hebben wij dan dit voorstel van resolutie ingediend. Tot nu toe blijft alles in het ongewisse en beperkt men zich ertoe het applaus te interpreteren : al dan niet applaudiseren betekent al dan niet akkoord gaan met de uitspraken van de minister-president. Een democratie, zeker in het nieuwe Vlaamse parlement, veronderstelt een volwassener gedrag. Wij moeten de moed van onze overtuiging hebben en die overtuiging uiten via stemgedrag.

Uit het korte debat van daarnet blijkt dat de minister-president wroeging heeft, maar hij verschuilt die achter een onvoorwaardelijke steun aan het Sint-Michielsakkoord. Het is duidelijk geworden dat de minister-president inziet dat het fout was het Sint-Michielsakkoord te steunen omdat we daarmee, zoals de fractieleider van de VLD heeft gezegd, al onze troeven uit handen hebben gegeven. Ik geloof niet, in tegenstelling tot de heer Denys, dat het de bedoeling was van de CVP een franc-tireur of voltigeur of god weet wat, met een bepaald opzet naar voor te schuiven. Ik ben ervan overtuigd dat de minister-president onder eigen vlag heeft gereden en een beetje onbewust een standpunt naar voren heeft geschoven, wetende dat het Sint-Michielsakkoord geen goed akkoord is, wetende dat we een stap verder hadden moeten gaan, wetende dat de sociale zekerheid niet gesplitst wordt. Wetende dat dit alles niet kon, was hij bereid solo te rijden, zijn nek uit te steken, een signaal te geven aan de meerderheidspartijen en de Vlaamse partijen die het Sint-Michielsakkoord steunen.

Hij wil de Walen duidelijk maken dat wij Vlamingen niet bereid zijn al onze troefkaarten uit handen te geven.

Wij leggen ons niet langer neer bij het te beperkte tienpuntenprogramma, waarover geen consensus meer bestaat aangezien de minister-president van Vlaanderen zelf verklaard heeft dat we verder moeten gaan, dat het tienpuntenprogramma te beperkt was, dat we radicaler moeten zijn en nieuwe eisen moeten formuleren.

Ik ben ervan overtuigd dat de verdragingsoperaties van de SP en de CVP, die we gisteren hebben meegemaakt, regelrecht gericht zijn tegen de minister-president, waarbij men hem openlijk desavoueert. Door hun houding willen zij laten blijken dat zij hem niet bijvallen. Ondanks het feit dat er op de receptie van de CVP een massaal applaus werd gegeven na de toespraak van de minister-president, bestaat er vandaag blijkbaar geen enkele eensgezindheid binnen de regering.

Het is meer dan ooit nodig dat wij ons vandaag uitspreken, niet over de inhoud van deze resolutie maar over de hoogdringendheid ervan. Dit zal reeds gedeeltelijk aantonen wie achter de minister-president van Vlaanderen en achter zijn verklaringen staat. Ik kan u verzekeren dat het Vlaams Blok zich eensgezind achter deze uitspraken schaaft omdat wij van oordeel zijn dat de minister-president een stap heeft gezet in de richting van het separatisme.

Hoe men het ook draait of keert, wanneer men de splitsing van de sociale zekerheid eist, raakt men aan de fundamente van de Belgische staat. Wij zijn ons hiervan terdege bewust. Périn vormt het levend bewijs dat alle unitaristen in dit land zich hier eveneens van bewust zijn. Wie aan de fundamente van de sociale zekerheid raakt, raakt aan de fundamente van de Belgische staat. Aangezien wij als overtuigde separatisten streven naar een onafhankelijk Vlaanderen, zijn wij ervan overtuigd dat de minister-president dit ook wil zonder het openlijk te zeggen. Wij zijn bereid hem in deze evolutie te steunen. Wij hopen dat velen het

Dewinter

hiermee eens zijn en vragen om de hoogdringendheid van de resolutie te willen steunen.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, wij waren gisteren enorm ontgoocheld omdat het debat werd geweigerd. Vandaag kennen wij de reden hiervan : de verdeeldheid tussen SP en CVP was zo groot dat men het niet aandurfde om een debat te voeren. Dank zij uw welwillendheid om het vragenuurtje te verruimen tot een soort van **mini**-debat, hebben wij de nodige elementen bekomen waaruit wij de mening van alle politieke partijen kunnen afleiden. De VLD-fractie ziet af van haar verzoek om dit debat vooralsnog te voeren en is niet bereid om hierover bij hoogdringendheid te praten.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, de Volksunie-fractie zal de resolutie en de hoogdringendheid wel goedkeuren omwille van de redenen die tijdens het debat werden geformuleerd. Wij zijn het eens met de inzichten van de minister-president en zien niet in waarom er nog verder moet worden gedraald.

De voorzitter : Uit de verschillende uiteenzettingen leid ik af dat er geen eensgezindheid is wat de onmiddellijke behandeling betreft. Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot spoedbehandeling.

De leden die het voorstel tot spoedbehandeling wensen aan te nemen, worden verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot spoedbehandeling is niet aangenomen. Bijgevolg wordt het voorstel van resolutie verwezen naar de commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften.

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende regeling van de subsidiëring voor de werking en de infrastructuur van organisaties voor podiumkunsten – 155 (BZ 1992) – Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmingen

De voorzitter : Aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over bepaalde artikelen en de amendementen op deze artikelen van het ontwerp van decreet houdende regeling van de subsidiëring voor de werking van organisaties voor podiumkunsten.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Dewael op artikel 2.

Wordt het amendement gesteund ? *(Ja)*

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? *(Ja)*

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

142 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
44 leden hebben ja geantwoord ;
78 leden hebben neen geantwoord ;
20 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Annemans G.
Anthuenis G.
Beysen E.
Bosman R.
Bril L.
Buisseret X.
Caubergs J.
Chevalier P.
Cordeel M.
Cortois W.
Daems R.
De Groot E.
De Maght-Aelbrecht A.
De Man F.
Demeulenaere J.
Denys A.
Devolder J.
Dewael P.
Dewinter F.
Eeman J.
Gabriels J.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Neys-Uyttebroeck A.-M.

Peeters W.
Pierco L.
Platteau S.
Raes R.
Spinnewyn J.
Standaert L.
Taelman W.
Van Aperen A.
Van den Eynde F.
Van Hauthem J.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Walleggem R.
Vautmans V.
Vergote F.
Verlinden A.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Wymeersch F.

NEEN hebben geantwoord :

Ansoms J.
Arts A.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Brouns H.
Cardoen G.
Cauwenberghs F.
Creyf S.
De Batselier N.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
Demeester-De Meyer W.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
De Roo J.
De Seranno J.
Desmet P.
Detiège L.
Didden M.
Dielens F.
Eyskens M.
Ghesquière F.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Kelchtermans T.
Landuyt R.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.

Voorzitter

Olivier M.
Peeters J.
Pinoie E.
Pinxten K.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schuermans E.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.
Taylor J.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Vande Lanotte J.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeurzen J.
Van Eetvelt J.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verleyen I.
Vermassen G.
Weckx H.
Weyts J.
Willockx F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aelvoet M.
Appeltans L.
Barbé L.
Candries H.
Capoen M.
Caudron J.
De Boeck A.
Dierickx L.
Dillen M.
Dua V.
Geysels J.
Olaerts H.
Tavernier J.
Ulburghs J.
Valkeniers J.

Van Dienderen H.
Van Grembergen P.
Van Hooland R.
Van Vaerenbergh E.
Vogels M.

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? **(Nee)**

Dan is artikel 2 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Dewael op artikel 8.

Wordt het amendement gesteund ? **(Ja)**

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

133 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
44 leden hebben ja geantwoord ;
81 leden hebben neen geantwoord ;
8 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Annemans G.
Anthuenis G.
Beysen E.
Bosman R.
Bril L.
Buisseret X.
Caubergs J.
Cordeel M.
Cortois W.
Daems R.
De Groot E.
De Maght-Aelbrecht A.
De Man F.
Demeulenaere J.
Denys A.
Devolder J.
Dewael P.
Dewinter F.
Dillen M.
Eeman J.
Gabriels J.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Neyts-Uyttebroeck A.-M.
Peeters W.
Pierco L.
Platteau S.
Raes R.
Spinnewyn J.

Standaert L.
Taelman W.
Van Aperen A.
Van den Eynde F.
Van Hauthem J.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Wallegem R.
Vautmans V.
Vergote F.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Wierinckx R.
Wymeersch F.

NEEN hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Ansoms J.
Arts A.
Baldewijns E.
Barbé L.
Brouns H.
Cardoen G.
Creyf S.
De Batselier N.
De Boeck A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
Demeester-De Meyer W.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
De Roo J.
De Seranno J.
Desmet P.
Detiège L.
Didden M.
Dielens F.
Dierickx L.
Dua V.
Geysels J.
Ghesquière F.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Kelchtermans T.
Landuyt R.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.

Voorzitter

Peeters J.
Pinoie E.
Pinxten K.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schuermans E.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.
Tavernier J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Ulburghs J.
Vande Lanotte J.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeurzen J.
Van Dienderen H.
Van Eetvelt J.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verleyen I.
Vermassen G.
Vogels M.
Weckx H.
Weyts J.
Willockx F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Candries H.
Capoen M.
Caudron J.
Olaerts H.
Valkeniers J.
Van Grembergen P.
Van Hooland R.
Van Vaerenbergh E.

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? **(Nee)**

Dan is artikel 8 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Dewael op artikel 18.

Wordt het amendement gesteund ? **(Ja)**

Mag de uitslag van de eerste stemming ook voor deze stemming gelden ? **(Instemming)**

Het amendement is dus niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? **(Nee)**

Dan is artikel 18 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Dewael op artikel 38.

Wordt het amendement gesteund ? **(Ja)**

Mag de uitslag van de eerste stemming ook voor deze stemming gelden ? **(Instemming)**

Het amendement is dus niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? **(Nee)**

Dan is artikel 38 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Dewael betreffende de toevoeging van een nieuw hoofdstuk **VIIbis**.

Wordt het amendement gesteund ? **(Ja)**

Mag de uitslag van de eerste stemming ook voor deze stemming gelden ? **(Instemming)**

Het amendement is dus niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? **(Nee)**

Dan is het nieuw hoofdstuk **VIIbis** verworpen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Dewael op artikel 53.

Wordt het amendement gesteund ? **(Ja)**

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

143 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

55 leden hebben ja geantwoord ;
78 leden hebben neen geantwoord ;
10 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Annemans G.
Anthuenis G.
Barbé L.
Beysen E.
Bosman R.
Bril L.
Buisseret X.
Caubergs J.
Chevalier P.
Cordeel M.
Cortois W.
Daems R.
De Boeck A.
De Groot E.
De Maght-Aelbrecht A.
De Man F.
Demeulenaere J.
Denys A.
Devolder J.
Dewael P.
Dewinter F.
Dierickx L.
Dillen M.
Dua V.
Eeman J.
Gabriels J.
Geysels J.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Neyts-Uyttebroeck A.-M.
Peeters W.
Pierco L.
Platteau S.
Raes R.
Spinnewyn J.
Standaert L.
Taelman W.
Tavernier J.
Ulburghs J.
Van Aperen A.
Van den Eynde F.
Van Dienderen H.
Van Hauthem J.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Walleghem R.
Vautmans V.
Vergote F.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Vogels M.

Voorzitter

Wierinckx R.
Wymeersch F.

NEEN hebben geantwoord :

Ansoms J.
Arts A.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Brouns H.
Cardoen G.
Cauwenberghs F.
Creyf S.
De Batselier N.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
Demeester-De Meyer W.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
De Roo J.
De Seranno J.
Desmet P.
Detiège L.
Didden M.
Dielens F.
Eyskens M.
Ghesquière F.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Kelchtermans T.
Landuyt R.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Peeters J.
Pinoie E.
Pinxten K.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schuermans E.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.
Taylor J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Vande Lanotte J.

Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeurzen J.
Van Eetvelt J.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verleyen I.
Vermassen G.
Weckx H.
Weyts J.
Willockx F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Appeltans L.
Candries H.
Capoen M.
Caudron J.
Olaerts H.
Peeters L.
Valkeniers J.
Van Grembergen P.
Van Hooland R.
Van Vaerenbergh E.

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? **(Neen)**

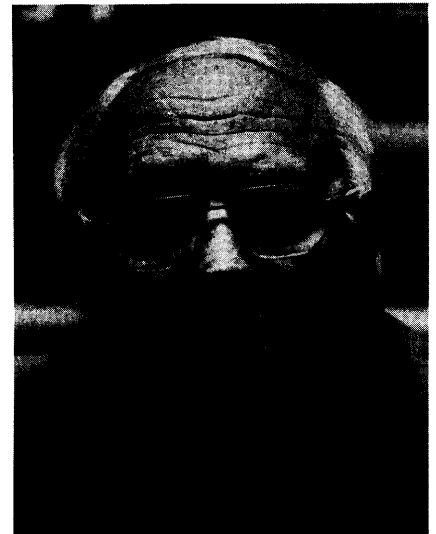
Dan is artikel 53 aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende regeling van de subsidiëring voor de werking en de infrastructuur van organisaties voor podiumkunsten.

De heer Dewael heeft het woord.

De heer P. Dewael : Mijnheer de voorzitter, de VLD-fractie zal zich bij de stemming over het ontwerp onthouden. Dat is niet zonder enige moeite wanneer men de inspanningen bekijkt die wij ons, zowel ik zelf

Minister H. Weckx (CVP) zei in zijn repliek bij de bespreking van het podiumdecreet ervan overtuigd te zijn dat het podiumdecreet een deugdelijk instrument zal zijn, zowel voor de kunstenaar als voor de overheid

als mijn fractie, in het verleden hebben getroost om te komen tot een vernieuwende decretale regeling voor de podiumkunsten.

Mijnheer de voorzitter, wij zullen niet neen stemmen omdat wij erover verheugd zijn dat er nu eindelijk rechtszekerheid wordt geboden in verband met verschillende initiatieven op het vlak van de podiumkunsten. Het is een goede zaak dat de gezelschappen uit een juridische onzekerheid worden gehaald. Wij zullen echter ook niet ja stemmen. Ik heb de tekst van het initiële ontwerp zoals ik het destijds heb ingediend bij de Vlaamse regering vergeleken met de huidige tekst. Ik meen dat het vader Eyskens was die ooit heeft gezegd dat men in de ministerraad een ontwerp kan indienen dat er uitziet als een paard maar dat er na de besprekingen uitziet als een dromedaris. Het ontwerp werd onherkenbaar verminkt door tal van overlegondes zowel op het politieke als op het syndicale vlak en in de betrokken sectoren. Wij hebben zelfs een staten-generaal van de podiumkunsten meegeemaakt binnen de KNS.

Dewael

Ik heb de huidige tekst nog eens getoetst aan enkele fundamentele uitgangspunten van weleer. Ik kom tot de volgende vaststelling.

Ten eerste, het was destijds de bedoeling om te komen tot één decreet met betrekking tot alle podiumkunsten. Op vraag van de betrokken sectoren is men overgegaan tot een opdeling in vier hoofdstukken. Het risico is reëel dat er in de toekomst nieuwe vormen van podiumkunsten zullen ontstaan die in geen van de vier hoofdstukken zullen kunnen worden ondergebracht en die tussen twee stoelen zullen terechtkomen.

Ten tweede was het de bedoeling om te komen tot financieringsenvelopes. Wij hebben geloof gehecht aan de artistieke vrijheid van de gezelschappen. Met andere woorden, wij willen de gezelschappen hun verantwoordelijkheid doen opnemen. Onder druk van de vakbonden ontstaat er echter een ingewikkeld systeem van subsidiëring waarbij de envelopes worden uitgesplitst in werkings-, wedde- en basistoelagen waardoor nieuwe categorieën zullen ontstaan. Ik stel vast dat in de cultuur blijkbaar sociale imperatieven blijven primeer op artistieke imperatieven.

Met betrekking tot de adviesraad hebben wij er destijds voor geopteerd om iedere vorm van belangenbehartiging te weren uit die raad. U kent het systeem waarbij de theaterdirecteurs zetelen in de adviesraad. Ik zeg altijd : On est jamais mieux servi que par soi même. Wij wensten komaf te maken met dat geïnstitutionaliseerde systeem van belangenbehartiging. Door een amendement van de regering zet men opnieuw de deur open voor het toetreden van de betrokken partijen, van theaterdirecteurs, van acteurs enzovoort tot de adviesraad.

Mijnheer de voorzitter, om al deze redenen kunnen wij het ontwerp niet goedkeuren. Het is een gemiste kans. Wij zullen ons bij de stemming onthouden. **(Applaus bij de VLD)**

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, wij zullen dit podiumdecreet goedkeuren, omdat het noodzakelijk was dat er een podiumdecreet tot stand kwam. Het decreet is er nu, en het bevat onbetwistbaar goede elementen. U zult zich afvragen waarom wij ons bij de stemming van bepaalde amendementen ingediend door collega Dewael hebben onthouden. Dit gebeurde omdat een deel van de inzichten die door de heer Dewael werden geformuleerd reeds door onze vroegere collega, de heer De Beul, werden verwoord, evenwel genuanceerd en dus niet volledig gelijklopend. Wij konden deze amendementen dus ook niet goedkeuren. **(Onderbreking door de heer Dewael)**

Ik denk dat u appreciatie moet hebben voor het feit dat wij trachten niet alles zwart-wit, maar genuanceerd te zien.

Om die reden hebben wij ons dan ook bij bepaalde stemmingen onthouden. Het geheel lijkt ons evenwel aanvaardbaar en daarom zullen wij het decreet goedkeuren.

De voorzitter : De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx : Mijnheer de voorzitter, beste collega's, wij zullen ons bij de stemming onthouden.

Wij vinden dat dit decreet een grotere rechtszekerheid geeft aan de directies, maar dit podiumdecreet bepaalt niets inzake het sociale, juridische en financiële statuut van de toneelacteurs en van de uitvoerende kunstenaars in het algemeen. Het decreet is ook geen basis voor een later te sluiten, deugdelijke CAO.

De voorzitter : Begin van de stemming .

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

143 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

87 leden hebben ja geantwoord ;

1 lid heeft neen geantwoord ;

55 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Ansoms J.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Creyf S.
De Batselier N.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
Demeester-De Meyer W.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
De Roo J.
De Seranno J.
Desmet P.
Detiège L.
Didden M.
Dielens F.
Eyskens M.
Ghesquière F.
Goutry L.
Hancké L.
Kelchtermans T.
Landuyt R.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schuermans E.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.
Taylor J.

Voorzitter

Tyberghien-Vandenbussche M.
Valkeniers J.
Vande Lanotte J.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeurzen J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verleyen I.
Vermassen G.
Weckx H.
Weyts J.
Willockx F.

NEEN heeft geantwoord :

Standaert L.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aelvoet M.
Annemans G.
Anthuenis G.
Barbé L.
Beysen E.
Bosman R.
Bril L.
Buisseret X.
Caubergs J.
Chevalier P.
Cordeel M.
Cortois W.
Daems R.
De Boeck A.
De Groot E.
De Maght-Aelbrecht A.
De Man F.
Demeulenaere J.
Denys A.
Deswaene R.
Devolder J.
Dewael P.
Dewinter F.

Dierickx L.
Dillen M.
Dua V.
Eeman J.
Gabriels J.
Geysels J.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Maertens M.
Neyts-Uyttebroeck A.-M.
Peeters W.
Pierco L.
Platteau S.
Raes R.
Spinnewyn J.
Taelman W.
Tavernier J.
Ulburghs J.
Van Aperen A.
Van den Eynde F.
Van Dienderen H.
Van Hauthem J.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Walleggem R.
Vergote F.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Vogels M.
Wierinckx R.
Wymeersch F.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, van de wet van 3 augustus 1960 houdende toekenning van sociale voordelen aan de universiteiten en gelijkgestelde inrichtingen, van de wet van 24 december 1976 betreffende de budgettaire voorstellen 1976-1977, van de wet van 7 april 1971 houdende de oprichting en de werking van de Universitaire Instelling Antwerpen en van de wet van 28 mei 1971 houdende de oprichting en de werking van het Limburgs Universitair Centrum
- 241 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmingen

De voorzitter : Aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over bepaalde artikelen en de amendementen op deze artikelen van het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, van de wet van 3 augustus 1960 houdende toekenning van sociale voordelen aan de universiteiten en gelijkgestelde inrichtingen, van de wet van 24 december 1976 betreffende de budgettaire voorstellen 1976-1977, van de wet van 7 april 1971 houdende de oprichting en de werking van de Universitaire Instelling Antwerpen en van de wet van 28 mei 1971 houdende de oprichting en de werking van het Limburgs Universitair Centrum.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heren Deswaene, Taelman en Beysen op artikel 24.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

138 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

24 leden hebben ja geantwoord ;
113 leden hebben neen geantwoord ;
1 lid heeft zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

JA hebben geantwoord :

Anthuenis G.
Beysen E.
Bril L.
Chevalier P.
Cordeel M.
Cortois W.
Daems R.
De Groot E.
Demeulenaere J.
Denys A.
Deswaene R.
Devolder J.
Dewael P.

Voorzitter

Eeman J.
Gabriels J.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Neys-Uyttebroeck A.-M.
Pierco L.
Platteau S.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Vergote F.
Vermeiren F.
Wierinckx R.

NEEN hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Annemans G.
Ansoms J.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Barbé L.
Bartholomeeussen M.
Bosman R.
Brouns H.
Buissereet X.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caubergs J.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Creyf S.
De Batselier N.
De Boeck A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Man F.
Demeester-De Meyer W.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
De Roo J.
De Seranno J.
Desmet P.
Detiège L.
Dewinter F.
Didden M.
Dierickx L.
Dillen M.
Dua V.
Eyskens M.
Geysels J.
Ghesquiere F.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Kelchtermans T.
Landuyt R.
Lenssens J.

Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Maertens M.
Martens L.
Maximus L.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Peeters W.
Pinoie E.
Pinxten K.
Raes R.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schuermans E.
Sleeckx J.
Spinnewyn J.
Suykerbuyk H.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.
Tavernier J.
Taylor J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Ulburghs J.
Valkeniers J.
Vande Lanotte J.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van den Eynde F.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Vandeurzen J.
Van Dienderen H.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hauthem J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wallegem R.
Van Wambeke H.
Verleyen I.

Vermassen G.
Verreycken W.
Vogels M.
Weckx H.
Weyts J.
Willockx F.
Wymeersch F.

Zich ONTHOUDEN heeft :

Standaert L.

Geen opmerkingen meer ? **(Neen)**

Dan is artikel 24 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heren Deswaene, Taelman en Beyssen op artikel 25.

Wordt het amendement gesteund ? **(Ja)**

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

138 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
35 leden hebben ja geantwoord ;
102 leden hebben neen geantwoord ;
1 lid heeft zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Anthuenis G.
Barbé L.
Beysen E.
Bril L.
Chevalier P.
Cordeel M.
Cortois W.
Daems R.
De Boeck A.
De Groot E.
Demeulenaere J.
Denys A.
Deswaene R.
Devolder J.
Dewael P.
Dierickx L.
Dua V.
Eeman J.
Gabriels J.
Geysels J.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Maertens M.
Neys-Uyttebroeck A.-M.

Voorzitter

Pierco L.
Platteau S.
Tavernier J.
Ulburghs J.
Van Dienderen H.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Vergote F.
Vermeiren F.
Vogels M.
Wierinckx R.

NEEN hebben geantwoord :

Annemans G.
Ansoms J.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Bosman R.
Brouns H.
Buisseret X.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caubergs J.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Creyf S.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Man F.
Demeester-De Meyer W.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
De Roo J.
De Seranno J.
Desmet P.
Detiège L.
Dewinter F.
Didden M.
Dielens F.
Dillen M.
Ghesquière F.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Kelchtermans T.
Landuyt R.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Martens L.
Maximus L.
Moens G.
Moors C.

Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Peeters W.
Pinoie E.
Pinxten K.
Raes R.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schuermans E.
Sleeckx J.
Spinnewyn J.
Suykerbuyk H.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.
Taylor J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Valkeniers J.
Vande Lanotte J.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van den Eynde F.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeuren J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hauthem J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wallegem R.
Van Wambeke H.
Verleyen I.
Vermassen G.
Verreycken W.
Weckx H.
Weyts J.
Willockx F.
Wymeersch F.

Zich ONTHOUDEN heeft :

Standaert L.

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? (Neen)

Dan is artikel 25 aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, van de wet van 3 augustus 1960 houdende toekenning van sociale voordelen aan de universiteiten en gelijkgestelde inrichtingen, van de wet van 24 december 1976 betreffende de budgettaire voorstellen 1976-1977, van de wet van 7 april 1971 houdende de oprichting en de werking van de Universitaire Instelling Antwerpen en van de wet van 28 mei 1971 houdende de oprichting en de werking van het Limburgs Universitair Centrum.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (**Ja**)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

140 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
100 leden hebben ja geantwoord ;
40 leden hebben neen geantwoord ;

JA hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Ansoms J.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Barbé L.
Bartholomeeussen M.
Brouns H.
Buisseret X.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Creyf S.
De Batselier N.
De Boeck A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
Demeester-De Meyer W.

Voorzitter

De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
De Roo J.
De Seranno J.
Desmet P.
Detiège L.
Didden M.
Dielens F.
Dierickx L.
Dua V.
Eyskens M.
Geysels J.
Ghesquière F.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Kelchtermans T.
Landuyt R.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Maertens M.
Martens L.
Maximus L.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schuermans E.
Sleecx J.
Suykerbuyk H.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.
Tavernier J.
Taylor J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Ulburghs J.
Valkeniers J.
Vande Lanotte J.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeurzen J.
Van Dienderen H.

Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Overmeire K.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verleyen I.
Vermassen G.
Vogels M.
Weckx H.
Weyts J.
Willockx F.

NEEN hebben geantwoord

Annemans G.
Anthuenis G.
Beysen E.
Bosman R.
Bril L.
Caubergs J.
Chevalier P.
Cordeel M.
Cortois W.
Daems R.
De Groot E.
De Man F.
Demeulenaere J.
Denys A.
Deswaene R.
Devolder J.
Dewael P.
Dewinter F.
Dillen M.
Eeman J.
Gabriels J.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Neyts-Uyttebroeck A.-M.
Peeters W.
Pierco L.
Platteau S.
Raes R.
Spinnewyn J.
Standaert L.
Van den Eynde F.
Van Hauthem J.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Wallegghem R.
Vergote F.
Vermeiren F.

Verreycken W.
Wierinckx R.
Wymeersch F.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw A. Leysen en de heren H. Lauwers, L. Peeters en M. Van Peel houdende wijziging van het decreet van 24 juli 1991 houdende organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid – 231 (BZ 1992) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet van mevrouw Leysen en de heren Lauwers, Leo Peeters en Van Peel houdende wijziging van het decreet van 24 juli 1991 houdende organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (**Ja**)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

140 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
123 leden hebben ja geantwoord ;
1 lid heeft neen geantwoord ;
16 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Barbé L.
Bartholomeeussen M.
Beysen E.
Bril L.
Brouns H.
Buisseret X.

Voorzitter

Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chevalier P.
Cordeel M.
Cortois W.
Creyf S.
Daems R.
De Batselier N.
De Boeck A.
De Bremacker J.
De Clerck S.
De Groot E.
Demeester-De Meyer W.
Demeulenaere J.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Denys A.
De Roo J.
De Seranno J.
Desmet P.
Deswaene R.
Detiège L.
Devolder J.
Dewael P.
Didden M.
Dielens F.
Dierickx L.
Dua V.
Eeman J.
Eyskens M.
Gabiels J.
Geysels J.
Ghesquière F.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Kelchtermans T.
Landuyt R.
Lennsens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Maertens M.
Martens L.
Maximus L.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Neyts-Uyttebroeck A.-M.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.

Pierco L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Platteau S.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schuermans E.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.
Tavernier J.
Taylor J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Ulburghs J.
Valkeniers J.
Vande Lanotte J.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeuren J.
Van Dienderen H.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hooland R.
Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Mechelen D.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Vergote F.
Verleyen I.
Vermassen G.
Vermeiren F.
Vogels M.
Weckx H.
Weyts J.
Wierinckx R.
Willockx F.
NEEN heeft geantwoord :
Standaert L.
Zich ONTHOUDEN hebben :
Annemans G.
Bosman R.

Caubergs J.
De Man F.
Dewinter F.
Dillen M.
Peeters W.
Raes R.
Spinnewyn J.
Van den Eynde F.
Van Hauthem J.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Wallegem R.
Verreycken W.
Wymeersch F.

Dientengevolge neemt de Raad het voorstel van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

ACTUELE INTERPELLATIES

(Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer J. Tavemier tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de plannen in verband met de hervorming van het hoger onderwijs

De voorzitter : Aan de orde is de actuele interpellatie van de heer Tavernier tot de heer Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de plannen in verband met de hervorming van het hoger onderwijs.

De heer Tavernier heeft het woord.

De heer J. Tavemier (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, geachte collega's, een aantal maanden geleden werd door de minister een decreet aangekondigd in verband met de herstructurering van het hoger onderwijs. Tijdens de bespreking van de onderwijsbegroting in de commissie werden over deze problematiek enkele randbemerkingen gemaakt. Eigenlijk had men het uitsluitend over de schaal en over aantallen van 3.000, 3.500 tot 5.000 studenten. Er was immers beloofd dat de raadsleden en de commissieleden grondig bij de hervor-

Tavemier

ming zouden worden betrokken en dat het geheel zou worden voorbereid door een zeer gedegen, goed samengestelde, ambtelijke commissie die voldoende voeling had met de materie.

De leden van de commissie voor Onderwijs hebben eind oktober, begin november 1992 inderdaad een rapport ontvangen, en enkele weken later hebben zij ook het advies van de VLOR ontvangen. Als gevolg hiervan kregen vele raadsleden heel wat reacties van scholen met bedenkingen op de oorspronkelijke voorstellen zoals die waren vervat in het ambtelijk rapport. In onze naïviteit dachten wij dat er een debat zou worden gevoerd over de krachtlijnen van de herstructurering, en dat er nadien, op basis van de resultaten van de discussies, een concrete invulling zou komen van de herstructurering van het hoger onderwijs. In de praktijk stel ik echter vast dat er in december 1992 reeds op voorstel van de minister binnen de Vlaamse regering een aantal principiële beslissingen werden genomen zonder dat er een debat werd gevoerd in de commissie of in de Vlaamse Raad. Begin deze maand werden er door de minister zeer concrete voorstellen gedaan in verband met de herstructurering van het officieel hoger onderwijs buiten de universiteit. Deze concrete voorstellen, naast de aankondiging van een aantal maatregelen, zoals het niet meer vastbenoemen van leerkrachten, of maatregelen die al dan niet zouden intreden vanaf 1 september 1993, zoals bijvoorbeeld een minimum aantal studenten voor hogescholen, of het al dan niet in werking treden van participatieraden, zorgen voor grote onzekerheid en onduidelijkheid.

Bovendien hebben de betrokken leerkrachten de indruk dat alles boven hun hoofd wordt bedisseld. Niet alleen de leerkrachten, maar zelfs directies beweren dat ook zij bij de herstructurering niet worden betrokken en dat zij de inhoud van de herstructurering vernemen van hun inrichtende machten.

Ikzelf, als lid van de commissie voor

Onderwijs, verneem het van horen zeggen of ik lees het in de kranten. Dit is geen goede zaak, want wij worden daarover geconsulteerd en we moeten toegeven dat onze macht en informatie zeer minimaal zijn. Om toch enigszins geïnformeerd te zijn, zouden we ons op allerlei kranten moeten abonneren, en dan nog meestal op de regionale edities, want in deze edities worden deze uitspraken opgenomen ; of we zouden de minister moeten volgen op het terrein, op het ogenblik dat hij op scholen het debat aangaat met studenten of docenten.

Materieel gezien, onder andere als gevolg van het dubbelmandaat, is dat natuurlijk niet mogelijk. Daarnaast is het de vraag of, zelfs indien het materieel gezien mogelijk zou zijn, het wel de juiste werkwijze is. Moeten we het als Onderwijscommissie van de Vlaamse Raad eigenlijk niet op voorhand eens zijn over de principiële opties ? Daarom wil ik graag weten hoever wij op dit moment staan met de procedure voor de herstructurering van het hoger onderwijs.

Ten tweede wil ik weten op welk ogenblik en in welke fase wij hier als Vlaamse Raad bij zullen worden betrokken.

Ten derde zou ik van u graag vernemen op welk ogenblik en in welke fase het personeel erbij zal worden betrokken.

Ten vierde vraag ik u in hoeverre deze denkpijsten en deze herstructurering niet alleen betrekking hebben op het officieel onderwijs, maar ook op het vrij onderwijs en wanneer dit allemaal zal gebeuren.

Mijnheer de minister, ik hoop dat u hierop kan antwoorden en dat wijzelf een grotere betrokkenheid zullen krijgen. Ook het personeel zou verder moeten worden betrokken bij deze toch niet onbelangrijke beslissingen.

De voorzitter : De heer Demeulenaere heeft het woord.

De heer J. Demeulenaere (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, eigenlijk

zou ik de minister willen feliciteren met het feit dat hij de administratie zeer nauw heeft betrokken bij zijn beleid, meer bepaald inzake het HOBU. Daarnaast vind ik het persoonlijk niet verkeerd dat u een werkvoorstel voorlegt. Naar mijn gevoel geeft u daarmee het startsignaal voor de hervormingen in het HOBU. Deze start zou anders wel eens lang op zich kunnen laten wachten.

Het is echter minder interessant dat bepaalde persberichten het personeel en de studenten beroeren en veront-rusten. De VLD deelt hun bezorgdheid over de eventuele gevolgen van de aangekondigde hervormingen. Wij zijn meer bepaald bezorgd over de kwaliteit en de kwaliteitsbewaking van het onderwijs. Verder liggen ook de status en de rechtspositie van de studenten en het personeel, evenals de rechtszekerheid van deze laatste, ons nauw aan het hart. Dit zijn stuk voor stuk factoren die zwaar doorwegen en onrust veroorzaken. Wij willen benadrukken dat de Vlaamse Onderwijsraad in haar advies over het eindrapport van de Ambtelijke Commissie stelt dat de hervorming gefaseerd dient te verlopen. Volgens hun advies dient er ook duidelijkheid te bestaan over structuren en procedures vooraleer de fusieonderhandelingen van start kunnen gaan. Ik leg er de nadruk op dat het woord duidelijk zeven tot acht keer wordt gebruikt binnen de limiet van een paar paragrafen. De duidelijkheid omtrent structuren en procedures voor de onderhandelingen weegt voor hen dus zwaar door. Vermits er, volgens ons toch, nog geen officiële voorstellen omtrent de hervormingen zijn ingediend, zijn wij van oordeel dat de interpellatie van onze collega een beetje voorbarig is en de onrust eerder zal aanscherpen.

De heer L. Appeltans (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het verheugt mij dat ik me bij de vorige interpellatie kan aansluiten. Het bedroeft mij echter ook, want op 15 december 1992 voerden wij hier een begrotingsdebat, waarbij ook het onderwijs ter sprake kwam. Daarbij heb ik toen zowat hetzelfde gezegd als

Appeltans

wat hier pas aan bod kwam, zij het in iets bedektere termen. Ik had toen immers het gevoel — het is ondertussen niet veranderd — dat wij overal informatie konden inwinnen op alle mogelijke terreinen ; er is naar ik meen niet één organisatie die met het onderwijs heeft te maken en ons nog niet een aantal van haar standpunten heeft bezorgd. Ik kan enkel collega Tavernier gelijk geven : als ik hierover aangesproken word, weet ook ik thans niet meer op welk been te staan. De verwarring neemt dag na dag toe. Wanneer er ergens een uitspraak hierover valt, spitsen vooral de regionale kranten hun aandacht daarop toe en diepen uit wat de gevolgen zijn voor hun regio. De heer Tavernier had in dit opzicht zeker gelijk. Het begrotingsdebat werd gevoerd op 15 december 1992. Twee dagen later hebt u, mijnheer de minister, uw rapport aan de regering voorgelegd. In dit rapport staan een aantal basisprincipes vermeld. Diezelfde dag nog hebt u daarover een persconferentie gehouden. Op 18 december 1992 gingen de kranten daar uitvoerig op in.

Ik denk niet dat wij hierover thans een volledig debat kunnen voeren, dat zou niet wenselijk zijn. Er zitten immers veel te veel verschillende aspecten aan vast. In de commissie hebben wij van u echter vernomen dat het reorganiseren van het hoger onderwijs op dit ogenblik eigenlijk slechts een eerste stap is naar een totaal geïntegreerd hoger onderwijs. Op 18 december 1992 las ik daarover in de krant dat men de driepolige opbouw met universiteiten, lange type en korte type niet loslaat. In datzelfde artikel verwijst men naar uw uitspraak dat de meeste hogescholen multi-categoriaal zullen zijn en diverse richtingen zullen aanbieden. Wij kunnen hierop vandaag moeilijk dieper ingaan, als wij niet in de commissie of in de Vlaamse Raad de gelegenheid krijgen om minstens van gedachten te wisselen of te discussiëren over de basisprincipes zoals aangevaard door de regering. Om het debat verder te kunnen voeren, lijkt het mij belangrijk een tussenstap te zet-

ten. De leden van de Vlaamse Raad zijn samen met de professoren en docenten, blijkbaar **degenen** die het laatst en het onvolledigst worden geïnformeerd.

Ik vrees dat het samenvoegen van de drie netten in het onderwijs tot één groot officieel net, naast het bestaande vrije, katholieke net, leidt tot het creëren van twee supernetten, waarbij het bestaan van het net belangrijker wordt dan het geven van onderwijs. Ik vrees voor opbod in de toekomst en zou daar graag uw mening over willen kennen, mogelijk in commissievergadering. Van in het begin heeft onze fractie er immers voor gepleit de tussenschotten op te ruimen en tot meer openheid te komen. Hiertoe beperk ik mij thans, ik hoop van u binnen de kortste keren een antwoord hierop te krijgen in de commissie.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister L. Van den Bossche (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, laat mij vooraf twee zaken stellen.

Ten eerste, ik behoor tot degenen die altijd antwoorden wanneer er vragen worden gesteld, voor de latinisten onder u en voor degenen die het klasiek type in het onderwijs verdedigen : qui potest capere capiat.

Ten tweede, men moet goed weten wat men wil. Ofwel wil men terug naar het systeem waarbij in de wandelgangen van kabinetten een decreet het licht ziet dat onmiddellijk wordt ingediend en waarin alles duidelijk is uitgeschreven en waarover met kadaverdiscipline wordt gestemd. In dat geval is er vanaf de eerste dag duidelijkheid. Ofwel wil men een opbouw, mijnheer Appeltans, waarbij de administratie wel degelijk is betrokken.

De Ambtelijke Commissie heeft in totale onafhankelijkheid gewerkt, heeft geen tussenverslagen moeten maken, geen rekenschap moeten geven bij mij of bij een **kabinetsmedewerker**. Op 23 oktober, om 18.00 uur, werd het verslag ingediend. Om 19.00 uur waren de exemplaren reeds

verspreid onder de commissieleden en de dag nadien werd het verslag aan de pers overgemaakt.

Ik heb het verslag s'avonds gelezen. Na de ontvangst van het verslag heb ik mij onthouden van elke commentaar. Tussen 23 oktober en 17 december heb ik nergens een woord gezegd over deze operatie.

Eind november heeft de VLOR zijn advies ingediend. Dan heb ik de principiële goedkeuring van de Vlaamse regering gevraagd over een eerste grote krachtlijnennota. Dat wil zeggen dat er nog altijd ruimte is om achteraf bij te sturen. Allerlei gekke geruchten deden de ronde en leerkrachten betoogden voor mijn woning tegen het verslag van de Ambtelijke Commissie, maar voor zover ik weet woont de heer Monard echter niet op mijn adres.

Dit is de meest open opbouw over dergelijke problematiek. Het is niet zoals vroeger waarbij er verschillende versies waren op het kabinet, die al dan niet uitlekten.

Deze keer is het publiek gebeurd. Ik heb op 17 december onmiddellijk de pers, geen persnota, maar de nota die in de Vlaamse regering werd ingediend, terbeschikking gesteld.

In de mate dat er duidelijkheid in het processus te geven was, is ze gegeven. Daarna werd er een uitlegronde voor de studenten georganiseerd. Nadat de grote krachtlijnen over het statuut zijn vastgelegd, zal er ook een uitlegronde worden georganiseerd voor de personeelsleden. Dat betekent natuurlijk, mijnheer Appeltans, dat op die manier geen duidelijkheid tot de laatste komma wordt gegeven, want dat is dan een **kadaverduidelijkheid**.

U moet weten wat u wilt, maar u moet ook weten dat in een democratie de rollen duidelijk moeten worden verdeeld. Tenzij u pleit voor een gouvernement d'assemblée, moet ik u zeggen dat uw pleidooi tegenstrijdig is met de werkelijkheid en de openheid en met de wijze waarop het is geordend. Ik vind dit niet bepaald hoogstaand.

De voorzitter : De heer Appeltans heeft het woord.

De heer L. Appeltans : Mijnheer de minister, u hanteert altijd een gelijkaardige tactiek. Op 15 december hebben meerdere leden van de Vlaamse Raad u gefeliciteerd voor de wijze waarop u het debat hebt opengetrokken. Twee dagen na 15 december hebt u in de regering een principiële beslissing genomen over een aantal krachtlijnen. De afgevaardigden van de commissie voor Onderwijs hebben nog niet de gelegenheid gekregen over die principiële beslissing te discussiëren of van gedachten te wisselen.

Minister L. Van den Bossche : Dat hoeft toch niet.

De heer L. Appeltans : Toch heeft collega Tavernier dit terecht aangehaald.

Minister L. Van den Bossche : Dit is blijkbaar een nieuw grondwettelijk systeem. Vooraleer de Vlaamse regering beslissingen neemt en de decreetale delen ervan aan het parlement voorlegt, moet de Vlaamse regering eerst contact opnemen met de commissie van het Vlaamse parlement. Dat is een nieuwe ordening die mij niet bekend is.

De heer L. Appeltans : U moet dat niet doen, maar het zou logisch zijn dat bij een brede inspraak, ook de parlementsleden worden gekend.

Minister L. Van den Bossche : Elkeen neemt zijn verantwoordelijkheid. Het is logisch dat de grote krachtlijnen eerst in principe worden vastgelegd of dat de Vlaamse regering eerst haar oriëntering weergeeft, waarna op elk moment een debat kan plaatsvinden. Wil men hier morgen een debat voeren over de problematiek inzake het onderwijs, ik zal hier van het begin tot het einde zijn. Ik echter regel de parlementaire werkzaamheden niet. Als dat debat er niet gekomen is, richt u dan tot uw eigen fractieleider, want hij is het misschien vergeten te vragen.

De heer L. Appeltans : Gelukkig maar dat u die werkzaamheden niet kan regelen, mijnheer de minister. Dat zou mij spijten.

Minister L. Van den Bossche : Dat is geen antwoord op mijn opmerking.

De heer L. Appeltans : Op het ogenblik dat de teksten worden ingediend, waaruit blijkt dat de beslissing reeds is getroffen, mag men dus niets meer aanbrengen. Dat kan toch niet.

Minister L. Van den Bossche : Er is op dat moment geen beslissing genomen. Veel essentiële zaken die in decreetale teksten moeten worden opgenomen, zullen op het einde van het proces op de tafel van het parlement terechtkomen. Het parlement zal dan moeten beslissen over de ingediende teksten.

De voorzitter : De heer Tavernier heeft het woord.

De heer J. Tavemier : Mijnheer de minister, de functie van de parlementsleden en de commissie voor Onderwijs in het ganse proces is mij onduidelijk. Ik wil niet discussiëren over het feit of het voorstel van krachtlijnennota vooraleer — als ik u hoor, bent u daar geen voorstander van omdat het dan un gouvernement assemblé betreft — of nadat de minister het aan de regering aanbiedt, moet kunnen worden besproken. Naast uw mening en uw voorstel van krachtlijnen, kunnen wij ook de meningen van de andere partijen niet in een vergadering of een discussie vernemen. Daarvoor zijn wij op persconferenties en perscommuniqués aangewezen. Ik dacht dat wij zouden proberen een min of meer gemeenschappelijke standpuntbepaling te bereiken. Uiteindelijk zijn de minister en de regering dan verantwoordelijk om op basis van het voorstel en de gevoerde discussie min of meer definitieve krachtlijnen uit te werken. Dat heb ik gemist.

Minister L. Van den Bossche : Wat is er nu precies gebeurd? Twee partijen van de meerderheid namen kennis van het rapport van de Ambtelijke Commissie. Een paar weken later verkondigden zij dienaangaande hun mening aan de pers. Dat is toch een normale reactie in een democratisch bestel. Voor het overige werd door mij in die periode niets verklaard. Hetgeen in de pers verscheen, was meer de klap van dezen en genen dan van welke verantwoordelijke ook. Bovendien betekent het feit dat iets

in de pers verschijnt niet meteen dat het ook juist is. In dat verband denk ik aan een bekend weekblad dat deze week een rechtzetting moest publiceren, nadat eind vorig jaar, in een artikel van 27 lijnen 6 fouten stonden. Ik wil enkel aantonen dat het bericht waarvan sprake niet van mij komt, maar uit de lucht is gegrepen. Vandaar dat er fouten instaan. Dergelijke zaken gebeuren, maar daarvoor ben ik niet verantwoordelijk.

Bovendien is het ook zo dat wanneer men in de commissie een punt wil agenderen, men dat moet vragen aan de voorzitter van die commissie. Voor zover ik weet, heeft niemand dat schriftelijk gevraagd. Niemand heeft zich tot zijn fractievoorzitter gericht om dienaangaande een debat te houden in openbare zitting en zelfs de commissieleden hebben hierover de commissievoorzitter niet aangesproken.

Mijnheer Appeltans, dat is hetgeen ik vaststel. Vooraleer als het ware de wijze kritikaster uit te hangen, moet men zich 's morgens bij het scheren even in de spiegel bekijken.

In grote lijnen werd de optie genomen te gaan in de richting van een schaalvergroting, zoals voorgesteld door de Ambtelijke Commissie. In feite worden de werkcijfers van de Ambtelijke Commissie overgenomen. Zo zal men een financieringssysteem aannemen dat een stimulans geeft aan een bepaald getal, door de Ambtelijke Commissie op 5.000 bepaald, met dat verschil dat men niet wenst te bestraffen op de absolute wijze waarop de Ambtelijke Commissie bestraft na 5.000. Dit systeem zal echter nog moeten worden verfijnd en hieraan is men nu aan het werk. Dat zal hoe dan ook in eerste instantie met de netten worden besproken. Te dien einde zullen er trouwens simulaties en dergelijke meer gebeuren in bepaalde scholen.

De heer C. Moors : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, heel wat commissieleden stellen zich nog een aantal vragen.

Zonder noodzakelijkerwijze over een tekst te moeten beschikken — wij

Moors

hebben uiteraard reeds de tekst van de Ambtelijke Commissie — zou het toch wenselijk zijn deze materie in de commissie te bespreken, samen met alle commissieleden. Indien het de minister past, stel ik zelfs voor dinsdag over acht dagen een commissievergadering te organiseren.

Minister L. Van den Bossche : Ik wil hiervoor graag mijn medewerking verlenen. Men mag mij echter niet verwijten dat een dergelijk initiatief niet eerder werd genomen.

De heer C. Moors : Mijnheer de minister, ik wil ook niet dat de wijze waarop u de zaken in de commissie aanpakte, als betreurenswaardig wordt bestempeld. Dat heb ik trouwens bij geen enkel lid waargenomen. Het is de verdere evolutie van de zaak die bepaalde reacties heeft uitgelokt.

Minister L. Van den Bossche : Ik wens duidelijk te maken dat deze opbouw slechts langzaam, stap voor stap, zal vooruitgaan. Anders komt men er niet. Bovendien is het niet mijn bedoeling ter zake wat dan ook geheim te houden.

Wanneer de VLOR zich in de toekomst wil waarmaken en de notie algemeen belang zou moeten ontdekken in plaats van het te verwarren met de optelsom van de aanwezige belangen en wanneer de VLOR in zijn advies dat niet uitblinkt door rechtlijnigheid, maar waar soms zelfs op dezelfde pagina tegengestelde thesissen en tendenzen schuilen, over duidelijkheid spreekt, dan wil ik niet zo boosaardig zijn te vragen dat zij zelf duidelijke adviezen zouden opstellen, maar dan wil ik in elk geval zeggen dat het woord duidelijkheid beter illustreert hoeveel onenigheid er rond de tafel was dan hoeveel wijsheid er in dat advies stond. **(Onderbreking door mevrouw A. Leysen)**

Dan moeten wij samen het decreet wijzigen ! Ik heb daar niks op tegen. Integendeel, ik ben zelfs vragende partij om samen eens te bekijken of we het decreet niet moeten wijzigen. Enkele maanden geleden heeft mijn

eigen secretaris-generaal in alle duidelijkheid zijn mening gegeven over het functioneren van de Vlaamse Onderwijsraad. Misschien moeten we een andere samenstelling inderdaad gewoon aandurven. Ik denk dat wij daar langzamerhand aan toe zijn en het is mij om het even of dit initiatief nu uit het parlement of de regering komt.

Langzaam proberen wij de financiering verder uit te testen en te verfijnen. De uiteindelijke financiering zal in een decreet moeten worden opgenomen. In de praktijk bestaat er natuurlijk een verschil als men aan schaalvergroting denkt. Men zal, wat het officieel onderwijs betreft, ook decretaal de nieuwe hogescholen moeten oprichten. Men heeft immers de optie genomen dat er hogescholen ontstaan met een autonomie, sui generis zoals men dat noemt. Deze scholen kunnen dus niet ontstaan door een overeenkomst tussen een provincie of stad met de ARGO, maar enkel indien er een decretale basis voor bestaat. Dit betekent dus ook dat ik in de vrije, gesubsidieerde sector niet dezelfde rol moet spelen als in het officieel onderwijs. De vrije, gesubsidieerde sector organiseert zich immers binnen een eigen structuur. Wanneer zij dan een fusie aangaan binnen het normengeheel, dat in een decreet wordt vastgelegd, hebben zij daar zelf de volledige verantwoordelijkheid voor. Op dat moment worden zij ook beschouwd als een instelling die binnen de normen wordt gefinancierd.

Als men denkt dat een fusie van de bestaande netten zal leiden tot twee super-netten waarin de netten belangrijker zullen zijn dan de kwaliteit, heeft men het verkeerd voor. Ik dacht dat we twee dingen bereiken als we erin slagen de drie officiële initiatiefnemers van het hoger onderwijs buiten universiteit, namelijk enkele steden, provincies en de ARGO, om te vormen tot openbare, publiek-rechterlijke, sui generis-instellingen met een eigen autonomie. Ten eerste komen we dan van drie netten naar één net. Trouwens het is niet echt een net want er is geen overkoepelende structuur van al die openbare,

sui generis-instellingen. Op dat moment krijgen we autonome instellingen die op eenzelfde manier volwasen worden behandeld door deze Raad zoals de universiteiten. Als dit geen valorisatie is ! Ik dacht in mijn naïviteit, maar misschien ben ik te dom, dat dit een winst was. Een jaar geleden had niemand zelfs nog maar durven dromen dat wij nu reeds zover in de besprekingen zouden staan.

Gaan wij nu twee super-netten creëren ? In werkelijkheid komen we naar enerzijds een vijf- of zestal officiële hoger onderwijsinstellingen die in alle onafhankelijkheid bestaan. Vormen de officiële instellingen in Antwerpen, en de officiële universiteit in Gent een net ? Zij treden niet op als net maar als onafhankelijke instellingen. Als door de schaalvergroting in de vrije, gesubsidieerde sector grote instellingen zullen ontstaan, dan voorspel ik u dat zij ook niet zo sterk meer als net zullen optreden. Integendeel, zij zullen zich affirmeren als een onafhankelijke entiteit met eigen karakteristieken. De groep T in Leuven heeft zijn -eigen profilering net als het Ehsal in Brussel. Dat zijn nu reeds grote instellingen. In werkelijkheid krijgt men dan over alle netten hun grote instellingen die hun kwaliteit gaan afficheren en die meer en meer op hun kwaliteit zullen worden beoordeeld.

In plaats van twee super-netten denk ik dat we sociologisch naar een toestand gaan waar de tegenstellingen tussen officieel en vrij gesubsidieerd veel minder zullen spelen. De ene universiteit draagt misschien nog wel het woord katholiek in zijn naam terwijl een andere universiteit wordt beschouwd als vrijzinnig. Ik stel echter vast dat bijvoorbeeld meer dan vijftig percent van de studenten in de eerste kandidatuur van de Vrije Universiteit Brussel hun secundaire studies hebben afgewerkt in een vrije, gesubsidieerde school.

Dit geeft te denken. Ik wil geen commentaar geven over de eenduidige katholiciteit van de alle studenten aan de KUL, maar ik denk dat wij daar ook een vraagteken kunnen achter plaatsen. Ik spreek mij zelfs niet

Van den Bossche

uit over de geloofsovertuiging van het docentenkorps in Leuven. Men zegt me dat het niet zo eenduidig katholiek is. Er zijn evoluties in de werkelijkheid die hun eigen weg gaan. Er is dus geen sprake van twee supernetten.

Omtrent de bedoelingen van de drie officiële netten moet ik duidelijkheid hebben, omdat ik het in het decreet moet uitwerken. Het is de logica van mijn opdracht dat ik met de steden, die inrichtende machten zijn, met de provincies en met de ARGO uitvoerig van gedachten wissel. Dit moet in drie trappen gebeuren : ten eerste, een onderzoek naar de bereidheid om naar de nieuwe hogeschool over te gaan, welke de studiegebieden zullen zijn en, gebeurlijk, hoe het zit met tijdelijke of blijvende inplantingsplaatsen ; ten tweede, een onderzoek naar de infrastructuur. Dat is niet zo eenvoudig, want de infrastructuur zal uit de verschillende basissen ontstaan ; ten derde, een bespreking van de personeelsproblemen.

Over een aantal zaken bestaat er zekerheid, bijvoorbeeld over het lot van het lange type. Wanneer u beweert dat ik gezegd heb dat deze operatie een eerste stap is naar een totaal geïntegreerd hoger onderwijs, dan hebt u gelijk. Ik verwijs naar wat ik heb gezegd tijdens de academische openingszitting van het LUC. Ik heb daar duidelijk de analyse gemaakt van, enerzijds, de geschiedenis van de temaire opbouw van het hoger onderwijs en, anderzijds, de verwording van het onderscheid en ik heb ook in zekere mate een toekomstperspectief geschetst. Ik heb mijn uiteenzetting beëindigd met de mededeling dat dit fundamentele debat niet was gevoerd en op heden ook niet wordt gevoerd en dat de geesten er niet rijp voor zijn. Dat ze er niet rijp voor zijn, hebben wij kunnen vaststellen aan de hand van de corporatistische wijze — sommige leden, onder andere u zelf, hebben er gisteren op gealludeerd — waarop werd gereageerd op een initiatief dat zopas door de Raad is goedgekeurd naar aanleiding van het decreet op de universiteiten, **name-**

lijk de mogelijkheid voor de HOLT-studenten om te doctoreren. Bepaalde universitaire groepen hebben daarop corporatistisch gereageerd. Op een ander moment hebben wij gezien dat het lange type **corporatistisch** reageerde tegen het korte type en bijna eenzelfde vorm van misprijzen aan de dag legde voor het korte type als de universiteiten soms aan de dag leggen voor het lange type. Een aantal sprekers hebben gisteren terecht op deze feiten gewezen, die een bewijs zijn van een sterk corporatisme .

Dat fundamentele debat wordt ook vandaag niet gevoerd. Het enige wat wij doen, is ons vandaag beter instellen om het debat te laten plaatsvinden. Door de nieuwe structuren krijgt een dergelijk debat meer kansen. Ik ben er trouwens van overtuigd dat wij, alleen al vanuit de Europese beweging, verplicht zullen zijn dit debat tussen dit en tien tot vijftien jaar ten gronde te voeren en er de nodige conclusies uit te trekken.

Ik weet zeer goed dat wat wij nu doen een belangrijke fase, maar slechts een fase is in de ontwikkeling en dat daarmee het debat lang niet ten einde is. Ik zal dus niet komen zeggen — als ik even met een knipoo mag verwijzen naar sommige uitspraken van vanmiddag — dat dit de definitieve fase is. Nog vóór het indienen en het goedkeuren van het decreet, kondig ik aan dat het een tijdelijke fase is.

Er werden reeds gesprekken gevoerd met de inrichtende machten van de provincies Oost-Vlaanderen, Antwerpen en Limburg.

- Die eerste ronde is dan achter de rug. Volgende week zal ik de vertegenwoordigers van het hoger onderwijs in West-Vlaanderen, officiële zijde, ontmoeten in een eerste ronde en daarna de vertegenwoordigers van Brabant.

Ik sluit niet uit — ik heb evenveel onzekerheid als u, maar ik wil zien en horen wat op het terrein in Brabant gebeurt — dat misschien in Brabant, daar waar het in de andere provincies duidelijk is dat wij enerzijds naar een groepering gaan binnen de

vrije gesubsidieerde sector en dat wij anderzijds naar een groepering gaan in de officiële sector, er misschien mogelijkheden zijn voor de zogenaamde netoverstijgende initiatieven. Ik sluit het niet uit, maar er is vandaag ter zake nog veel onzekerheid. Bijgevolg wacht ik af wat op het terrein en uit bepaalde gesprekken zal ressorteren, vooraleer er verder over uit te weiden.

Inzake het HOLT heb ik de studenten duidelijkheid gebracht. Ik zal ze op een zestal plaatsen persoonlijk ontmoeten. Ik zal duidelijkheid geven over het feit dat hun diploma van academisch niveau blijft ; er wordt ter zake aan de wetgeving niets gewijzigd. Er wordt niets gewijzigd aan de belangrijke verworvenheid die deze vorm van onderwijs heeft gehaald uit de decreten van wijlen Daniël Coens, namelijk de mogelijkheid tot **samenwerkingsvormen** met de universiteiten. Dit wordt onverkort gehandhaafd. Meer is dat in de nieuwe structuur, departementen binnen de hogescholen, die een schaalvergroting hebben toegepast, een zekere onafhankelijkheid zullen hebben. Het is mijn bedoeling van in het decreet duidelijk te zeggen dat die departementen zelf de verantwoordelijkheid hebben om rechtstreeks dergelijke samenwerkingsverbanden af te sluiten, zodanig dat ze niet kunnen gehinderd worden door welke aanwezigheid ook in dezelfde hogescholen.

Het zou strijdig zijn met het beleid van deze regering indien wij nu afbreuk zouden doen aan de valorisatie van het HOLT. Deze regering is consequent geweest met wat door de vorige regering werd vooropgesteld en heeft enerzijds jaarexperimenten gelanceerd voor de helft van het hoger onderwijs inzake sociale sector en zal nu, vanaf 1 oktober 1993, voor het ganse veld de sociale sector installeren voor het hoger onderwijs buiten de universiteit. Dit is na 25 jaar eisen een verworvenheid. Deze meerderheid en deze Vlaamse regering heeft vandaag het genoegen gehad dat een decreet werd goedgekeurd, waardoor de mogelijkheid tot doctoreren wordt geopend. Dit is ook een oude eis.

Het zou toch contradictorisch zijn,

Van den Bossche

daar waar het beleid van mijn voorganger, perfect gevolgd door het nu gevoerde beleid, verworvenheden — en ze overtreffen in belangrijkheid alle verworvenheden van de vorige 20 jaar — heeft gebracht in drie tot vier jaar tijd, ten bate van het hoger onderwijs van het lange type, dat diezelfde meerderheid zichzelf zou tegen spreken door de devalorisatie van het diploma. Het diploma wordt niet gedevaloriseerd door aanwezigheid in een zelfde hogeschool van een hoger ondewijs van het korte type. Ik kan u voorbeelden geven van huidige toestanden, waar lange en korte type in één hogeschool aanwezig zijn. Daarom wordt de opleiding van het lange type in die hogeschool, niet als minderwaardig beschouwd. Dit was een vorm van demagogie, die meer met iets anders te maken heeft dan met echte bekommernissen voor onderwijs.

Ik zal ingaan op wat een directeur van een Hoger Instituut voor Vertalers en Tolken onlangs verklaarde. Hij denkt dat hij een tweede zittijd gaat beleven, nadat hij al geprobeerd heeft van universiteit te worden en in de Universiteit Antwerpen te worden opgenomen. Dit is niet gebeurd.

Ik heb de onderhandelingen meege maakt, met als uiteindelijk resultaat een bijkomende universitaire expansie. Ik was er niet gelukkig om. Antwerpen heeft niet gevraagd om deze studierichting aan de universiteit te hechten, maar Antwerpen heeft wel gepleit voor een ingenieursopleiding.

Niettegenstaande men thans niet in staat is het debat ten gronde te voeren, denkt men toch, via allerlei drogredenen, opnieuw te moeten stellen dat men universiteit wil worden. Men verzoekt bijvoorbeeld de rector van de Universiteit Antwerpen dat hij schriftelijk hetzelfde zou vragen. Men moet toch weten dat ik steeds heb gezegd dat het onderwijs, verstrekt in dit Hoger Instituut voor Vertalers en Tolken van briljant niveau is, dat het terecht in het kader van de Europese uitwisseling door vele universiteiten als hoogstaand wordt erkend en dat het instituut te

recht als enige instelling van **niet-universitaire** aard in bepaalde **internationale organisaties** aanwezig is, maar dat het in politieke termen zinloos is van dit debat nu te voeren. Inderdaad, op dat moment moet men een antwoord geven ten eerste, aan hetzelfde onderwijs van het vrij gesubsidieerde onderwijs, ook in Antwerpen gevestigd; ten tweede, aan de eveneens in Antwerpen gevestigde **produktontwikkeling-studierichting**. Ten derde, men moet niet de illusie koesteren van een universitaire expansie in één stad door te voeren, zonder dat over Kortrijk en opnieuw over Hasselt zal worden gesproken.

Wie denkt dat dit debat ten gronde kan worden gevoerd zonder het debat over de industriële ingenieurs te heropenen, vergist zich.

Dit zijn corporatistische pogingen van één man — die weliswaar directeur is van een briljante school —, maar die denkt van deze gelegenheid gebruik te kunnen maken om iets te verwezenlijken dat in de huidige fase van de discussie over het hoger onderwijs niet op de agenda kan staan.

Er wordt me op gewezen dat er onrust ontstaat. Deze onrust ontstaat omdat die man denkt verklaringen te moeten afleggen. Daarvoor ben ik niet verantwoordelijk. Ik ben niet alleen mijn broeders hoeder niet, ik ben nog veel minder verantwoordelijk voor verklaringen van welke directeur of docent op het veld dan ook.

Docenten in datzelfde Hoger Instituut voor Vertalers en Tolken aarzelen niet om aan jonge studenten in de eerste kandidatuur zelfs mee te delen dat hun diploma niet meer waard zal zijn dan het vroegere A1-diploma. Dat zegt meer over een gebrek aan moraliteit van de docent in kwestie, dan over enige onduidelijkheid die door het beleid zou worden geschapen.

Collega Appeltans, het is juist dat er voor de docenten op dit ogenblik geen duidelijkheid bestaat. We zullen hun nieuwe statuut langzaam moeten opbouwen. We zullen geschetste

werkwijze volgen. Eerst wordt zowel voor het lange als voor het korte type een informele krachtlijnennota gemaakt. Wanneer die principiële uitgangspunten er zijn, zal daarover een eerste informele gespreksronde plaatsvinden. Pas dan wordt begonnen aan de uitwerking. Dit is een uitermate open opbouw van **probleemoplossend** werken.

Voor mijn part kan het parlement op elk moment een **commissievergadering** beleggen van een dag of een halve dag waarop rustig gediscussieerd wordt over de stand van zaken. Voor deze initiatieven moet ik niet **voorafgaandelijk** de toestemming vragen aan de commissie. Dit is een normale werkwijze voor het uitwerken van een beleid, dat zal uitlopen op het indienen van twee voorstellen van decreet, één van structurele aard en één betreffende het statuut.

In afwachting bestaat er natuurlijke enige onzekerheid.

In het korte pamfletje van de wandelaars te Gent werd het behoud van het huidige statuut gevraagd. Achter die eis liepen mensen van het lange type, die niet eens een eigen statuut hebben. Ik kan hen geen gelijk geven, want dan moet ik niet eens een statuut maken. Dit toont nog maar eens aan hoe makkelijk mensen soms achter slogans lopen, zonder ze te lezen of de inhoud ervan te begrijpen.

We zijn het antwoord op hun vraag aan het opbouwen en het zal passen in de mechaniek van de schaalvergroting van de hogescholen.

De heer C. Moors : In 1968 zou u dat zo niet hebben aangepakt.

Minister L. Van den Bossche : Neen, maar toen was ik veel veel jonger en nog ongeriefd van woorden. (**Algemene hilariteit**)

De heer H. Schiltz : Dat had ik willen meemaken.

Minister L. Van den Bossche : De opmerkingen over kwaliteit en kwaliteitsbewaking, die onder andere door collega Demeulenaere werden ge-

Van den Bossche

maakt, zijn uitermate belangrijk. Dat is de inzet van het decreet.

Deze structuren bieden meer mogelijkheden voor kwaliteit. Een structuur is echter nooit een garantie voor kwaliteit. Structuren kunnen de voedingsbodempoten goede komen, waarop kwaliteit kan gedijen. Het goedkeuren van dit decreet brengt niet automatisch een kwaliteitsverbetering met zich mee. Ook in de hogescholen zal een mentaliteit moeten groeien die oog heeft voor het bewaaken van eigen kwaliteit. Via een normaal systeem van visiting commissions kan dan ook van buitenuit de kwaliteit van het onderwijs in die hogescholen worden bewaakt.

De uiteindelijke bedoeling blijft natuurlijk het aanbieden van kwaliteitsonderwijs in kwaliteitsscholen; ook in termen van democratie blijft dit een belangrijke optie.

Mijnheer de voorzitter, ik denk dat ik ter zake op de meeste vragen heb geantwoord. Ik zal, met toestemming van de voorzitter, nog antwoorden op eventuele bijkomende concrete vragen. Ik ben eveneens graag bereid om in te gaan op de suggestie van de voorzitter van de commissie, de heer Moors, om over veertien dagen een uitvoerige uiteenzetting te geven over de stand van zaken op dat ogenblik. Wij kunnen hierover dan een gedachtenwisseling houden, wat voor eenieder leerrijk zal zijn.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele interpellatie van mevrouw M. Aelvoet tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de afbouw van de produktie-eenheid van Comelco-Rotselaar en mogelijke maatregelen tot behoud van de werkgelegenheid

Actuele interpellatie van de heer A. Schellens tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de aangekondigde sluiting van en de overheidssteun aan de melkerij Lacsoons te Rotselaar

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele interpellaties van mevrouw Aelvoet tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de afbouw van de produktie-eenheid van Comelco-Rotselaar en mogelijke maatregelen tot behoud van de werkgelegenheid en van de heer Schellens tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de aangekondigde sluiting van en de overheidssteun aan de melkerij Lacsoons te Rotselaar.

Mevrouw Aelvoet heeft het woord.

Mevrouw M. Aelvoet (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, u weet zeker dat er in België een globale herstructurering bezig is in de zuivelsector, die trouwens voor wat de Comelcobedrijven aangaat reeds lange tijd aan de gang is.

Pas in 1991 werden de Comelcobedrijven overgenomen door Campina-Melkunie uit Nederland. Het probleem dat thans aan de orde is, is dat er in het kader van een nieuwe herstructurering op een aantal plaatsen, zoals in Grimbergen en Rotselaar, bedrijfssluitingen gepland zijn. In Grimbergen wordt het bedrijf reeds tegen 31 maart eerstkomend opgedoekt, terwijl er in Rotselaar, ten minste voor de produktie-eenheid, een gespreide afbraak is over een periode van achttien maand.

In het contact dat wij ter plaatse hebben gehad, onder meer met een belangrijk ke delegatie van werknemers, werd ons uitdrukkelijk de vraag gesteld of men op het politieke niveau

mogelijkheden ziet in het voordeel van de betrokkenen. Samen met andere parlementsleden hebben wij contact opgenomen met de directie en hebben een vrij uitvoering gesprek gevoerd met hen.

Inzake de historiek van de zaak zijn er twee elementen in het overnameproces van 1991 die, mijns inziens, in het kader van deze discussie enig belang hebben.

Er is ten eerste het feit dat er in 1991 een vrij belangrijke CAO is afgesloten geweest met de uitdrukkelijke bedoeling dat er, wanneer de herstructurering aanleiding zou zijn tot afvloeiingen — men beweerde toen dat dit niet de bedoeling was — aan de werknemers die zouden moeten afvloeien betere opzegvergoedingen zouden worden uitbetaald dan wat wettelijk verplicht is.

Een tweede element dat ons door een van de directieleden, mijnheer Breesch, is meegedeeld is dat de overnameprijs die destijds werd betaald nooit is bekendgemaakt. Hij noemde dat een undisclosed price. Dat zou er kunnen op wijzen dat de prijs wel interessant is geweest, waarbij dan vooral de aandeelhouders voordelen hebben gehad. Zoals u goed weet, moeten er bij een dergelijke overname van aandelen, zelfs als men goede winsten boekt, geen belastingen worden betaald.

Tijdens de contacten die wij hebben gehad, is ons meegedeeld, zowel door de delegatie van werknemers als door de directie, dat de huidige bedrijfssluitingen kaderen in de uitvoering van een rendabiliteitsstudie die in de loop van 1992 werd uitgevoerd. De belangrijkste bedoeling van deze studie was uiteraard de efficiëntie van alle betrokken bedrijven door te lichten en de concurrentiepositie te verbeteren, rekening houdend met een niet onbelangrijk macrogegeven, namelijk de inkrimping van de Europese melkplasp door de reductie van de quota, wat uiteraard een weerslag heeft op de capaciteit van de verwerkende bedrijven.

Op 8 januari beloofde de directie de aanwezigen dat zij dezelfde dag of

Aelvoet

een dag later een syntheseverslag zouden ontvangen waarin weliswaar niet de hele berekeningswijze van A tot Z zou worden uitgelegd, maar dat wel de basisgegevens over de elementen van die rendabiliteitsstudie zou bevatten. Op die manier zou de gemotiveerdheid van de beslissing worden bewezen. Tot op heden heb ik dit syntheseverslag nog niet ontvangen en bij mijn weten de collega's ook niet. Dit kan eventueel betekenen dat de wil om aan de politieke wereld dienaangaande iets mee te delen, ontbreekt.

Toch werden op die vergadering met de directie de aanwezigen die zich echt thuis voelen in bedrijfsvoering, bedrijfsboekhouding enzovoort, uitgenodigd om drie dagen in het bedrijf te spenderen opdat zij zich een gefundeerd oordeel zouden kunnen vormen. Wij meenden dat de balansen voldoende achtergrondinformatie zouden bevatten om valabele conclusies te trekken, zodat een drie dagen durend onderzoek niet meteen noodzakelijk leek.

Kan de minister mij meedelen of er in het recente verleden tegemoetkomingen zijn geweest van de overheid voor Lacsoons-Rotselaar ? Over welke precieze bedragen gaat het desgevallend en waren daar voorwaarden, bijvoorbeeld inzake tewerkstelling, aan gekoppeld ?

In de loop van maart 1990 zou het betrokken bedrijf via de oprichting van een coördinatiecentrum de kans hebben gekregen om een fiscale vrijstelling voor de onroerende voorheffing te bekomen voor een periode van vijf jaar.

Het sociale luik is ook belangrijk. In Rotselaar staat de job van ongeveer honderdzestig werknemers op de tocht. Zij hebben vrij vlug moeten beslissen. De staking, een normaal weerwerkinstrument, kon slechts gedurende zeer korte tijd worden volgehouden. Door de uitschakeling van de produktieactiviteit kwamen immers ook de jobs in de commercialisatie- en de distributiesector vlug in gevaar, omdat deze sector zeer

marktgevoelig is. Als een produkt een aantal dagen niet meer beschikbaar is, worden de bestellingen elders geplaatst. Dit objectieve element werd trouwens door de werknemers zelf naar voren gebracht, als de reden waarom zij niet te lang wilden staken om de jobs van hun collega's niet in gevaar te brengen.

Uit de contacten tussen het vakbondsfront en de directie — en alle vakbonden, wat ook de kleur is, hebben dit bevestigd — is duidelijk gebleken dat er geen enkele kans bestaat dat de directie op haar beslissing terugkomt. De werknemersgroep in Rotselaar kreeg van de vakbond het advies vooral te onderhandelen over de sociale afwikkeling van de nieuw gecreëerde situatie. Er zijn in dit verband twee mogelijkheden : enerzijds het betalen van een opzegvergoeding waarbij de CAO waarover ik het al had, een belangrijke rol kan spelen en anderzijds het uitwerken van modaliteiten om een aantal mensen die dat willen de kans te geven in Aalter te gaan werken. Aalter ligt wel 130 kilometer verder, maar het zou eventueel wel zo kunnen worden geregeld dat de werktijd over drie tot vier dagen wordt gespreid om het verplaatsingsprobleem niet te groot te maken.

Mijnheer de minister-president, werd aan de overheid gevraagd tegemoet te komen in de investeringen in Aalter en Sleidinge ? Als dat het geval mocht zijn, dan kan de overheid voorwaarden bedingen voor het nakomen van de CAO in verband met opzegvergoeding en die beter moeten zijn dan de wettelijke minima, en ook voor het bekomen van de best mogelijke voorwaarden voor degenen die bereid zijn de verplaatsing te doen. Hier ligt dus een politiek drukkingsmiddel.

Verder wil ik er nog op wijzen dat het ecotaksdossier door de werknemers zeer positief werd onthaald, wat niet alle dagen gebeurt. Zij gaan er, overigens niet ten onrechte, vanuit dat de invoering van een ecotaks op drankverpakking voor Rotselaar mogelijkheden inhoudt. Rotselaar produceert nu al jaarlijks 14 miljoen liter melk in retourflessen. De directie had weinig gehoor voor dat argu-

ment, ten onrechte, want op grond van de wetteksten die zullen worden ingediend, zal de drankverpakkingsector de hervulbare flessen in zijn totaliteit vanaf 1 januari 1994 moeten stabiliseren, om te vermijden dat men eerst zou afbouwen om daarna slechts zeer langzaam te kunnen groeien inzake hergebruik. In het perspectief van de nieuwe wetteksten op de ecotaks had de eenheid van Rotselaar dus nog wel een toekomst kunnen hebben.

De werknemers waren van oordeel dat men rekening moest houden met deze factoren. Een werknemer, tewerkgesteld in de afdeling Research en Development, heeft tijdens de personeelsvergadering doen opmerken dat precies in zijn afdeling een nieuw produktieprocédé voor glas op punt werd gesteld, dat gezien de huidige situatie niet in de praktijk kan worden gesteld. In Aalter werkt men uitsluitend met tetrabrikverpakking en men is niet zinnens deze keuze te wijzigen.

Moet men in het kader van een eventuele aanvraag tot tegemoetkoming geen rekening houden met dit element opdat er in Rotselaar geen onomkeerbare stappen zouden worden gezet, namelijk de afbraak van produktielijnen die in de toekomst nuttig kunnen zijn ?

Ten slotte wil ik erop wijzen dat Rotselaar en omgeving behoren tot de streek van het Hageland, dat sinds jaren wordt geplaagd door werkloosheid, die hoger ligt dan het arrondissementeel gemiddelde en dan het gemiddelde van het Vlaams Gewest. Dit gegeven verantwoordt eens te meer een extra inspanning.

Mijnheer de minister, op welke wijze zal het Vlaams Gewest initiatieven steunen om de werkgelegenheid in het Hageland aan te zwengelen ? (Applaus)

De voorzitter : De heer Schellens heeft het woord.

De heer A. Schellens (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, waarde collega's, vorige week maakte de directie van de Comelco-groep bekend

Schellens

dat de produktie-eenheid te Rotselaar over een periode van 18 maanden zal worden afgebouwd. Het hoeft niet gezegd dat deze beslissing hard aankwam bij de 153 betrokken werknemers. Bovendien is het de zoveelste tegenvaller in onze regio, waar de tewerkstelling zeer fel is teruggelopen. De zwakke **tewerkstellersstructuur** van het Hageland wordt door deze aangekondigde sluiting eens te meer pijnlijk actueel.

Als verantwoordelijke politici kunnen we niet voorbij gaan aan deze verontrustende evolutie. De bedreigde werknemers van Rotselaar vinden inmiddels steun bij politici van alle partijen uit het arrondissement Leuven.

De nakende sluiting wordt onbegrijpelijk genoemd, aangezien de Rotselaarse vestiging als enige binnen de Comelcogroep melkproducten in glas produceert. Bovendien zou deze maand de melk- en yoghurtproductie in herbruikbaar glas van start gaan. Dit valt nu helemaal in het water.

Aan de betrokken directie werd op een bijeenkomst uitleg gevraagd over de nakende sluiting. In het onderhavige dossier ontbreken echter de gegevens die zouden kunnen aantonen dat de voorgestelde **herstructureeringsmaatregelen** inderdaad bedrijfs-economisch noodzakelijk zijn.

Graag had ik van de minister-president vernomen of een inventaris kan worden bezorgd van alle mogelijke aspecten van overheidssteun waarvan de Comelcogroep te Rotselaar in het verleden heeft genoten ?

Welke voorwaarden en eventuele verplichtingen op bedrijfseconomisch en sociaal vlak waren hieraan gekoppeld ?

Is de beslissing tot sluiting van de onderneming te Rotselaar in overeenstemming met deze voorwaarden ?

Heeft de Comelcogroep nieuwe aanvragen tot overheidssteun ingediend voor eventuele nieuwe investeringen in andere vestigingen in Vlaanderen ?

VU-senator L. Appeltans (links), naast zijn fractiegenoot H. Olaerts, betreurde naar aanleiding van de actuele interpellatie in verband met de hervorming van het hoger onderwijs, dat de commissie Onderwijs niet terdege geïnformeerd wordt over de nakende schaalvergroting in het hoger onderwijs

Welke voorwaarden en verplichtingen zijn hieraan verbonden of welke voorwaarden kunnen hieraan worden verbonden ?

Meer in het algemeen wens ik van de minister-president te vernemen wat zijn vooruitzichten zijn met betrekking tot de evolutie van de tewerkstelling in Vlaanderen en of de Vlaamse regering specifieke acties overweegt op het vlak van het economisch of industrieel beleid of op het vlak van de tewerkstelling. (**Applaus**)

De voorzitter : Mevrouw Merckx-Van Goye heeft het woord.

Mevrouw T. Merckx-Van Goye (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, waarde collega's, in naam van de CVP-fractie en meer in het bijzonder in naam van de CVP-mandatarissen van het arrondissement Leuven, wil ook ik mijn grote bezorgdheid uiten over de sluiting van **Lacsoons-Rotselaar** en over de te verwachten negatieve impact die dit zal hebben op de werkgelegenheid in het Hageland. Ik sluit mij volledig aan bij de vraag van

de twee vorige sprekers met betrekking tot het gebruik van de eventueel door de overheid verleende steun aan de Comelco-groep. Indien dergelijke steun werd gekoppeld aan eisen inzake tewerkstelling, moet worden nagegaan of deze voorwaarden op een correcte manier werden nageleefd. Indien dit niet het geval zou blijken te zijn, moeten de gepaste maatregelen worden genomen.

Aangezien ik van deze streek afkomstig ben, ben ik uiteraard bijzonder goed geplaatst om te weten dat de getroffen onderneming een centrale rol vervult in het economisch en sociaal weefsel van Rotselaar en van de streek.

Het wegvallen — geheel of gedeeltelijk — van deze factor kan dan ook een uiterst negatieve impact hebben op een gehele subregio. Velen, en niet alleen de rechtstreeks betrokken werknemers, zijn dan ook heel ongerust over de toekomst van hun streek. De Vlaamse overheid moet alle betrokkenen dan ook een duidelijk signaal geven met betrekking tot haar intenties.

Merckx-Van Goey

Deze onzekerheid dateert trouwens niet van gisteren. Zoals de sprekers al hebben gezegd, stelt Lacsoons in Rotselaar 310 mensen **tewerk**. In de voorbije vijf jaar maakte het bedrijf reeds herhaaldelijk het voorwerp uit van saneringen zodat het personeelsbestand intussen al gehalveerd is.

Door de huidige herstructurering dreigen nog eens meer dan 150 banen in Rotselaar en in Grimbergen verloren te gaan. Dit aantal kan zelfs oplopen aangezien men er blijkbaar op rekent dat een aantal werknemers van Rotselaar naar de produktie-eenheden in Aalter en Sleidinge zullen overgaan. Deze veronderstelling is, gezien de grote afstand, weinig realistisch.

Als gevolg van de sociaal-economische spilfunctie van het bedreigde bedrijf kan met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid worden gesteld dat er ook een niet onaanzienlijk onrechtstreeks verlies aan arbeidsplaatsen zal zijn in de subregio. Ik dring er dan ook met grote nadruk op aan dat de Vlaamse overheid haar verantwoordelijkheid tegenover het Hageland op zich neemt zodat de tewerksstelling er wordt gestabiliseerd.

Ik zou bovendien willen vernemen welke concrete maatregelen de minister-president heeft genomen in verband met dit dossier. Welke contacten heeft hij intussen al gehad? Ik had ook graag vernomen of deze contacten het hem op het ogenblik al mogelijk maken een conclusie te trekken over de toekomstperspectieven van de bedreigde streek.

Indien de sluiting van de produktie-eenheid definitief zou zijn, dring ik er bij de Vlaamse regering op aan dat zij, uiteraard binnen de grenzen van haar bevoegdheden, haar verantwoordelijkheid met betrekking tot de sociale opvang van de werknemers op zich neemt. Ik denk onder andere aan intensieve inspanningen inzake om- en bijscholing en aan arbeidsbemiddeling.

Daarenboven lijkt het me aangewezen om bij de nationale instanties na

te gaan of er geen mogelijkheid bestaat om een beroep te doen op het Fonds voor Sluiting van **Ondernemingen**. De commerciële en distributie-afdelingen die wel in Rotselaar blijven, maken immers deel uit van het zusterbedrijf MTC. De sluiting van de produktie-afdeling kan dan ook naar mijn mening worden beschouwd als een echte bedrijfssluiting.

De sluipende afbouw van de tewerksstelling in het Hageland moet in elk geval worden gestopt. Hiervoor is een structurele aanpak vereist. Ik neem aan dat de overheid geen beleid kan ontwikkelen gemeente per gemeente, maar een structurele aanpak is werkelijk noodzakelijk.

Hiervoor bestaan reeds constructies, zoals impulsgebieden en de **5b-platte**landszone Hageland, die waardevolle elementen zijn voor een regionaal tewerksstellings- en ontwikkelingsbeleid in zover ze op een meer geobjectiverde en meer evenwichtige manier worden aangewend. Door de vermindering van arbeidsplaatsen moeten zowel Rotselaar als de omliggende gemeenten hiervoor in aanmerking komen. Ik dring er dan ook op aan dat hieraan aandacht wordt besteed en dat rekening wordt gehouden met de vele aspecten van deze aangekondigde sluiting.

Een verdere ondersteuning en selectieve uitbouw van de daarnet geciteerde structurele initiatieven dringen zich ten eerste op.

De voorzitter : De heer Pierco heeft het woord.

De heer L. Pierco (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, het probleem van de sluiting van de vestigingen in Rotselaar en in Grimbergen van de Comelco-groep, onderdeel van de Campina-melkunie in Nederland, werd reeds door alle voorgaande sprekers duidelijk naar voren gebracht. De sluiting is een gevolg van de vermindering van de melkquota opgelegd door de EG, met de bedoeling de **melkplas** en de daaraan verbonden miljardenkost af te bouwen. Dat zulks een nadelig effect heeft in de melksector, zowel op

het vlak van de produktie als op het vlak van de distributie en de verwerking, is bijna onvermijdelijk. Ook in andere sectoren dan de voeding is er een vermindering van het aantal arbeidsplaatsen. Vandaar de vraag die ik volmondig onderschrijf, naar een specifiek tewerksstellingsbeleid, te meer daar uit de laatste statistieken blijkt dat de werkloosheid in Vlaanderen sterker stijgt dan in andere landsgedeelten.

De zwakke tewerksstellingsstructuur van het Hageland is algemeen bekend. Niet voor niets werd eerder het Hageland eerst als ontwikkelingsgebied en later als impulsgebied erkend. Ik moet er eerlijkheidshalve aan toevoegen dat ondanks het vele geld dat er tijdens de voorbije jaren werd ingestoken, de **tewerksstellings**structuur van deze regio zeer precair blijft en niet erg is verbeterd. Er zijn andere initiatieven nodig. De sluiting van deze Comelco-vestiging betekent een bijkomende tegenslag voor deze economisch zwakke streek. Ik sta er dan ook op dat de CAO die in 1991 werd afgesloten en die geldt tot 1996 correct wordt uitgevoerd. Daarin werden extra voordelige voorwaarden bekomen bij eventuele afvloeiing van werknemers maar werd jammer genoeg geen werkzekerheid gewaarborgd. De herstructurering moet geschieden met de gepaste **begeleidings**maatregelen voor het personeel. Er moet worden nagegaan of aan alle voorwaarden, gekoppeld aan de in het verleden eventueel verleende investeringssteun, werd voldaan.

Of de ecotaks inderdaad tot meer tewerksstelling leidt, is zeer de vraag omdat de prijs voor 85 percent wordt bepaald door de grondstof, door de melk zelf, en de rentabiliteit slechts wordt bereikt bij een produktie vanaf 150 miljoen liter per jaar, waar Rotselaar momenteel slechts 38 miljoen haalt. Dat is geen pleidooi om niet over te schakelen op het gebruik van glas, integendeel.

Er is echter ook een positieve noot in deze periode van onheilspellende stijging van de werkloosheid. Momenteel wordt er in Rotselaar, op initiatief van het gemeentebestuur en in samenwerking met de **intercommu-**

Pierco

nale Interleuven, een industrieterrein aangelegd dat zijn voltooiing nadert. De infrastructuurwerken zullen eind april zijn voltooid. Bovendien zijn er op het ogenblik zeventig aanvragen voor slechts drieëntwintig beschikbare percelen.

Sommige daarvan zijn gewone herlocalisaties, weliswaar met een beperkte, bijkomende tewerkstelling, andere zijn volledig nieuwe vestigingen, hoofdzakelijk KMO's, die hopelijk een grotere meerwaarde zullen hebben op het vlak van de tewerkstelling. De beslissing over de toewijzing van de percelen moet dan ook zeer snel gebeuren.

Mijnheer de minister-president, dit is niet onmiddellijk uw bevoegdheid, maar ik doe een beroep op u als voorzitter van de Vlaamse regering om bij uw bevoegde collega's, ministers aan te dringen de vergunningsdossiers, en dan vooral de bouw- en exploitatievergunningen van de ondernemingen die zich in Rotselaar komen vestigen, met de nodige spoed te behandelen. Zodoende krijgen de personeelsleden, die binnen een goed jaar werkloos zouden worden en die om allerlei redenen niet kunnen worden tewerkgesteld in andere Comelco-vestigingen, andere kansen op het vlak van de tewerkstelling in hun eigen streek. Om dit te verwezenlijken, beschikken we slechts over een klein anderhalf jaar.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, waarde collega's, net als u ben ik bekommerd om wat in Lacoons is gebeurd. Op het einde van mijn antwoord kom ik nog even terug op de algemene conjunctuur en de dagelijkse gevolgen daarvan voor de werkgelegenheid in Vlaanderen en ook in andere Europese landen.

De groep-Comelco heeft mij op 6 januari 1993 schriftelijk op de hoogte gebracht van hun beslissing over de vestigingen te Rotselaar en Grimbergen. De directie heeft deze beslissin-

gen gemotiveerd en aangegeven hoe de produktie in de andere vestigingen wordt herschikt. De groep heeft mij bevestigd, samen met de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding de concrete mogelijkheden tot herscholing, outplacement en begeleiding te bespreken en mogelijke oplossingen tot stand te brengen.

Ik heb een overzicht gemaakt van de verschillende gegevens in verband met de expansiesteun die door het Vlaamse Gewest aan de verschillende exploitatiezetels van de groep in het recente verleden werd toegekend. Ik kan u deze gegevens ter beschikking stellen. Voor investeringen in Rotselaar en Grimbergen werd voor het laatst in 1988 een rentetoe-lage en/of kapitaalpremie betaald. De reglementering bepaalt dat wanneer een rentetoe-lage of een kapitaalpremie werd uitbetaald, de steun niet meer kan worden teruggevorderd indien sinds de uitbetaling van de laatste schijf meer dan vier jaar verstreken is. Terugvordering van rentetoe-lagen en kapitaalpremie is dus niet meer mogelijk voor Rotselaar en Grimbergen.

U zal vaststellen dat voor de vestigingen te Rotselaar en te Grimbergen de laatste vijf jaar geen nieuwe investeringsdossiers werden gesubsidieerd, omdat de groep over een coördinatiecentrum beschikt. Er werd wel vrijstelling van onroerende voorheffing verleend op twee investeringsdossiers. Ik zal uiteraard de administratie opdracht geven na te gaan of deze fiscale steun kan worden teruggevorderd.

De door het gewest gesubsidieerde investeringen sedert 1988 betreffen alleen Aalter, Passendale, Sleidinge en Lo.

Dit bewijst ook dat beslissingen die worden genomen — wat trouwens door de overheid niet bij voorbaat is bekend — vanuit een bepaalde hoek ook samenhangen met de investeringen of desinvesteringen waartoe eerder werd beslist.

In drie gevallen ging het om dossiers die subsidies ontvingen uit het Euro-

pees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw. Om op die Europese steun aanspraak te kunnen maken, moet de lidstaat zelf een basissteun toekennen. Vandaar de weliswaar geringe tussenkomst van het Vlaamse Gewest.

Ik versta perfect de context waarin deze situatie zich voordoet. Het zou evenwel weinig zin hebben deze investeringssteun voor Aalter, Sleidinge, Passendale en Lo terug te vorderen. Precies door die investeringen is de tewerkstelling in die vestigingen geconsolideerd. In Passendale is in ruil voor meer tewerkstelling bijkomende steun toegekend. De gewone voorwaarde inzake handhaving van die meer-tewerkstelling luidt : behoud gedurende ten minste vier kwartalen na de voltooiing van het investeringsprogramma.

Ik heb aan de administratie uiteraard opdracht gegeven nauwlettend toe te zien op de strikte naleving van deze voorwaarden. Ik heb er bij collega Detiège op aangedrongen — en hiermee geef ik een antwoord op de vraag van de interpellanten — dat ze de volle medewerking van de VDAB zou waarborgen om voor de getroffen werknemers een oplossing uit te werken inzake outplacement, beroepsopleiding en arbeidsbemiddeling. Tegelijkertijd heb ik er bij mijn federale collega, mevrouw Smet, voor gepleit een aanvaardbare brugpensioenregeling te ondersteunen zodat via deze weg het sociale passief toch enigszins kan worden verlicht.

Voor het Hageland, dat door de Vlaamse regering als impulsgebied werd erkend, is van 1991 tot eind 1993 een bedrag van 300 miljoen frank aan subsidies voor strategisch economische projecten uitgetrokken. De lokale streekcommissie is als eerste ervoor verantwoordelijk dat het geld ook effectief voor de creatie van duurzame werkgelegenheid wordt aangewend. Het Hageland was het enige gebied in Vlaanderen dat door de Europese Commissie was erkend als plattelandsgebied. Op die manier kwam het in aanmerking voor steun vanuit de Europese structuurfondsen, meer bepaald het ESF en het EFRO. Deze erkenning, onder de

Van den Brande

zogenoemde doelstelling 5b, vervalt eind 1993. De Europese Commissie moet nog bepalen hoe de **structuurfondsen** verder zullen worden aangewend. Zonder evenwel op de nieuwe richtlijnen van de Europese Commissie te wachten, heb ik opdracht gegeven nu reeds een dossier samen te stellen zodat het Hageland opnieuw kan worden erkend. Ik wil er toch op wijzen dat de reden voor het niet in aanmerking komen van de gemeente Rotselaar als doelstellingsgebied afhangt van een afstandsverschil van 100 meter.

Wij kunnen niet bij voorbaat weten wat de houding van de commissie zal zijn. Als men in een sfeer van tegemoetkoming werkt, kunnen er meer dingen dan anders waardoor zekere gemeenten of groepen van gemeenten uiteindelijk buiten een verdere steunregeling vallen. De paradox is dat de gemeenten die er voordien buiten vielen omdat ze een aantal middelen niet konden benutten, in een toekomstige doelgerichte ondersteuningsregeling in een bepaald gebied eventueel wel terecht kunnen. Wij zullen in elk geval alles op alles zetten. We zijn niet afhankelijk van een dirigistisch of bureaucratisch Brussel, maar we zijn wel gebonden door een aantal regels van de Europese Commissie. We zullen uiteraard bij de Europese overheid alle inspanningen blijven leveren voor de ontwikkeling van het Hageland. Ik wil dit ook in meer algemene termen zeggen, maar hier is het nog belangrijker geworden door de problematiek Lacsoons en anderen.

Mevrouw Aelvoet, u heeft in het bijzonder de aandacht gevestigd op een wat merkwaardige benadering van de problematiek van de ecotaksen. Met een knipog zou ik zeggen dat de relatie tussen ecotaksen en tewerkstellingsgroei niet helemaal evident is, hoewel ik uw redenering begrijp. De ecotaksen werden immers niet ingevoerd om de werkgelegenheid te vergroten. We mogen uiteraard geen enkele mogelijkheid onbenut laten in verband met alternatieve productiemogelijkheden wanneer het bedrijf die met de gangbare instrumenten en

onder de gangbare voorwaarden kan gebruiken. U zegt dat men een aantal aangepaste procédés moet ontwikkelen. Als dat op één of andere manier kan worden verwezenlijkt, zullen we dit op de gangbare manier proberen te steunen. De eventuele opbrengst van een ecotaks kan voor ons echter uitsluitend en alleen naar milieu-investeringen en wat daar mee samenhangt gaan. In de marge van het debat vraagt u eigenlijk om speciale ondersteuning. De gebruikelijke kanalen daarvoor lopen echter via het IWT en andere organisaties waarvoor kredieten worden uitgetrokken.

Ik heb geantwoord op de verschillende vragen hierover. Ik wil tenslotte vanuit mijn positie bevestigen dat heel de evolutie van werkloosheid en werkgelegenheid niet gaat over abstracte cijfers, maar over concrete mensen en bedrijven. Samen met minister van Tewerkstelling Detiège verzorg ik de coördinatie van de werkgelegenheidsconferentie. Wij zullen niet op een abstracte manier, maar heel concreet de aanzet proberen te geven om ten goede te keren wat maar mogelijk is. U kent ons gezamenlijk standpunt : de duurzame werkgelegenheid moet uiteraard uit de economie voortkomen. Toch moeten wij ook creatief zijn : wij moeten extra inspanningen kunnen doen voor de behoeften van onze samenleving, dit in het licht van de huidige economische omstandigheden. Dit is een gemeenschappelijke zorg en de eerste prioriteit van de Vlaamse regering voor de nabije toekomst. In de huidige conjunctuur willen wij alles op alles zetten voor de werkgelegenheid. Ik meen hiermee alle vragen te hebben beantwoord. De concrete gegevens van deze antwoorden zal ik onmiddellijk laten bezorgen.

De voorzitter : Mevrouw Aelvoet heeft het woord.

Mevrouw M. Aelvoet : Mijnheer de voorzitter, ik bedank de minister voor zijn antwoord, maar wil toch op enkele uitspraken reageren.

Wij stelden, net als heel wat andere collega's, de concrete vraag of er nieuwe aanvragen zijn voor overheidstegemoetkomingen in de toe-

komst voor de polen die nu verder worden uitgebreid, met name Aalter en Sleidinge. Daarop kregen wij geen antwoord. Niemand heeft de bedoeling te pleiten voor de afschaffing van wat voor die polen reeds zou zijn gebeurd, met het risico eventueel bijkomende problemen te veroorzaken. In de mate waarin nu nog nieuwe aanvragen voor overheidstegemoetkoming zouden worden ingediend, zou men dit kunnen koppelen aan een correcte afhandeling van het dossier op de twee andere vestigingsplaatsen. Dat was de kern van mijn redenering.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, als u het mij toestaat, zou ik daar graag onmiddellijk op antwoorden.

Ik heb geantwoord op uw vraag, mevrouw Aelvoet. Juist door het bestaan van een coördinatiecentrum werd enkel vijf jaar vrijstelling van onroerende voorheffing toegekend. U zal dit terugvinden in de copies van de overzichten die ik u aanstonds zal bezorgen. Daarin staat telkens het antwoord, gespecificeerd per plaats van bedrijfsactiviteit, met vermelding van dossiernummer, data en bedragen, ten minste als het ermee correleert. De details kunt u terugvinden in deze papieren. Als ik daarjuist reeds het antwoord heb gegeven, gebeurde dit om het reglement te volgen.

Mevrouw M. Aelvoet : Met uw algemeen antwoord over het coördinatiecentrum zegt u dat er buiten dat gegeven, volgens de gegevens waarover u nu beschikt, geen andere aanvragen zijn.

Minister-president L. Van den Brande : Ik vind dat ik dit ernstig moet opnemen en mocht er nog een hiaat zijn, dan zal ik u de documenten bezorgen.

Mevrouw M. Aelvoet : In verband met het welwillend onderzoeken van brugpensioenregelingen blijkt het in het geval van Rotselaar, omwille van de vorige afslankingen waarover mevrouw Merckx het reeds heeft gehad, nu zo te zijn dat bij de groep die nu zal worden afgedankt de gemiddelde leeftijd tussen 38 en 47 jaar ligt. Deze

Aelvoet

personen komen niet meer in aanmerking voor een **brugpensioenregeling**.

De primaire doelstelling van de **ecotaks** is uiteraard niet arbeid te creëren. Er blijkt evenwel een voorlopige studie van OVAM te bestaan waaruit blijkt dat er globaal gezien in ieder geval en tenminste meer dan 1.000 jobs zullen kunnen worden gecreëerd. Het is wel niet de hoofdbedoeling, maar het is een gunstig effect. Tot nu toe hoort men alleen iets over het mogelijk gevaar van verdwijnen van jobs en dat wordt nog al eens opgeklopt. Het is dus nuttig om in dat verband de puntjes op de i te zetten.

Een andere zaak is of precies in het kader van de specifieke doelstelling rond het bevorderen van de retourverpakking een vestiging als Rotseelaar niets extra te bieden heeft in de toekomst, meer bepaald inzake technologie en gekwalificeerd personeel.

Ik kan uiteraard inkomen in de opmerking van de heer Pierco wanneer hij zegt dat een globaal bedrijfsbeleid zich niet op één element zal laten vastpinnen om de rendabiliteit te kunnen beoordelen. Er werd ons inderdaad door de directie gezegd dat er een ontzettend hoge omzet moest zijn vooraleer, in de huidige omstandigheden, een verwerkingseenheid nog productief kan zijn.

De twee grote polen waar men nu alles op alles zet, meer bepaald Aalter en Sleidinge — want Passendale heeft vooral met kaasverwerking te maken en is in het dossier drankverpakking helemaal niet aan de orde — werken volledig met brikverpakking. Alles wat daar aanwezig is, heeft met dit type van verpakking te maken. De doelstellingen die normaal gezien hopelijk wettelijk zullen worden gerealiseerd, kunnen nieuwe perspectieven openen voor Rotselaar, weze het eventueel in een andere functie. Die productie-eenheid moet daarom niet in hun huidige vorm worden bewaard, maar er zal zich een heel nieuwe ontwikkeling voordoen.

Ik heb de indruk dat men slecht op

de hoogte is van wat er werkelijk zal gebeuren.

Ten tweede, de redenering van de directie komt er op neer te pogen op een of andere manier de boot van de ecotaks af te houden. In dat opzicht zou een signaal van de Vlaamse regering — in de zin van ondergraaf die eventuele mogelijkheid voor de toekomst niet —, interessant kunnen zijn.

De voorzitter : Mevrouw Merckx-Van Goey heeft het woord.

Mevrouw T. Merckx-Van Goey : Mijnheer de minister-president, ik dank u ook voor uw antwoord. Ik stel vast dat u schriftelijk kennis hebt genomen van de beslissing van het bedrijf. Hebt u al een gesprek met de directie van dat bedrijf gevoerd ? Zou het niet nuttig zijn nogmaals na te gaan of de beslissing van de groep al dan niet echt gemotiveerd is, zeker in het licht van de cijfers inzake steunverlening die u hebt meegegeeld ? Het is niet toevallig dat de vier jaar net om zijn. Ook wordt de productie-eenheid gesloten, maar voor de distributie-eenheid zou er nog wel een belangrijke rol weggelegd zijn. Zou het niet belangrijk zijn na te gaan of alles wel wordt gezegd ? De beslissingen werden reeds een aantal jaar geleden getroffen. Ik dring erop aan kermis te krijgen van alle beslissingen, zowel die uit het verleden als die van vandaag.

Dit gesprek kan nuttig zijn om — hiermee speel ik in op de woorden van mevrouw Aelvoet — na te gaan of alle troeven worden gebruikt. Het is belangrijk met de infrastructuur en de technische know-how die daar ter plekke aanwezig is onmiddellijk in te spelen op bijvoorbeeld een milieuvriendelijke glasproductie. Het betrokken bedrijf moet in een gesprek op het belang daarvan worden gewezen. Het is belangrijk dat ook zij van het beleid een signaal daaromtrent krijgen.

Ik stel opnieuw mijn vraag over de nieuwe aanvragen tot tegemoetkoming. Zijn er sedert de oprichting van het coördinatiecentrum geen aanvragen meer gebeurd ? De her-

structurering werd niet alleen ondersteund door het Vlaamse Gewest, maar ook door landbouwfondsen. Zou het niet nuttig zijn na te kijken of voor de herstructurering die voor de andere vestigingsplaatsen gepland is, geen andere kanalen kunnen worden aangeboord ?

Hierbij sluit ik mij aan bij de vraag van mevrouw Aelvoet, te weten of dit niet de gelegenheid kan zijn om coherentie en goede trouw te vragen bij de uitvoering van de engagementen die het bedrijf op zich heeft genomen.

Mijnheer de minister-president, wij stellen het op prijs dat u met uw collega's van de regering en met de nationale minister van Arbeid en Tewerkstelling de nodige contacten legde en de problematiek werkelijk wil bespreken, teneinde de beste oplossing te vinden voor de betrokken personeelsleden.

Ik stelde ook een vraag over het Fonds voor Sluiting van Ondernemingen. Is dit geen piste die verder kan worden bewandeld ?

Ten slotte, mijnheer de minister-president, neem ik nota van de bijzondere inspanning die u, samen met de regering, zal nemen voor de verdere economische ontwikkeling in het Hageland. Het doet ons genoeg dat u reeds de opdracht gaf het dossier ter zake samen te stellen.

De voorzitter : De heer Pierco heeft het woord.

De heer L. Pierco : Mijnheer de voorzitter, ik wens eveneens de minister-president te bedanken voor hetgeen hij ter zake reeds heeft ondernomen, alsook voor wat hij nog zinnens is te doen. Ik hoop dat hij hiermee veel succes boekt.

Wel wens ik mijn laatste vraag te herhalen, in verband met het industriepark te Rotselaar. De afwerking ervan nadert, vermits deze is gepland voor eind april. Er zijn reeds een zeventigtal aanvragen voor drieëntwintig percelen. De keuze zal uiteraard worden gemaakt door de gemeente in overleg met Interleuven. Er zullen hoe dan ook binnen een korte termijn realisaties tot stand komen.

Pierco

Graag vernam ik of de voorzitter van de Vlaamse regering bereid is bij zijn collega's die ter zake bevoegd zijn aan te dringen, opdat de exploitatie- en bouwvergunningdossiers zo snel mogelijk zouden worden afgehandeld. Op die manier zullen de initiatiefnemers ook snel kunnen overgaan tot de realisatie van de bedrijven die zich op het industriepark zullen komen vestigen, zodat alles binnen ongeveer een jaar operationeel zal zijn. Dit zal een aantal van de werknemers die niet konden worden tewerkgesteld in de andere Comelco-vestigingen minstens de gelegenheid bieden in eigen streek te werken.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb aandachtig nota genomen van de tussenkomsten. Ik meen echter dat ik in antwoord op de interpellaties van de heer Schellens, mevrouw Aelvoet, mijnheer Pierco en mevrouw Merckx-Van Goey de ver-

schillende inlichtingen waarover ik beschik reeds heb meegedeeld. We zullen uiteraard geen enkele inspanning onverlet laten om alles op alles te zetten. Wij moeten echter ook realistisch zijn. Wij nemen nu eenmaal niet zelf de bedrijfsbeslissingen. Men kan zijn best doen en verschillende argumenten aanhalen maar dit is een vaststaand feit waarmee we worden geconfronteerd.

Wat de problematiek inzake de **brugpensionen** en het Fonds voor Sluiting van Ondernemingen betreft, is het uiteraard de nationale minister voor Arbeid die daarvoor de bevoegdheid draagt. Zelf hebben wij echter alle gegevens doorgegeven. Het FSO hangt daar natuurlijk mee samen. Wat het industriepark **Rotseelaar** betreft, kunnen we enkel hopen op een goede afloop. Ik heb in de afgelopen periode mijn bijdrage geleverd om te trachten de zaken zo snel mogelijk te laten vooruitgaan, nieuwe produktiemethoden te zoeken enzovoort. Elke innovatie die tot nieuwe toegevoegde waarde kan leiden, krijgt natuurlijk onze maximale steun.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Ik stel voor het bepalen van datum, uur en agenda voor de volgende openbare vergadering aan het bureau en uw voorzitter over te laten.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

— **De vergadering wordt gesloten om 18.32 uur.**
